

Boek 22, met vragen en antwoorden. Wie, Hoe, Wat, Waarom, Wanneer en Welke? Vragen die het verdienen om met een hoofdletter geschreven te worden. Vragen die het verdienen om vraag te zijn, open vragen, open vragen zonder invulling, omdat jij de enige bent die er invulling aan kunt en mag geven. Omdat dit simpelweg de levensvragen zijn. De vragen zijn die jij jezelf, maar wanneer jij geïnteresseerd bent in de ander altijd mag stellen, mits je daarbij de wil, de wens en de persoon die de ander is in ere houdt, in ere houdt en in ere laat zijn. Naast jou laat zijn, zonder zijn of haar leven over te nemen. Zonder zijn of haar leven door jou te laten bepalen. Want jij bent jouw leven en de ander mag het zijne of hare volledig zijn. Tenzij hij of zij ervoor kiest om met jou samen te leven. De wijze waarop en de mate waarin de persoon ervoor kiest bepaalt voor een groot deel de antwoorden op de vragen, daarbij of deze een positief of ander resultaat hebben. Want een ander resultaat hangt niet af van dat wat jij als positief ervaart, wel in hoeverre jij mee kunt gaan in het verhaal, in het leven van de ander. De ander die jou deel van zijn of haar leven laat zijn, de ander die jou als deel van zijn of haar leven beschouwt, zonder dat jij dit overneemt. Overneemt ja of er een te grote rol in opeist zodat je meer dan de toegevoegde waarde bent.

Jij bent van waarde, ieder mens is zijn of haar eigen leven en mag daarbij de aanvulling in het leven van de ander zijn. De ander bepaalt te allen tijde in welke mate deze aanvulling gewenst is. De ander bepaalt te allen tijde in hoeverre jouw aanwezigheid gewenst is, omdat het zijn of haar leven is en jij als eigen individu, als zelfstandig persoon, mag daarbij bepalen of deze rol voor jou is weggelegd, of deze aanvullende rol jou past, dit gepast en bijbehorend is, jouw taak en levensvraag is?

We all need to place ourselves in the person next to us, to completely understand ourselves.

Ask yourself, the Who, How, What, Why, When and Which questions? And why they are written with capital letters?

They define Who you are, How you are, What you feel, When you start to feel that way and Which one of the questions need to be first to let you know.

And you are the only person who can give the answers to all the questions by heart or in your mind, that is the question and the real challenge you have to make in life.

By Sonja Ulrich

Liefdevol Samenzijn!

Inhoudsopgave:

Tekst Cover, Spreuk en de Inhoudsopgave	Pagina 1 - 4
Voorwoord	Pagina 5 - 20
<i>De levensvragen!</i>	Pagina 21 - 26
Inleiding en woord van dank ineem!	Pagina 27 - 35
<i>Wie wil?</i>	Pagina 36 - 39 Pagina 40 - 44
<i>Hoe zie je dit voor je?</i>	Pagina 45 - 48 Pagina 49 - 61
<i>Wat doe je ermee?</i>	Pagina 62 - 64 Pagina 65 - 71
<i>Wat als het lukt?</i>	Pagina 72 - 74 Pagina 75 - 80
<i>Kun je dan samen verder?</i>	Pagina 81 - 82 Pagina 83 - 89

<i>Een mooie gedachte!</i>	Pagina 90 - 92
	Pagina 93 - 98
<i>Liefdevol in leven, jezelf zijn!</i>	Pagina 99 - 102
	Pagina 103 - 109
Nawoord	Pagina 110 - 114
<i>Wanneer je leven, jouw leven is!</i>	Pagina 115 - 119

ISBN/EAN : niet van toepassing

© 2017, 'Levensvragen!'

Sonja Ulrich

Foto's Cover: "K.e.l.l.y."

Een mooi geschenk van één van mijn instagram vriendinnen.

www.dehofvanhetheden.nl

Voorwoord

Wie ben je in relatie tot de ander, waarom leef je naast en met de ander en wat is de zin en taak die voor jou daarin is weggelegd? Want ook deze vragen, deze vragen zijn de vragen waarmee we onszelf bezig mogen houden, wanneer we er mee geconfronteerd worden. Wanneer de vraag zich letterlijk en figuurlijk voordoet. Omdat de rol die wij vertegenwoordigen in het leven van de ander, in het leven van ieder ander en het leven van iedereen die anders is dan wij bepaalt in hoeverre wij trouw kunnen blijven aan wie we zijn, maar ook wat we van onszelf verwachten in het leven wat we leven. Het leven waarvan wij zelf toestaan dat we dat leven kunnen leven, door iedere dag en altijd in volle overtuiging ons eigen leven te zijn.

Het leven te zijn waar we zelf voor gekozen hebben, ongeacht wat de ander zegt denkt, doet of laat. Wij zijn allemaal ons leven en mogen dit iedere dag vorm geven, vorm en richting geven. De vorm en richting die wij ons leven geven bepaalt in welke richting ons leven verder (ver)loopt. De vraag is dan laat jij je leven verlopen of kies jij ervoor om ieder moment, elke minuut of tijdsbegrip wat “de wereld” eraan gehangen heeft, het naampje wat voor het begrip tijd verzonnen is, te pakken en dat te doen waarvan jij weet, voelt en ervaart dat dit hetgeen is wat jij mag doen. Wat jij mag en kan doen, omdat het jou gegeven is. Het aan jou gegeven is en jij evenals ieder ander het leven wat jou gegeven is in eigen hand mag nemen. In de hand die jij hebt gekregen, de vrije hand, waar je door in verbinding te staan met je hogere zelf, God de Vader, door dankbaar zijn tot in lengte van dagen gebruik van mag maken. Tot in lengte van dagen, van zonsopkomst tot zonsondergang. De dag die God ingesteld heeft om optimaal te functioneren.

Ook dit woord is weer iets waar mensen dat mee kunnen en mogen doen wat voorbestemd is. Functie en eren, doordat veel woorden een samenvoeging zijn van het begrip en het werkwoord wat erbij past, in opgenomen is, onderdeel of zelfs gelijk deel van uitmaakt. Onderdeel zijn van of deel uitmaken van, een beetje zoals de mens in relatie tot God staat. Een beetje zoals ieder mens in relatie tot God staat, die de verbinding, wat in wezen verbond betekent en In Naam God, volgens Gods Wil en Wens uitvoert. Doordat jij als mens evenals zijn Eniggeboren Zoon, de aangewezen persoon bent om jouw rol, jouw taak en daarmee jouw plicht tot het leven van jouw leven volledig te vervullen. Jouw rol, jouw taak en plicht, kortom jouw functie, jouw leven mag vervolmaken. Het vervolg mag geven en maken aan dat wat God ooit het levenslicht liet zien, waar God zijn “Adem”, het recht op leven heeft ingeblazen, opdat jij zou weten. Weten wanneer dat wat je doet juist is en of dat wat je denkt, zegt, doet en of laat passend is, in het plaatje past wat Hij voor jij geboren bent, voor jij dit leven bent aangegaan en er zelf vorm aan hebt mogen geven.

Door het leven, jouw leven, de vorm en richting te geven die werkelijk ergens toe leidt. De vorm en richting die leidt naar de vrijheid die Hij voor ieder mens voor ogen had. De vrijheid die Hij ieder mens gunde, omdat Hij in wezen de enige is met alle mensen in de Hemel die weten hoe het voelt, is om vrij te zijn. Vrij te zijn zonder daar iets voor te hoeven doen, zonder te voldoen aan het verwachtingspatroon wat jij van jezelf hebt, de ander van jou heeft of in wezen wat ieder ander jou oplegt en waar jij door er gehoor aan te geven zonder enige vraagstelling in meegaat. Zonder jezelf de vraag te stellen of dat wat je denkt, zegt, doet en of laat wel in lijn is met de Hogere Verbinding, het verbond wat jij bent aangegaan.

Verbintenis die jij bent aangegaan toen jij er uit liefde en met je vrije wil voor gekozen hebt om jouw leven te leven. Jouw leven te leven door er iedere dag zelf weer invulling aan te geven. De invulling die volledig in overeenstemming is met dat wat God voor jou voorzag, waar God jou in voorzien heeft en dat nog iedere dag waarop jij vrij kunt ademhalen toe in staat bent. Omdat de staat waarin jij bent, de hoedanigheid waarin jij bent bepaalt in hoeverre jij kunt blijven functioneren. Jouw leven invulling kunt geven, de invulling die werkelijk leidt tot het tevreden zijn, het in vrede zijn met wie je bent en wat je denkt, zegt doet en of laat, doordat alles elkaar opvolgt.

Werkelijk alles en iedereen elkaar opvolgt, door naast en met de ander, ieder ander en alles wat anders is te leven. Het leven te leven waarvoor je geboren bent, uit Onvoorwaardelijke Liefde. Doordat je dit leven wilde leven en alleen door het ook werkelijk en wezenlijk te leven en te zijn waar maakt. Het leven door het ook werkelijk en wezenlijk te leven de kleur, de vorm en de wending laat nemen, die ervoor zorgt dat alles wat samen met jou in leven is ervoor kiest om ook op eenzelfde, zij het op gelijke, gewenst authentieke wijze in het leven te staan. In het leven te staan waar jij zelf voor gekozen hebt, want ik kan het niet vaak genoeg zeggen, ik kan het niet vaak genoeg benadrukken, dat de enige die verantwoordelijk is, jijzelf bent. Jijzelf, de persoon die ervoor gekozen heeft om dit leven te leven, dit leven aan te gaan, de overeenkomst en meteen de overeenstemming die ervoor zorgt dat jij, de persoon die je in het hier en nu bent alleen bij jezelf te raden kunt gaan waarom je en ja, daar is hij, "In hemelsnaam" ervoor gekozen hebt om deze weg, dit pad te bewandelen, dit leven aan te gaan. De levensuitdaging aan te gaan waar jij iedere dag mee geconfronteerd wordt, omdat het jouw wil, wens en keuze is.

De enige wil, wens en keuze is waar jij voor de volle 100% voor ging. De enige wil, wens en keuze die eigen was, die paste en welke ervoor zou zorgen dat jij je er voor de wederom volle 100% in kon vinden. Want het je kunnen vinden in iets als jouw leven, het jezelf kunnen vinden in de wijze waarop jij jouw leven leeft geeft de impact, net dat stukje extra wat je nodig hebt om in de meest optimale staat van jezelf te verkeren. In de meest voor jou goed voelende staat van jezelf te kunnen en mogen zijn. De staat die ervoor zorgt dat jij optimaal en volledig bent. De enige staat van zijn die geen mens jou kan voorspellen, die geen mens jou kan voorleggen, die geen mens, instantie of “regering”, buiten God jou kan meegeven. Ja, meegeven, omdat dit iets is wat op geen enkele wijze op schrift staat, maar wel op jouw hart geschreven staat. Op jouw netvlies gebrand, doordat jij je stapje voor stapje, stukje bij beetje, alle details weer zult mogen herinneren, weer zult zien.

Jij zal zelf weer zien waar de weg toe leidt wanneer jij dat wat je dagelijks aangereikt wordt, dat wat jij dagelijks aangeboden krijgt op de juiste waarde weet in te schatten. Op de juiste en ook voor jou geldende waarde zal kunnen waarderen. Ja, zal kunnen waarderen en zal mogen zijn, doordat het voor jou bestemd is en jij allereerst de persoon bent die ervan kan profiteren, doordat jij degene bent die bereid is te delen, alles te delen waar jij zelf je voordeel aan hebt behaalt. Omdat jij als mens, de persoon bent die het geluk van het kunnen doen en laten wat jou past exact kunt verwoorden. Hoe, de wijze waarop de ander dit ook zelf kan doen. Omdat jij als mens, als degene die ermee gestart is, exact weet hoe het is om de ervaring die je dagelijks hebt te kunnen delen met iedereen die en alles wat leeft. Omdat jij als mens, als de starter van dat wat in het NU leven is, weer de kans gecreëerd hebt om NU te zijn.

Iedere dag in het NU leven, iedere dag in Uw gedachtengoed en Naast U leven, krijgt daardoor de juiste verhouding. Is daardoor meteen in balans, de balans die elk mens weer nodig heeft die in Liefde, Geluk en Gezondheid wenst te leven. Omdat dit de enige wens is die we zullen mogen respecteren, omdat dit de enige wens is die ertoe zal leiden dat er vrede is. En zou deze balans nog even op zich laten wachten, zou het in balans zijn nog even op zich laten wachten, dan mag je als mens in de tussentijd best tevreden zijn met dat wat er op dit moment, op dit bewuste moment voor jou mogelijk is. Want in vrede zijn is tevreden zijn, in vrede zijn is tijdelijk genoeg nemen met, doordat jij als geen ander weet dat het geluk evenals de mindere variant zomaar om de hoek komt kijken. Wanneer je je altijd voorhoudt dat het geluk, het licht en alles wat goed is, de andere variant overwint, kun en mag je weer verder, kun en mag je weer verder met het leven wat voor jou bestemd was, is.

Want was en is, zullen in het hier en nu vertegenwoordigd zijn, was en is zijn de basis voor de toekomst. Was en is zijn in wezen de aandrijffas voor dat wat toekomst mag zijn en wezen, de keuze voor de invulling ervan ligt geheel bij jou. De keuze voor de invulling van alles wat je aangeboden wordt is geheel bij jou, zelfs wanneer jij nog op geen enkele wijze weet waartoe deze zal leiden, zul jij vanuit je hart de juiste keuze kunnen en mogen maken, omdat het leven leven, het leven leven met iedereen die en alles wat je lief is, iedereen die en alles wat leeft jouw voorkeur heeft. Want het leven liefhebben is ieder leven liefhebben. Het leven liefhebben is dankbaar zijn voor iedereen die en alles wat in jouw leven is. En dat wat in jouw leven was, in jouw leven is geweest daar een onuitwisbare indruk van heeft achtergelaten, een dankbare herinnering heeft achtergelaten is wat jij voorhebt, wat jij als jouw geluk ervaart.

Geluk wat in wezen de waarde is die jij er zelf aan geeft, de waarde die jij aan de herinnering en daardoor aan iedereen die en alles wat verbonden is aan deze herinnering kunt toekennen. Omdat toekennen in wezen geven is zonder er iets voor terug te verwachten, toekennen in wezen dat is wat alleen vanuit het hart gestuurd wordt, zonder daar op enige wijze iets uit te willen halen, zonder daar op enige wijze aan te willen verdienen. Want het verdienen aan iets wat vanuit het hart komt, het verdienen aan iets wat via het hart tot stand wordt gebracht is in wezen not done. Is in wezen, in de realiteit in het hier en nu op geen enkele wijze te verantwoorden, tenzij je dat wat je verdient, wat je ervan leert, wat je erdoor krijgt met de ander, met ieder ander, met alles wat anders dan jij bent deelt.

Wanneer je in wezen dat doet wat het algemeen belang op alle fronten dient, omdat je dan eert. En liefdevol eren is in wezen het echte leren, datgene leren wat blijvend is, wat altijd geldt en waar elk mens iets aan heeft, doordat het met de tijd meegaat. Het van alle tijden is, het dat is wat werkelijk en wezenlijk helpt en werkt, op ieder moment, in iedere situatie en in wezen bij alles wat er nodig is, wat er komt wat er gebeurt en wat je als mens zelf creëert. Want dat dit het werkelijk resultaat is, dat dit werkelijk is wat elk mens weer zal mogen weten, is wat de mens weer mag leren. Weer mag leren, doordat dit in wezen in de genen van ieder mens opgeslagen is, in degene opgeslagen is die er uiteindelijk gehoor aan geeft. Gehoor geeft aan dat wat zijn of haar hart hem of haar vertelt, hem of haar zegt, zonder de ander de les te lezen. Zonder ieder ander de les te lezen, maar daarbij de ander wel te tonen, wel te laten zien en wanneer deze interesse heeft te laten weten, hoe het jou gelukt is om weer voor 100% met jouw hart in contact te staan, de verbinding met je hogere zelf te herstellen, te eren.

Want “ere wie ere toekomt”, is niets meer of minder dan dat je krijgt wat je toekomt, krijgt wat je verdient. Op elk moment en iedere dag waarin jij jouw leven op de meest volwaardige en liefdevolle wijze leeft. Ja, wanneer jij jouw leven leeft volgens het plan, de wil en de wens die God jou voorgehouden heeft.

Het enige plan, de enige wil en wens die in overeenstemming is met dat wat God voorzien heeft toen Hij de hemel en de aarde geschapen heeft. Het plan waarbij iedereen die en alles wat leeft weer heel en volwaardig zou mogen zijn, heel en volwaardig in alles wat hij of zij wil doen. Omdat het willen doen en ook daadwerkelijk gehoor geven aan, dat is wat voor jouw gevoel de moeite waard is, al jouw tijd en moeite waard is, precies dat is wat ertoe leidt dat je gezien en gehoord wordt. Dat dat wat je zegt gezien en gehoord wordt en daardoor weer gehoord is. Omdat de mens die ziet, weet en hoort, de mens die werkelijk kent, zichzelf kent, net als jij in staat is om alles van zichzelf te leren kennen. Ja, van zichzelf te leren kennen, omdat het leren kennen en het weten start bij jezelf, bij mijzelf, bij iedereen zelf. Je hier weer bewust van worden, het mij hier weer bewust van worden heeft even geduurd en zal voor iedereen de tijd mogen duren die nodig is. Iedereen die zichzelf weer wil zijn, zal alle tijd krijgen die hij of zij daarvoor nodig heeft. Want wie ben ik, wie ben jij, wie is de persoon die denkt dat hij of zij ons, de mens in het Algemeen hiervan kan afhouden, hiervan mag onthouden, het recht heeft om de mens deze kans te ontnemen. Ja, deze kans, want de kansen die je als mens krijgt, de mogelijkheden die je als mens geboden worden zijn voor jou en voor jou alleen. Voor jou en voor niemand anders dan jij, het zijn de jou aangeboden levenskansen, die het maken dat jouw leven, het leven van jouw leven het leven weer waard is, weer waard maakt en net dat stukje extra geeft.

Het stukje extra geeft wat geen ander, geen mens, geen dier of wat maar ook jou kan geven. En daarom weet je dat God, de liefde die God voor jou als mens voelt, voor jou als kind van Hem voelt, net iets sterker is dan alles wat je tot op heden als liefde voelen voor hebt mogen ervaren. Net iets sterker en duidelijker aanwezig is dan de liefde van de mens, die evenals velen denken, te maken heeft met “lichamelijke aantrekkingskracht”, affectie, het worden geknuffeld. Want het worden geknuffeld of sterker nog “de liefde bedrijven” met de persoon waar je van houdt en waar je om geeft, waar jij jouw leven mee deelt, zal op geen enkele wijze op kunnen leven tegen het geluk wat je dagelijks ervaart wanneer God via Jezus in jouw hart leeft. Het geluk ja, anders dan het genot, het je gelukkig denken te voelen, ja inderdaad denken. Want dat is namelijk wat je doet, wat je iedere dag doet wanneer je je hart afsluit voor dat wat je werkelijk weer mag weten. Wat je werkelijk weer mag weten, voelen en ervaren. De ervaring die vele malen meer voldoening geeft, dan wat maar ook. Dan welke vorm van genot, inclusief “de liefde bedrijven”, ooit zal kunnen zijn. Omdat dit de waarheid is, de enige waarheid is wel te verstaan, puur, eerlijk en oprecht, als ware het de Levensadem. De adem die waarheid is, omdat ADEM staat, voor Alleen Door En Met, Alleen Door En Met God. God het Leven, Het Licht en De Waarheid is, voor iedereen die leeft.

Waarheid, de waarheid, die waarheidsgetrouw is, altijd en overal als waarheid geldt, doordat dit op geen enkele manier aan te passen is, aan te passen valt of op enige ander wijze te vervangen is. De waarheid die in alle vormen en in alle hoedanigheid altijd waarheid blijft. De waarheid die in wezen universeel is, voor en door iedereen te gebruiken, iedereen die zijn of haar eigen ik elke dag, minstens weer belangrijk vindt.

De waarde die je als mens alleen aan jezelf kunt toekennen omdat jij jouw enige waarheid zal kunnen en mogen zijn, daarmee de waarde die jij zelf in het hier en nu vertegenwoordigt weer volledig waar maakt. Te mooi om waar te zijn of haalbaar voor iedereen? Haalbaar voor iedereen die en alles wat zijn of haar eigen leven leidt, iedereen die en alles wat het leven leidt wat voor hem of haar bestemd is. Want dat je alleen uit het leven kunt halen wat voor je bestemd is en of voor je is weggelegd, is wat heel veel mensen pas gaan inzien wanneer zij over de zoveelste grens in hun leven zijn gegaan. Wanneer zij zichzelf tekort hebben gedaan of wanneer zij weer eens geconfronteerd zijn met teleurstelling. De teleurstelling die zij in wezen zichzelf aandoen door het hebben of scheppen van verwachtingen, de verwachtingen die leiden tot teleurstelling. Teleurstelling, pijn en onnodig veel verdriet.

Verwachtingen van andere mensen, verwachtingen van het weer of verwachtingen van de uitkomst van een gebeurtenis, een gesprek, een spel of noem nog maar eens iets op waar je door het er voorafgaand al met een bepaald idee, een gedachte en gevoel in te stappen bijna altijd teleurgesteld wordt. Ja, bijna altijd of soms, vaak of minder vaak, de wijze waarop je de uitleg geeft aan zegt alles over de status waarin je als mens verkeert, de gedachte en of emotie waar je je door laat leiden. De gedachte en of emotie die heel vaak te maken heeft met een eerdere ervaring, dingen die je hebt meegemaakt, dat wat de ander, ieder ander of een bepaald persoon zegt, denkt en of doet. Vraag je eens af waarom je zo gevoelig bent voor wat de ander, ongeacht wie het is denkt zegt of doet? Vraag je eens af waarom je juist gevoelig bent voor wat een bepaald persoon denkt, zegt of doet of dit juist laat? Het nalaat om iets met jou te delen, te delen wat hij of zij, de ander denkt, zegt of doet?

Ja, de persoon, de ander, die dit denkt, zegt, doet of laat, nalaat. Nalaat, door nalatigheid, door andere prioriteiten te stellen, door zichzelf of haarzelf op een andere positie te plaatsen dan waar hij of zij zelf op zit, door zichzelf als onbeduidend en of onbelangrijk te zien of juist het tegenovergestelde ervan als beduidend en of belangrijk, beduidender en belangrijker dan..... is dat wat je op een gegeven ogenblik, op een bepaald moment echt opbreekt.

Wat je opbreekt en leidt tot spanningen, spanningen die alles te maken hebben met wat je als mens, wat de mens in zijn algemeenheid van zichzelf verwacht. Die alles te maken hebben met de grenzen die de mens voor zichzelf heeft en aangeeft. Want dat alles te maken heeft met de verwachtingen die jij voorafgaand voor of over jezelf gemaakt hebt, door eerdere ervaringen, door dat wat je meegemaakt hebt, is iets wat je mede daardoor in je hoofd creëert. En wanneer je bij deze verwachtingen nog een ander persoon of soms zelfs een derde partij betreft, door te bedenken dat deze persoon zo is of personen zo zijn, laat jou een waardeoordeel vellen over. Over de ander en dat dit in een hele hoop gevallen vaak ten koste van jezelf gaat, jouw realiteit wijzigt, aanpast of zelfs aantast, is dat wat het gevolg is. Ja, het gevolg is of kan zijn tenzij jij er bewust voor kiest om jouw realiteit, dat wat je veroorzaakt hebt door veelal negatieve gedachten, een positieve wending geeft. Doordat jij meteen opmerkt wat jij voelt, dat wat je opmerkt en of ervaart voortkomt uit dat wat je gedacht, gezegd en of zelfs geroepen hebt, omdat het datgene is, wat jou van je stuk gebracht heeft, jou gebracht heeft op het punt waarop jij nu bent. Heel vaak is dat het punt waarop je besluit afstand te nemen, afstand te nemen van de persoon, wie of wat het betreft. Gedeeltelijk of helemaal afscheid nemen van iets of de persoon.

Ja en daar kun je natuurlijk ieder scenario bij bedenken. Daar kun en mag jij zelf(s) een persoon en of personen bij invullen waar jij je rot door voelt. Waardoor jij de pijn ervaart die je in wezen jezelf aandoet, door het hebben van verwachtingen. Het hebben van of denken over, een idee dat iets zal gaan zoals het gaat, de persoon reageert zoals deze “behoort” te doen en dat alles binnen een door jou bepaald kader. Het toelaatbare en het ontoelaatbare, zoals jij dit ziet, zoals jij dit voor jezelf ziet. En dit laatste is daarbij wellicht het allerbelangrijkste deel.

Wanneer je jezelf wilt meten en of gaat meten aan de richtlijnen van de ander, komt er altijd een moment waarop dit gaat knellen. Het moment waarop dit gaat knellen levert altijd een naar gevoel op, een naar gevoel bij jezelf of naar de ander. Een gevoel dat je je niet meer kunt vinden in de situatie, niet meer kunt vinden of in wezen niet meer kunt verenigen met de ander, terwijl dit in feite allesbehalve de levenswijze van de ander betreft maar alles zegt over dat wat jij mist, wat jij graag zou willen en of wat jij verwacht van het leven maar nog altijd niet gevonden hebt. Wie dit inziet, wie dit begrijpt en er ook werkelijk op eenzelfde wijze instaat, kan in wezen met iedereen die en alles wat is en leeft samenleven, kan in wezen met iedereen die en alles wat is en leeft samen zijn. Jezelf als losstaand van, als naaste van de ander, ieder ander en alles wat anders is dan jij zien is daarbij wel een vereiste. Is in wezen het enige wat vereist is, omdat jij jij bent en je de ander, ieder ander en alles wat anders is het volste recht geeft het ook op geheel eigen wijze zo of anders te zien. We zijn als mens geneigd om vanuit ons eigen perspectief de dingen te beredeneren, de dingen in te vullen en de dingen kleur te geven, dat we daarmee de ander, ieder ander en alles wat anders is tekort doen maar met name onszelf is wat ik begrijp.

Wat ik begrijp en waar ik zeker van ben, doordat ik dit al op heel jonge leeftijd doorhad. Begrip, doorhebben en ondervinden dat je in wezen nooit ergens iets van kunt vinden, iets van mag denken of zeggen, wanneer je het niet zelf ervaren hebt, wanneer je het niet zelf meegemaakt hebt of wanneer je er zelf geen deel aan hebt gehad. Ja, deel aan hebt gehad of deel aan hebt genomen, doordat je er zelf bij betrokken was. En dat ik als jong kind al observeerde, keek en ernaast stond of was, dat heeft mij tot de persoon gemaakt die ik nu ben. De persoon die ik ben, mag en kan zijn, doordat ik in wezen zonder oordeel ben. Geen oordeel heb over wat iemand doet, waarom iemand iets doet en of waardoor iemand overgaat tot het doen van iets, doordat ik dit in wezen weet en er op die wijze ook geen oordeel over hoeft te hebben. Geen oordeel, geen oorzaak en gevolgprincipe, doordat ik exact weet, wat de achterliggende reden van iets denken, zeggen, doen of laten is. De achterliggende reden en of dat wat ertoe geleid heeft dat iemand overgaat tot... Overgaat tot het doen van iets wat op geen enkele wijze bij hen past en bij hen hoort, op geen enkele wijze de goedkeuring, dat wat ieder mens werkelijk nodig heeft om in leven te kunnen blijven, krijgt. Ja, de goedkeuring krijgt, omdat alles wat God voor de mens wenst, God voor de mens wil, gelijk de Vrije Wil en Wens van iedereen die en alles wat leeft is. De Vrije Wil en Wens van de mens die zijn of haar leven op de optimale wijze wil leven, door zichzelf te zijn is..

Doordat hij of zij de meest optimale wijze van zichzelf is. Dat is wat geen ander mens kan zijn, geen ander mens, doordat het iets is waarin ieder mens uniek is, jij bent. Waarin jij als mens uniek bent en tegelijkertijd de aanvulling voor de ander, de aanvulling zijn die ieder ander nodig heeft. Die ieder ander zal kunnen en mogen helpen, doordat jij in wezen ook uniek bent.

Ook uniek, doordat ieder mens die volgens de Vrije Wil en de Wens leeft, vrij is om te doen wat bij hem of haar past. Wat passend en gehoord is, doordat deze persoon alleen dat zal doen wat een bijdrage levert aan het belang van iedereen die en alles wat leeft. De bijdrage zal kunnen en mogen zijn voor iedereen die en alles wat leeft, doordat deze mens op zichzelf staat. Geen verbinding heeft met de ander, ieder ander, alles wat anders is dan hem of haar tenzij de persoon daar zelf voor kiest. Tenzij de persoon waarmee de “voorbestede” samenleeft, samenwoont of samenwerkt zelf de keuze maakt.

Jazeker, de keuze waarvan hij of zij vanuit het hart weet, wat hier de bedoeling van is. De bedoeling omdat bedoeling niets meer of minder is dan Be- Doel- In Naam God. Ja, Jij bent, Het doel en de bestemming, In Naam God. God heeft jou gemaakt zoals je bent en zal je om je daaraan te herinneren de nodige lessen meegeven, de nodige lesstof meegeven. De enige behoefte Be- Hoef- Te, Jij, jezelf zijn, Hoef, Mag zonder moeten, Te, tevreden zijn en bereid om de dankbaarheid die je hebt door te geven aan anderen. Het enige Te wat nooit teveel is, nooit te laat, te vroeg of wat maar ook, altijd op tijd. Overal en altijd op tijd, doordat dit het enige is wat iedereen weer mag weten en is wat ook werkelijk nodig is om je leven optimaal te kunnen leven. Optimaal, doordat jij ervoor kiest met heel je hart en exact luistert en doet wat je hart je ingeeft. Exact doet wat jouw hart je elke dag zegt en vertelt, door je op creatieve wijze te uiten. Ik door te schrijven, maar dat is wat voor mij geldt, wat voor mij van waarde is en wat mij waardevol laat zijn en laat wezen. Dat dit een Universeel recht en een echte behoefte is, is wat maar heel weinig mensen zullen weten, zullen voelen, zullen zien en ervaren, wanneer het aan de “wereldleiders” ligt, maar is dit ook echt zo, of denk je dit?

Is dit ook echt zo of zijn de “leiders” toch uiteindelijk zelf de “lijders”? Zijn zij het die het meest van al lijden, terwijl zij de leiding over de wereld over willen nemen. Zij de leiding over de wereld in handen willen hebben. Weten zij dan ook dat het hebben van de leiding, het hebben van de leiding over iedereen die en alles wat leeft meer weegt dan alles wat met geld of goud te koop is? Weten zij dan ook dat het hebben van de leiding, het voor het zeggen denken te hebben een grotere en zwaardere last is dan wie maar ook zelf kan dragen. Ja, kan dragen, want buiten God is er geen mens, is er in wezen geen mens die dit aankan. Die werkelijk beseft dat het in het kwaad daglicht zetten van iets of iemand even zoveel gevolgen met zich meebrengt als wanneer iemand op een voetstuk geplaatst wordt. Even zoveel, vergelijkwaardig, vergelijkbaar en helaas daardoor ook vergelijkbaar qua belasting? De belasting die allesbehalve geld of “aardse waardemiddelen” gerelateerd is.

Allesbehalve uit te drukken is in waarde die hier op aarde vertegenwoordigd zal kunnen en of mogen worden. Maar daarbij met name de waarde aangeeft die de mens zelf is. De waarde van de mens in het hier en nu vertegenwoordigt, dat wat hem of haar van waarde maakt en van waarde laat zijn, zelfs wanneer je als mens, als instantie of als organisatie er geen stuiver voor zou geven. De mens die zichzelf liefheeft is de mens die werkelijk de ander liefheeft als zichzelf. De mens die zichzelf liefheeft, is de mens die de ander, geen enkel ander maar dan ook geen enkel iets wat leeft tekort zal willen, kunnen of mogen doen, omdat hij of zij daarmee zijn of haar eigen bestaan, zijn of haar eigen toekomst op het spel zet. Zijn of haar toekomst ten einde laat lopen, ten einde brengt, dat doet wat ertoe leidt dat er een einde komt aan dat wat hij of zij in het hier en nu op deze aarde mag vertegenwoordigen.

Vertegenwoordigen ja, door dit uit te dragen, te delen en datgene te bereiken wat NU weer voor iedereen mag gelden. Wat voor iedereen die en alles wat leeft mag gelden en daardoor ook kan zijn. Ja kan zijn, omdat het leven leven, het leven op de juiste wijze leven, het enige is wat werkelijk leidt tot iets moois. Tot dat wat ieder mens, ieder mens die en alles wat leeft voldoening geeft. Voldoening en voldoende geeft, omdat voldoening pas volgt, wanneer men voldoende of is het toch al doende leert? Ja, voldoende en al doende is in het geval van voldoening gelijk. Voldoende en al doende is in het geval van het je voldaan voelen gelijk. Gelijkwaardig en daardoor ook meteen genoeg. Wanneer je als mens voldoende hebt, voldoening hebt in het leven, is het leven werkelijk het leven waard. Is het leven wat jij voor jezelf leidt, wat jij voor jezelf en naast anderen leidt werkelijk meer dan voldoende waard om er nog heel veel jaren op gelijke wijze van te mogen genieten. Ervan te genieten zoals het bedoeld is, zoals het bedoeld was en altijd bedoeld zal zijn, doordat het jouw leven is wat je leeft.

Het leven waar jij zelf op een bepaald moment, voorafgaand aan jouw leven voor hebt mogen kiezen. Het moment waarop God wist dat jij het aankon, het moment waarop God ervan overtuigd was dat het je zou lukken en jij net als velen met jou, jouw leven vorm, richting en kleur mocht gaan geven. Ja, mocht gaan geven, open en vrij, vanuit je eigen ervaring en vanuit je eigen kennis en kunde gerealiseerd. En dat God ook wist dat jij alles wat je op je pad zou krijgen aan kon, is iets wat hij “ingecalculeerd” heeft. Doordat hij rekening hield met, Hij ons geleerd heeft om rekening te houden met. Door voor onszelf en aan de ander te denken. Doordat Hij voor zichzelf en aan de ander dacht. De wijze waarop je geen mens kunt teleurstellen, ook niets of niemand op enige wijze tekort doet.

Door duidelijkheid, door duidelijk te zijn in wat je denkt, zegt, doet en of laat. Door duidelijk te zijn in dat wat jij deelt, wat jij deelt met iedereen die en alles wat leeft. En ik, ik deel mijn leven, ik deel mijn leven met iedereen die en alles wat mij in mijn waarde laat. Ik deel mijn leven met iedereen die en alles wat er in het leven is. Dat je daarbij wel goed voor jezelf moet blijven zorgen, jezelf als de eerste prioriteit mag beschouwen, is wat iedereen die en alles wat leeft weer mag weten. Weer mag weten en weer zal gaan ervaren, omdat het nodig is. Weet je hoeveel kinderen God al verloren heeft? Weet je hoeveel kinderen God al terug heeft zien komen? Ja, gelukkig is die garantie wel ingebouwd. Elk mens die komt te overlijden voegt zich Liefdevol bij God, Elk mens die komt te overlijden zal Liefdevol opgevangen worden, Liefdevol na een maar al te vaak Liefdeloos leven op aarde. Liefdeloos en dit is geen verwijt, dit is op geen enkel moment bedoeld als een reprimande, als een standje of terechtwijzing. Dit is een lering, dat wat de mens zelf zal gaan ervaren wanneer de tijd rijp is.

Wanneer de tijd rijp is om tot inzicht te komen, zelfinzicht, het enige inzicht wat werkt. Het enige inzicht wat de mens aanzet tot het willen veranderen, willen verbeteren, het willen verbeteren van zijn of haar leven. De wijze waarop hij of zij altijd in het leven heeft gestaan. Tot dat bewuste moment, het moment waarop deze persoon voor zichzelf durft te zeggen, het is genoeg geweest, ik kies voor mij, ik kies voor het leven wat God mij geboden en gegeven heeft en laat ieder ander op geheel eigen tijd en wijze datzelfde doen. Ja, je laat iemand hetzelfde doen, op geheel eigen tijd en wijze, de wijze die deze persoon zelf kiest, de wijze waarop dat is aan de persoon zelf. Want de wijze waarop is wederom de levensvraag, de vraag die voor de persoon in kwestie, in die omstandigheid echt geldt.

De levensvragen!

Wanneer je als mens geconfronteerd wordt met leed, ellende en dat wat je als mens weer even op je plaats zet, begrijp je. Wanneer je als mens geconfronteerd wordt met leed, ellende en dat wat je als mens weer even op je plaats zet, groei, rijp je.

Wanneer je als mens geconfronteerd wordt met leed, ellende en alles wat jouw rem letterlijk indrukt, is jouw tijd gekomen. Wanneer je als mens geconfronteerd wordt met leed, ellende en alles wat jouw rem letterlijk indrukt, mag jij gaan dromen.

Gaan dromen over, je kwaliteiten benutten, je creativiteit ontplooiën, dat doen wat werkelijk hoort en daardoor past. Geen verleden, geen ver vooruitzien, ongehinderd door het leven gaan, doen wat goed voelt, er is geen berg en geen last.

Geen last of belasting, dat wat je in het aardse leven hebt meegekregen, waardoor één ding zeker wel is gerealiseerd. Dat jij, wanneer je omvalt, op geen enkele wijze meer terug kan in de “24 uursmaatschappij”, goed of toch nog verkeerd?

Verkeerd doordat je dat doet wat de ander van je verlangt, de ander of ieder ander, omdat het vanzelfsprekend lijkt of zo is? Vanzelfsprekend of aangeleerd, met reden, het in stand houden van alles wat “gewoon” zou zijn, op basis van... mis!

Mis, omdat er in wezen geen mens meer is, bijna geen mens meer is die werkelijk zijn of haar eigen leven leidt en leeft. Doordat het leven van een eigen leven wordt gezien als heel ongepast, egoïstisch, egocentrisch, men het verschil niet kent, tot men er een eigen vertaling en juiste betekenis aan geeft.

Het egocentrisme is in wezen dat wat de wereld laat zoals deze is, in stand houdt en iedereen er onbewust in mee laat gaan. Het egoïsme heeft een trema op de i, de betekenis is daarom dubbelop, ik en ik samen, de reden waardoor je blijft bestaan.

De mens blijft bestaan die werkelijk begrijpt dat Elk Gevoel Over Is Mij Eigen, inhoudt dat jij en ik samen zijn, gelijk. Wanneer je echter vanuit je eigen situatie denkt, alleen je eigen positie veiligstelt, ben je in wezen arm ook al ben je rijk.

“Rijk” het aardse begrip, de enige die lijkt te tellen in de wereld waarin we met meer dan 7 miljard mensen nu leven. Wanneer we “het NU” werkelijk weer gaan begrijpen, de grootste levensvraag die telt, als zodanig zien, start het geven.

Het geven om je medemens, de natuur, het denken voor jezelf en aan de ander, dat wat zo hard nodig is, NU bovendien. Jawel bovendien, boven jezelf dienend, de mens die in wezen in de dagelijkse standaard een hogere positie heeft misschien.

Misschien of wellicht niet eens, doordat hij of zij evenals vele anderen, deel uitmaken van een spel, volledig geregisseerd. Door henzelf met de juiste intenties gespeeld, zonder dit besef te hebben, want wie heeft het hen verteld of zelf(s) geleerd?

Wie is er mede debet aan, ja debet omdat er van schuld geen sprake is en ook op geen enkele wijze zal kunnen, mogen zijn. De mens doet wat hem of haar opgedragen en of voorgedaan wordt, zo hoort het toch, dat doet iedereen, dat is je plicht, dat wat normaal is, gewoon, meedoen wanneer je fatsoen hebt, verantwoordelijkheidsbesef, dat wordt je voorgehouden ja, maar weet je dat wel zeker, is het wat je echt wilt doen, pijn?

Pijn leidt, pijn is ontstaan toen de mens zich liet leiden door een betaalmiddel, hebzucht en alles wat er door verdeelde krachten in het leven is gebracht of eerder zelf(s) geroepen. Verdeelde krachten, doordat degene die de verantwoordelijkheid op zich behoorde te nemen, dit niet deed en overliet aan het volk, de mens, in grote getalen, groepen.

Het volk bepaalde, het volk besliste, het volk heeft alles in eigen hand, door gedeelde verantwoordelijkheid veroorzaakt. Wanneer het volk het tegendeel in werking stelt, dat wat ooit mis is gegaan teruggedraait, kan het herstelproces weer in werking treden en de ommekeer mogelijk worden gemaakt.

De ommekeer, dat wat werkelijk leidt tot iets goeds, zelf(s) in algemeen belang, voor een ieder die en alles wat in leven is, zelfstandig of samen zijn of haar eigen leven volwaardig leeft. Zodat de mens die in het leven fout op fout maakte, nieuwe kansen krijgt, vooruit kan gaan, zichzelf kan ontwikkelen en ontplooiën, de balans in wezen op eigen kracht, volledig zelf(s) herstelt, doordat je eerst jezelf en “elkander” vergeeft.

Vergeving van jezelf en de ander, is het enige wat ergens toe leidt, wat bevrijdend werkt, leidt tot het kunnen houden van. Alles wat ‘t leven te bieden heeft, ‘t leven je brengt, elke dag waarop je dit waardeert, ongeacht wie je bent, vrouw of man.

Vrouw of man, zelfsstandig of behorende bij een derde persoon, derde gezien de 2 eerdere die ik net heb benoemd. Wanneer je besluit bij een ander te horen, voelt het altijd goed om naast deze persoon te staan, jouw eigen leven te leiden, jouw beslissingsbevoegdheid, niet langer gedoemd.

Gedoemd of verdoemd zijn, dat zijn wat ervoor zorgt dat je geen eigen rechten meer hebt, je overgeleverd wordt aan. Alle mensen die iets van je willen of verlangen, in het gareel lopen, net als ieder ander, weg authenticiteit, geen bestaan.

Geen bestaan of geen bestaansrecht, doordat jij vervangbaar, inwisselbaar en of op enige tijd en wijze omkoopbaar bent. Waardoor jij dat wat je vanuit je hart het allerliefst wilt en doet op geen enkele wijze doorgang laat vinden, weg talent.

Weg talent of ongebruikt, doordat je deze op geen enkele wijze ontdekt, dit werkelijk nooit zult gewaarworden, weten. Tegen de tijd dat je er de tijd voor krijgt of hebt, te oud, geen levenslust meer over om je er mee bezig te houden, vergeten.

Jawel vergeten, het grote vergeten, alzheimer, dementie en noem nog een paar benamingen voor het “geheugen vreten”. Dat wat op dit ogenblik, in het hier en nu in wezen één van de meest gehoorde aandoeningen is, evenals MS, ALS en elke andere spier of zenuwgerelateerde ziekte van.... het geweten?

“Het geweten”, zoals Wikipedia zegt: ”Duits: Gewissen, Grieks: syneidèsis, Latijn: conscientia”, vervolgens, “dat wil zeggen, “bij of met zichzelf weten”, vergelijkt een aangeleerde of ingeboren ethische norm met een praktische situatie”. Tijdens of zoals Wikipedia zegt, “In de opvoeding wordt het geweten ontwikkeld omdat de ervaring leert dat menselijke neigingen erdoor in toom gehouden kunnen worden”, de waarheid ligt in het midden, per persoon verschillend, relatie.

Want de relatie die je als mens hebt met jezelf of wie dan ook, omschreven als hoe je in relatie tot de ander staat bepaalt.

Bepaalt in hoeverre jij je vermogen behoudt om te kunnen blijven eren, leren, functioneren of onthouden vrij vertaald.

Vrij vertaald ja, omdat de meeste mensen in wezen wel begrijpen maar het zich vaak niet meer willen herinneren. Door gegroeid te zijn, “verantwoordelijkheidsbesef” te hebben gekregen, waardoor het schuldgevoel het zich schuldig voelen over, eerdere gebeurtenissen, zich van hen meester heeft gemaakt, zij zich hierdoor elke dag verplicht voelen of zich hier allesbehalve mee kunnen confirmeren.

Het is in wezen een beetje als met de rechtsfilosofie, de wanneer, waarom en de grens in het geheel meegenomen telt. Of de opvoeding daarmee werkelijk iets van doen heeft, in mijn beleving is dit al veel eerder, de grond, hooiberg, speld.

Speld of naald, in de hooiberg, dat wat een afgeleide van een ander spreekwoord is en speldenzoeker betekent en zegt. Wederom een uitleg die wellicht vele malen meer leidend is, slachtoffer of schuldig zijn, de gedachte eraan beide slecht.

Slecht of slecht zijn, de reden de werkelijk basis, het begin van alles wat er gespeeld heeft, ons letterlijk is aangeleerd. Want alleen wanneer we dat doen wat ongezond is zullen we het rustiger aan moeten doen om te beseffen, niet verkeerd.

Niet verkeerd of in wezen het advies, dat wat de mens die ooit een fout heeft begaan in leven de kans geeft om te herstellen. Te herstellen of te resetten, in de blanco modus terug en daarmee ieder ander de kans geven, tips door het te vertellen.

Het te vertellen of op te schrijven, waardoor je zelf(s) deelt. Deelt wat jou geholpen heeft, geen hogere wiskundige berekeningen, maar je simpele boerenverstand gebruiken, niets moeilijks aan, iedereen kan dit kosteloos, dat scheelt.

Dat scheelt in ieder geval een hele hoop onderzoeken en kapitalen waarmee de mens onnodig beziggehouden wordt. Geeft zelf(s) de kans om iedereen die leeft op juiste wijze te onderhouden, eten, drinken, het dak boven je hoofd, waarbij gezond eten voorop staat, niets kunstmatigs meer op je bord.

Ja op je bord of zoals een ieder inmiddels wel weet, begrijpt en beseft, in je mond, door je keel naar je maag en je darmen. Het oog wil ook wat heeft meer dan één betekenis, de site www.encyclo.nl, biedt uitkomst, laat je de waarheid omarmen.

De waarheid, dat wat in veel gevallen ver te zoeken is, wanneer je de “wetenschap” en opvoedkundige zou geloven. Maar de waarheid is, voor wie en die in God gelooft, zichzelf en de ander op geen enkele wijze tekort doet, trouw beloven.

Trouw beloven aan zichzelf en daarmee God dagelijks eren. Want wanneer jij zelf weer ziet dat jij het geschenk bent, jij jouw leven mag leven, zal kunnen zijn, mag je anderen leren.

Mag en ben jij in staat om de ander te leren hoe jij jouw leven hebt opgepakt, ervoor gezorgd hebt dat je er voldoening van krijgt en daarmee de werkelijke en enige juiste waardering. Dit is vele malen meer dan dat wat in een CAO of regeerakkoord vastgelegd kan worden, geen schalen of rangen en standen, iedereen weer gelijk, allemaal dezelfde kansen en mogelijkheden inclusief rechtvaardige salariering.

Inleiding en woord van dank ineen!

God wat ben ik u dankbaar, wat ben ik dankbaar dat ik iedere dag dat kan doen wat voor mij mogelijk is. God wat ben ik blij met het leven wat ik leven mag en voor alle mensen, dieren en alles wat daar een bijzonder mooie bijdrage aan levert en tot op dit moment een bijdrage aan geleverd heeft. En wanneer ik het met en naast U voor het zeggen heb, nog heel lang zal mogen blijven doen. Ja, met en naast U door Uw goedheid zal mogen, blijven doen, dat doen wat in het Hier en NU iedere dag mogelijk is. Mogelijk ja, omdat U het dagelijks weer mogelijk maakt, U het voor mij mogelijk maakt om iedere dag mijn ogen weer te openen. Mijn ogen te openen en te luisteren naar het ritme wat U mij gegeven heeft, het ritme van mijn hart waar U me mee gezegend heeft, toen U mij de Levensadem inblies. De Levensadem die zoals ik weet alleen kan worden gebruikt en alleen kan worden benut wanneer ik elke dag opnieuw bewust ben van 't feit dat ik met, naast en door U leef.

Ik alleen mijn leven kan leven wanneer ik dagelijks bewust ben van het onomstotelijk feit dat ik dankzij Uw Levensadem in leven ben. In het leven ben waar U mij mee gezegend heeft, het leven wat bij mij past en bij mij hoort. Het leven waar ik me elke dag gelukkig door voel, omdat het het leven is wat mij de voldoening, de mogelijkheden en de kansen biedt die ik nodig heb. En dat U mij alle kansen gegeven heeft, dat U uit Onvoorwaardelijke Liefde mij nog steeds iedere dag de mogelijkheid biedt om er zelf iets van te maken, is waar ik U in alle dankbaarheid bijzonder om waardeer. Ja God, Ik waardeer U en probeer als mens, mijn waarde, de waarde die U mij gegeven heeft, door het inblazen van de Levensadem in ere te houden. Ik doe elke dag opnieuw mijn uiterste best.

Iedere dag en elk moment, daarbij moet ik U zeggen dat dit voor mij ook best weleens moeilijk is, het geen gemakkelijke opgave is. Uw reminders, de signalen die mijn lichaam me geven en alles wat er om mij heen speelt, is dat wat mij de werkelijke waarde laat zien, de werkelijke redenen laat voelen, zien en weten. Ja, ook nu moet ik zeggen weten doordat ik er elke dag mee geconfronteerd word, ik me er elke dag weer een beetje meer bewust van word. Dat de emoties, het voelen van pijn, verdriet, maar soms ook boosheid en daaruit voortvloeiende gedachten, mij weer terugbrengen bij Uw gave, bij de gave die U mij maar ook ieder ander gegeven heeft, is wat mij sterkt. Ja, wat mij wezenlijk en ook werkelijk iedere dag sterkt en steunt. Zo ben ik me inmiddels bewust van heel veel oorzaken van klachten die ik zelf had, klachten die ik mezelf aandeed, pijntjes die voortkwamen uit het niet willen luisteren naar mijn hart, dat wat U mij gegeven heeft. Want door mijn talenten en dat waar ik goed in ben op geen wijze vorm te kunnen geven, heb ik mezelf jarenlang tekort gedaan.

Mezelf, maar daardoor ook ieder ander die mijn voorbeeld blindelings volgde en nog steeds volgen, doordat ook zij opgeslokt worden door de werklust, het erbij willen horen en daardoor onderdeel van de maatschappij zijn die langzaam aan afstevent op de afgrond, de berg of wellicht Mars, want ook daar zijn al signalen voor afgegeven, mogelijk zelfs het bewonen van een andere planeet wanneer deze de ruimte biedt. De ruimte en de mogelijkheden biedt om er te wonen, omdat er zoals gezegd stromend water moet zijn. Stromend water, zon en daglicht, zodat er iets kan groeien. Ja, stromend water, zon en daglicht, zodat dat wat leeft levensvatbaar is. De mens daarentegen nog iets extra's, de Levensadem, dat wat ervoor zorgt dat we werkelijk Altijd Door En Naast kunnen zijn.

Ademhaling, Alleen Door En Met Hem Altijd Liefdevol In Naam God, maar ook Altijd Door En Met Hem Alleen Liefdevol In Naam God. Er is in wezen geen mens die zonder God kan leven. die bewust zonder God kan zijn. Want “We zijn”, “Alles wat leeft is”, ontstaan uit het DNA wat God creëerde, We zijn Gods creatie, we zijn dat wat God, die de Hemel en de Aarde geschapen heeft en dat deed wat wij als mens nodig hadden om te groeien, waardoor Hij kon groeien, zich kon ontwikkelen. Ontwikkelen ja, door zelfstandig te zijn, Onafhankelijk Liefdevol, Onvoorwaardelijk Liefdevol en Onbaatzuchtig, Losstaand Liefdevol zijn, op zichzelf, zonder pijn, verdriet of dat waar de mens zich tot op heden nog altijd en nog steeds door laat leiden. Waardoor het evenwichtig, krachtig en in Balans zijn, feitelijk volledig onhaalbaar wordt.

Onhaalbaar wordt en of onhaalbaar is, voor hen die “De Balans”, de balans die nodig is om het leven in alle volwaardigheid te kunnen leven en onbereikbaar blijft? Bijna onbereikbaar of verder weg dan men ooit had kunnen bedenken? Ooit maar had en of ooit maar zal kunnen bedenken, tenzij men in het hier en nu leeft, in het heden, de dag neemt zoals deze komt. Omdat de Balans, de werkelijke en wezenlijke balans in het midden ligt, de Gulden Middenweg is. Dat waar iedereen naar op zoek is, waarnaar vele mensen al een heel leven lang op zoek zijn. De Balans die in tegenstelling tot iets financieels, met veel meer dan de financiën alleen te maken heeft, veel meer dan dat zelfs, te maken heeft, met het Je Goed Voelen. Ja, Je Goed en Waardig voelen, Waardig, wat staat voor Wezenlijk en daardoor Werkelijk aardig maar ook Weer aardig tegen iedereen die en alles wat leeft, Wezenlijk en Werkelijk Weer aardig naar iedereen die en alles wat leeft. Iedereen die en alles wat het leven heeft en dit volledig is.

Volledig is en mag zijn, omdat ook dit voorbestemd is. De voorbestemming alles te maken heeft met hoe het verloop van het leven zal zijn. Hoe het verloop van jouw leven nog volop in het plaatje past wat God voor jou geschetst heeft, God voor jou gecreëerd heeft en daarbij altijd het Algemeen Belang in ogenschouw neemt, voor iedereen die en alles wat leeft en met name de mens die zich dienstbaar opstelt. In diens van God en dat wat het werkelijk belang van het leven dient en zingeeft. Want wie ben jij en wie zijn wij? Wie ben jij en wie zijn wij wanneer we ons door iets anders, een ander of alles wat anders is, dan wij laten leiden? Wanneer we ons laten leiden door dat wat de mens laat lijden. Waar de mens door en onder lijdt. Waar de mens zich door laat leiden, waardoor de mens lijdt, de mens wezenlijk en werkelijk lijdt, het lijdend voorwerp wordt. De mens letterlijk maar ook figuurlijk mens af is, maar wel “De Zaak” wordt. De Zaak, zakelijk belang, het Bruto Binnenlands Product, de robot, de levend geprogrammeerde.

Wil jij De Zaak zijn of kies jij er toch voor om “De Persoon in kwestie” te zijn? Ik heb al een keuze gemaakt, want dit laatste ben ik, (dit laatste mag ik en kan ook jij zijn), de persoon waarover het gaat en waarom het draait, zonder jezelf als middelpunt te zien, doordat je als mens altijd en overal de naaste bent van. Ik ben de naaste van, waardoor ik mezelf en jij jezelf altijd mag zien als de persoon die naast de ander staat, de persoon die het recht op leven heeft, het recht op een eigen leven heeft en het daardoor zelf weer voor het zeggen hebt. Het zelf voor het zeggen mogen hebben door De Vrije Wil en ONS Geboorterecht, inclusief de daarbij de zogeheten Vrijheid van meningsuiting. Dat dit de in wezen de vrijheid om te denken, te zeggen, te doen en of laten wat je wilt, doordat jij je als verantwoordelijk mens gedraagt en daardoor betekenis heeft.

Wat dit betekent, zegt en of toont, zul je vanzelf ervaren. Zul je ervaren wanneer je je als verantwoordelijk mens opstelt, naar jezelf toe en ten opzichte van de ander. Of kies je er terwijl jij je laat leiden, toch ook net als al die andere miljoenen en miljarden mensen voor om jezelf altijd als de belastbare persoon te zien, door de belaste persoon te zijn. Als de persoon te zien die belast is en wordt, waar je je dan vanzelfsprekend als de belastbare persoon, altijd mee geconfronteerd wordt. Doordat jij je laat leiden door dat wat je gezegd en verteld wordt of ben jij toch de persoon die zelf weer verantwoordelijkheid neemt, doordat jij jouw “Zaak” wordt?

Waardoor jij jezelf en jouw leven weer vooropstelt en de vanuit de ander geziene “hoger” geplaatste Zakelijk Gerelateerde positie (ook wel functie genoemd), aan de ander overlaat, aan de ander laat? Want dat je op geen enkele wijze een hogere geplaatste positie hebt, je op geen enkele wijze en hoger geplaatste zakelijke functie kunt zien als een betere positie in het leven, in ieder en elk leven, is dat wat iedereen weer mag weten. Is wat iedereen weer mag weten en iedereen weer mag zien. Want de mens die zichzelf als de betere, als de slimmere, als de knappere, meer getalenteerde en noem nog maar eens een aantal misplaatste woorden op, is de mens die alle verantwoordelijkheid uiteindelijk zal dragen wanneer hij bewust wordt van zijn eigen acties. Bewust wordt van zijn of haar acties, wanneer hij of zij de tijd heeft om alles te relativieren. Te relativieren en in de juiste verhoudingen te zien. En dat dit vaak pas komt wanneer je als mens tijd krijgt doordat je geen tijd meer hebt, de zure appel voor jij het leven laat, is wat ik als geen ander weet. Wat ik weet, doordat ik helaas al heel veel mensen heb verloren die zich hebben laten leiden door, alles wat moet, alles wat verplicht is en alles

Ja, alles wat er naast hen nog meer in het leven is, alles wat in geen geval een bijdrage heeft geleverd aan dat wat God voor ONS wilde. Want Ons Natuurlijk Samenzijn realiseren, ja het vanuit Onvoorwaardelijke Liefde Natuurlijk Samen kunnen en mogen zijn is alleen mogelijk wanneer we Ons Natuurlijk Samenzijn vooropstellen, vooropstellen door dit te creëren.

Want dat dit, het tijd krijgen om te creëren vervalst, dat je dit dan op geen enkele wijze in de levende hoedanigheid mee zult kunnen maken is dat wat het gevolg is. Dat wat het gevolg is, doordat je overmand wordt door schuldgevoel, verdriet en pijn om..... of over.... Om iets of iemand, over iets of iemand, omdat je je als mens niet meer kunt vinden in alle daden, alles wat je door onderdeel te zijn van “De Zaak”, dat wat jouw leven geworden is denkt, zegt, doet of juist het tegenovergestelde ervan, gelaten hebt. Doordat jij letterlijk en figuurlijk jouw plicht, het leiden van jouw leven hebt verzaakt, ingeruild voor. In geruild voor, een salaris, de nodige centen om jezelf in je eigen levensonderhoud te kunnen voorzien en daarbij alle pleziertjes te kunnen betalen en bekostigen, die je jezelf wel gunde, omdat dit was wat je door het altijd fulltime werken, het constant in de alerte positie van en noem daar maar eens een beroep, een rol, een functie of positie die jij jezelf aangemeten hebt of zelf(s), aan hebt laten meten, eigen hebt gemaakt. Ja, aan hebt laten meten en eigen hebt gemaakt, waardoor je dacht dat dit je werkelijk vrij maakte, vrij maakte om te doen en laten wat je zelf wilde, Jouw Vrije Wil? Natuurlijk? Die vraag zul je jezelf wel 100x hebben gesteld, is dit natuurlijk, is dit nou wat het leven is en inhoudt geeft? Was het werkelijk dat wat jouw leven inhoud gaf of was het de invulling die jij eraan gegeven hebt, met de beschikbare financiën en de middelen die jij je destijds kon veroorloven?

Pas wanneer je dan geen kracht meer hebt om jezelf, ieder ander en alles wat anders dan jij is te vergeven, zul je nooit meer gaan ontdekken wat jou werkelijk vrij maakt. Zul je op geen enkele wijze ontdekken dat het leven van jouw leven, het leven van jouw leven zoals dit voorbestemd is het enige zal kunnen en mogen zijn wat jou de gelukkigste mens op aarde maakt. De gelukkigste mens op aarde maakt en of laat zijn, want dat dit het enige is wat je mag laten zijn, wat we mogen laten zijn, is dat wat iedereen weer mag weten. Wat werkelijk iedereen die en alles wat leeft en de levenslust en kracht heeft om zijn of haar leven te zijn weer mag weten. Het is namelijk ONS Recht, het enige Recht waar wij ons van gewaar hoeven zijn. Het Enige Recht wat ons in staat stelt om ons leven werkelijk volwaardig te leven, door het leven volwaardig te zijn. Het leven te zijn waar we zelf bij gebaat zijn, waarbij geen mens, dier of wat maar ook wat leeft op enig moment schade, hinder of last van zal ondervinden. Want een verantwoordelijk leven, is het leven wat voor ons bestemd is. Een verantwoord leven is het leven waar we zelf(s), wanneer we naar Ons “Natuurlijk Levens Plan”, Ons Hart luisteren, weer volledig van op de hoogte worden gesteld en ook zodanig zullen zijn.

Op de hoogte ja, want wanneer we ons op de juiste toonhoogte, de frequentie van ons hart afstemmen hebben we die status, die situatie, die omstandigheid, dat wat werkelijk van toepassing is om gelukkig te kunnen zijn bereikt. Dan hebben we bereikt wat ons als mens vrij laat zijn. Wat ONS als mens vrij maakt, ja werkelijk vrij maakt. Want vrij zijn is los komen van, alles wat voorgekauwd en op slinkse wijze bedacht is. Vrij zijn is los komen van alles wat gepromoot wordt en op enig moment of uitgekiend tijdstip te gelde wordt gemaakt. Ja, want het te gelden maken van, is het verkopen van....., de ware instinker?

Ja, de ware instinker omdat we op die wijze “onze Ziel aan de Duivel verkopen”, doordat we dat wat God ons gegeven heeft als talent te gelde maken. En dat je geld moet verdienen om te leven is op zich geen gek idee. Wanneer je meer verdient dan goed voor je is, meer verdient dan genoeg voor je is, ga je er vaak dingen mee doen die totaal overbodig zijn. Totaal onnodig zijn, waardoor je de zin en de wil van jouw leven, dat wat jou nu net de vrijheid geeft verliest. Omdat je door het verkopen van jezelf ongemerkt in een positie plaatst waardoor mensen verwachtingen van jou hebben of krijgen. Omdat je door het verkopen van jezelf, jouw tijd en of talent in wezen jezelf te koop aanbiedt, jouw waarde verzilverd wordt. Dat je daarmee en daardoor je lot bezegelt, is dat wat in wezen maar heel weinig mensen weten, wat maar heel weinig mensen beseffen, doordat het hen nooit is verteld. Het is hen nooit verteld en daardoor ook nooit geleerd, ze hebben er geen kennis van kunnen nemen. Ja, kennis van kunnen nemen door het opdoen van ervaring. Het is zo eenvoudig zo simpel voor wie werkelijk begrijpen wil, voor wie werkelijk wil delen.

Vanzelfsprekend voor hen die de gave die zijn hebben gekregen werkelijk op de wijze inzetten die God voor hen op het oog had. De wijze waarop God dit zelf in wezen weer waar wilde maken, waar wilde laten zijn, door gewaarwording. De enige gewaarwording die los staat van alles wat gekunsteld is, gecreëerd is met een achterliggende gedachte, gemanipuleerd en geregisseerd met ja, maar één gedachte, om de schatkist te vullen en om het spel wat “levensweg” heet, zo waar te maken dat in wezen geen mens meer ziet dat dit een spel is. Een spel waarbij de realiteit overheerst en de werkelijkheid om te kunnen en mogen leven naar de Eigen Vrije Wil en Wens, dat wat God voor ogen had, op geen enkele wijze wordt bereikt.

Onbereikbaar of alleen haalbaar wanneer de hebzuchtige mens, de mens die wezenlijk zijn of haar ziel heeft verkocht tot inkeer komt. Tot inkeer, door in zichzelf te keren, tot inkeer door de werkelijke waarden van het leven te zien. Het leven te zien zoals dit werkelijk mag zijn. Een leven waarin Liefde regeert, lust en alles wat aan kunstmatige behoeftes in stand gehouden wordt, steeds meer op de achtergrond verdwijnt. Steeds meer een dingetje wordt waar je in wezen niet meer op zit te wachten, omdat dit in wezen totaal overbodig is. Totaal overbodig en totaal onnodig is. En uiteindelijk zelfs datgene is waardoor je steeds meer verstrikt raakt in het web wat gesponnen wordt om jou bij jezelf maar met name bij het Goddelijke deel in jouzelf vandaan te houden. Waardoor alles wat je lief is je ontnomen wordt, alles wat je lief is en waar jij waarde aan hechtte wegvalt. Wegvalt en of weggenomen wordt, doordat er altijd krachten en machten zullen zijn die hier op inspelen, krachten en machten die het negatieve in de mens naar boven halen, de pieken en dalen in de emotie in alle extremiteit zichtbaar, voelbaar en merkbaar laten zijn.

Wanneer je dan tot inkeer komt, weer bij zinnen komt, weer letterlijk en figuurlijk je gezonde verstand gebruikt, kun jij alsnog aan jezelf gaan werken. Dan kun en mag jij dat gaan doen wat jou ook weer kennis laat maken met wie jij bent, wat jouw rol op aarde is en in welke hoedanigheid jij deze rol zult mogen gaan vervullen. De rol die jij toen jij jouw leven verkoos te leven onvoorwaardelijk en onbaatzuchtig op je genomen hebt. Zelf(s) op je genomen hebt, omdat je er vertrouwen in had dat God jou via Jezus te allen tijde zou bijstaan. God jou via Jezus te allen tijde de kans zou geven waar te maken wat hij voorstelde, aan jou liet zien, voelen en ervaren, het beleven en meemaken door te zien, voelen en ervaren ieders eigen taak.

Wie wil?

Ja, “Wie wil?” De vraag die ik ooit stelde toen ik mijn Zakelijk Profiel aangemaakt heb op Social Media, LinkedIn. Voor mijn bedrijf “De Hof van het Heden”, Gezondheidscentrum en Coachingspraktijk, ooit gestart als mens die graag de ander helpt, gratis Reiki, NLP begeleidt in.

NLP staat voor Neuro Linguistisch Programmeren, door mij omschreven als het Natuurlijk Levens Plan, voor iedereen. Iedereen die bereid is om aan zijn of haar eigen mogelijkheden te werken, onvoorwaardelijk maar wel met een bepaalde inzet, de zogeheten stok achter de deur, NU meteen.

Iedereen die zich bij mij aanmeldt krijgt een verzoek om mee te doen aan de 21 7 vragen dagen, dat wat daarbij nodig is. Wanneer jij dit als mens doet, als mens volhoudt en de antwoorden dagelijks aan mij stuurt, help je jezelf, goed, gis.

We zijn allemaal anders, daarbij gelijkwaardig in iedere samenstelling, combinatie, noem het maar hoedanigheid. Weer weten wat je wilt, wat belangrijk voor jou is, de wijze waarop je je leven optimaal kan leven, geeft jou weer de tijd.

De tijd die je nodig hebt om te ontdekken wie jij bent, wat jouw kwaliteiten zijn en hoe je deze het beste in kunt zetten. Ja in kunt zetten vanuit jezelf voor iedereen die en alles wat leeft, het algemeen belang, spiegelen, zonder jezelf te beletten.

Zonder jezelf ermee te beletten of belasten, ook wel hinderen. We mogen ons eigen leven leven, vanuit de Vrije wil, iets wat we allemaal gekregen hebben, in dit leven, Gods kinderen.

Gods kinderen, alle mensen die het leven leven wat aangereikt is, aangereikt wordt, altijd in stand zal blijven. Voor degene die hun eigen pad volgen vanzelfsprekend, zij laten zich op geen enkele wijze de weg of wet voorschrijven.

Zij kiezen hun eigen pad, lopen deze voor het grootste deel op eigen kracht, zelf voorzienend, daarbij met de ander begaan. Dat geeft niet aan dat je alle kastanjes uit het vuur haalt, maar met name dat je er bent, de persoon opvangt, de traan.

De traan droogt, hem of haar bemoedigend toespreekt en laat zien welke waarde hij of zij vertegenwoordigt hier en nu. Tegenwoordige tijd met zo nu een dan een terugblik naar het verleden, dit alles met de juiste intenties, zonder haat, nijd, onvrede, verdriet of schuldgevoelens, geen herhaling, déjà vu.

Een déjà vu, herkenbaar doordat je het al eens mee hebt gemaakt, het je een bepaald gevoel gaf en of heeft bezorgd. Wanneer je ermee geholpen bent, het je werkelijk goede gevoelens gaf, het vervolg ook goed bleef, is dit onbezorgd.

Want een onbezorgd leven is dat wat ieder mens weer zal mogen gaan leiden, de mens die zijn of haar eigen waarde is. De eigenwaarde begrijpt, naleeft ipv nastreeft, het verschil zal duidelijk zijn, tenzij ik het fout heb, me daarin lelijk vergis.

Een mens die zijn of haar eigenwaarde kent, weet waar hij of zij goed in is, daarbij waarvoor hij of zij in het leven staat. Deze mens kent geen angst, geen boze, wrok of wraakgevoelens, dit is hem of haar niet eigen, zonder haat.

Haat die voortkomt uit onvermogen, onmacht, groot gemis. Doordat deze persoon dit mens, wie of wat hij of zij ook doet, zich laat leiden door negativiteit, geen twijfel over mogelijk, de eigen waarheid, een misplaatst gevoel, ik wil, ik beslis.

Natuurlijk mogen we als mens een beslissing nemen, onze vrije wil staat deze absoluut op geen enkele wijze in de weg. Mits deze in overeenstemming is met dat wat ons hart ons vertelt, ja ons hart, doordat elk hart verbonden is met God, de Vader in de Hemel, die jou te allen tijde lief heeft, zo ik je zeg.

Jou, Ja Ook U, nogmaals een herhaling van dat wat ik in mijn dagelijkse wijsheden al eens heb mogen schrijven. Eerder deze week, doordat ik het boek wat ik nu schrijf nog niet af kon maken, wanneer ik nog weemoedig zou blijven.

Weemoedig, emotioneel, door alle dingen die in korte tijd volgden, in onze directe omgeving zijn geweest en of gebeurd. Ja, onze omgeving doordat het mensen betreft die Ulrich en ik beide kennen, waar we beide om geven en soms betreurd.

Soms betreurd, doordat we er allereerst blij mee zijn, zij iets toevoegen, van waarde zijn voor ons, in ons persoonlijk leven. Afscheid nemen van wie wegvalt, dit valt zwaar, daar kun je niet zomaar overheen stappen, dit kost tijd, geen limiet, even.

Ja even, omdat het verwerkingsproces, het loslaten van, de mens maar ook alles wat je aan hem of haar laat denken, is. Deze iedere dag wel voorbij komt, op de raarste momenten, in de stilte maar ook in gezelschap, omdat het bij je hoort, het een deel van jou is, als ware het deel van jou, een wezenlijk deel wat nu zomaar ineens wegvalt, het stopt, geschiedenis.

Jazeker het stopt voor de mens, die persoon en jij mag verder aan jouw verhaal, boek, mogelijk zelfs vervolg ervan werken. Waardoor jij er voor de ander, die net als jij iemand heeft verloren, kunt zijn, hem of haar met wat kracht versterken.

Versterken inderdaad, doordat jij hem of haar begrijpt en eenzelfde soort emotie voelt, ervaart en daardoor ook deelt. Waarmee jij een raakvlak hebt omdat jullie beide, zij het op geheel eigen wijze dit gevoel herkennen, eveneens de gelijke energiebehoefte, dat wat je nodig hebt, als het ware beveelt.

Bevelen, ook wel: aanschrijven, aanzeggen, bevelvoeren, commanderen, decreteren, dicteren, eisen, gebieden, gelasten. Heten, instructies geven, kosten, kwalificeren, lastgeven, noemen, opdragen, opleggen, orders geven, maar ook lasten.

Lasten ja, daarbij toevertrouwen, vaststellen, verordenen, verordonneren, voorschrijven, betitelen, geboden en zeggen. De mens die weet hoe het leven in elkaar zit, hoe het leven draait, die al de nodige ups en downs heeft meegemaakt die begrijpt dit meteen, woorden overbodig, niets uit te leggen.

Uitleg, een verklaring of het hoe en waarom, tot in detail beschrijven en het liefst in duidelijke maar ook klare taal. Omdat mijn leven dan wel mijn leven is, dit wel als voorbeeld voor de ander mag gelden, al heb je zelf een ander verhaal.

Wie wil, wie wil er weer met zichzelf communiceren, de kracht die nodig is om de balans te vinden, de balans te zijn. Want lieve mensen, je kunt en mag houvast zoeken in je geloof, bij je naasten, in dat wat je denkt, zegt en doet, laten ook, wanneer je de juiste intenties hebt is dit liefdevol en fijn.

Ja, dan is het laten liefdevol en fijn, dan heb jij voor jezelf de juiste balans gevonden, dan weet jij weer wat liefde voor jezelf voelen is. Dan is wat jij nodig hebt, fijn of zelf(s) klein. Dan heb jij in wezen alleen de eerste levensbehoefte nodig, gezond eten, drinken, een dak boven je hoofd. Alles wat daarnaast nodig is, alles wat je nodig hebt, zal voorhanden zijn. Daar hoeft je in wezen geen moeite voor te doen, dat wordt je aangereikt en zal iedere dag afhankelijk van jouw persoonlijk energielevel en inzet voor handen zijn. Jij mag weer voor 100% naar je lichaam en naar je hart luisteren. Omdat je lichaam, met name je hart exact weet wat jij nodig hebt, wat voor jou nodig is om je leven zo optimaal mogelijk te leven. Jouw leven, omdat het leven wat jij leeft een doel heeft, het leven van ieder(s) leven een doel op zich heeft en al deze doelen, wegen zijn, die als doel hebben samen de bestemming te kunnen en mogen vormen. De bestemming vormen, door dat te zijn wat nodig is, om ook de wereld weer in balans te laten zijn. De balans te zijn, die alles wat op enige wijze verstorend is, op enige tijd en wijze verstorend werkt, zonder meer opheft.

Ja, zonder meer, zonder nog van enige invloed en of waarde te zijn, zonder daadwerkelijk van waarde te zijn in het liefdevolle leven. Het liefdevolle leven wat door de mensen, door ieder mens, dier en dat wat leeft vanuit het hart geleefd wordt. Ja, ook nu mag ik Ja zeggen. Ja zeggen in antwoord op alles wat het leven te bieden heeft. Ja zeggen in antwoord op alles wat er in het leven is, wat er in het leven wat geleefd mag worden is en waartoe de mens die zijn of haar leven leeft bereid is om te leven is. Bereid is om te leven is en bereid is om te zijn. We kunnen namelijk alleen ons leven leiden wanneer we er bereid toe zijn, wanneer we er klaar voor zijn. Klaar om ons leven onafhankelijk maar ook zeker op gepaste wijze samen te leven.

Onafhankelijk en samen door betrokken met de ander en bij de ander op volwaardige eigen wijze te leven, omdat het ons leven is. Ieder mens en dier het recht heeft om het leven volgens zijn of haar wil en wens te leven. En wie wil er nu geen eigen leven? Wie wil er nu geen eigen leven leven? Of in wezen moet ik zeggen: “Wie wil er nu nog een leven leven wat in wezen niet passend of bijbehorend is?” Want dat dit in wezen leidt tot een breuk, een conflict of enig andere vorm van onbalans en of beperkt zijn, is dat wat heel veel mensen, kortom mens en dier en dat wat leeft op een gegeven ogenblik, een gegeven en een bepaald moment ervaart. Ja, ervaart, ongeacht of dit met de ander, met ieder ander of naast de ander of alles wat anders is dan jij is is, altijd een vaststaand gegeven. Ja een vaststaand gegeven is, omdat jij (jij) bent en ieder ander, alles wat anders is ook is, in leven is. In hoeverre dat jij hem of haar, dat wat is deel van jouw leven laat zijn mag jij bepalen.

Jij mag bepalen hoeveel van jouw energie, tijd en aandacht jij de ander, hoeveel plaats jij de ander, ieder ander en alles wat anders is in jouw leven geeft. Ja, in jouw leven geeft en of laat zijn. Want het leven is geven en nemen, geven en laten zijn, naast jou in leven laten zijn. Want het leven leven, is dat wat ieder mens mag doen. Het leven leven, is dat wat ieder mens op geheel eigen wijze mag doen en dat daar ook het laten bij hoort, het erbij laten passend is, spreekt voor zich en vanzelf. Het in leven laten zijn van de ander, ieder ander, alles wat anders is dan jij hoort, is wat het leven zo mooi maakt. Wanneer iedereen namelijk precies hetzelfde zou zijn, precies hetzelfde zou reageren, door te handelen, te denken en of te doen, als ieder ander altijd al heeft gedaan, dan zou het leven werkelijk ten einde zijn. Dan wordt leven werkelijk eindig, ik kies voor een oneindige variant, ik kies voor het eeuwig leven.

Het leven leven zoals het goed voelt, voor mij en daarmee voor iedereen die en alles wat naast mij in leven is. Omdat dat hetgene is wat mij mijn hele leven al helpt. Omdat dat hetgene is wat mij helpt en in de gelegenheid stelt om te delen. Ik deel dat waar mogelijk iedereen die en alles wat leeft bij gebaat is. Ik kies voor een zo passend en een oneindig mogelijk leven. Een leven waarbij elke dag voldoening biedt, elke dag voldoende afwisseling biedt, waardoor ik er steeds naar uit blijf kijken, om elke nieuwe dag weer vol frisse moed en vertrouwen te mogen ervaren. Ik er naar uit blijf kijken en naar uit blijf zien om iedere nieuwe dag weer mee te mogen maken. Omdat het mogen meemaken, het mogen ervaren en beleven alles te maken heeft met de hoeveelheid voldoening die de gewezen dag, de dag die dagelijks ten einde loopt, gegeven heeft. Rekening houdend met mijn mogelijkheid, met de mogelijkheid die ik op de betreffende dag heb en of beter gezegd, vanuit de mogelijkheid die ik op deze bewuste dag, op de dag waarop ik mijn leven vol aandacht leef zal mogen ervaren. Want dat het leven van mijn leven, alles te maken heeft met iets voor honderd procent en met aandacht ervaren en beleven is, is de oorzaak en meteen de reden waarom ik mijn leven leef. Ik ervoor gekozen heb om dit leven, het leven wat ik iedere dag vol vertrouwen aanga te kunnen en mogen ervaren.

Want alleen door op die wijze te leven, alleen door op die wijze in het leven te staan, kan ik mijn leven leven, kan ik mijn leven leven en mag ik mijn leven zijn. Ja, op die wijze mag ik het leven zijn, waar ik in mijn beleving voldoening van krijg, voldoening van heb en dit voldane gevoel met iedereen delen, iedereen er deelgenoot van maken is dat wat ik al sinds jaar en dag doe. “Sinds jaar en dag”, doordat het een herhaling is, een herhaling van dat wat al jaren, sinds lange tijd voortduurt.

Voortduurt, voort mag blijven duren, steeds opnieuw tot de mogelijkheid behoort, een mogelijkheid die evenals de eeuwigheid op geen enkele wijze ten einde hoeft te lopen.

Omdat tot in de eeuwigheid, tot in het oneindige voort mag duren. Omdat het leven, het leven leven eeuwig is, het leven leven en in leven blijven eeuwig mag zijn. Ja, want leven, het leven leven wat bij je past en bij je hoort is het enige leven wat bijpassend en bijbehorend is, is het enige en meteen het eigen leven wat eeuwig is. Wat zowel vanuit je hart als vanuit je ziel geleefd mag worden, omdat er in wezen geen mens is, geen mens is die naast jouzelf of in wezen in plaats van jou jouw leven zal kunnen en mogen leven, jouw leven zal kunnen en mogen zijn. Omdat jij als enige jouw leven bent en er geen ander is die dit voor jou kan en of mag bepalen en of beslissen. Ieder mens kan en mag zijn of haar verhaal delen. Ieder mens kan en mag datgene doen wat bij hem of haar past, wat (bij) hem of haar helpt of wanneer we over het verleden praten, dat wat hem of haar geholpen heeft in een bepaalde situatie. Dat juist het bepaald zijn van de situatie het verschil, het anders zijn en het daadwerkelijk ergens voordeel uit weten te halen teweeg brengt, is dat waar maar heel weinig mensen zich op dit moment bewust van zijn. Dat juist het bepaald zijn, het verzekerd zijn van alles te maken heeft met de wijze waarop iets verloopt, waarop iets voortgang, vooruitgang brengt, is dat waar nog maar heel weinig mensen bewust weten. Dat dit voornamelijk te maken heeft met de omstandigheid, de omstandigheden, iedereen die en alles wat er allemaal naast (je) is, daar is iedereen zich nog lang niet altijd bewust van. Daar is nog niet iedereen volledig van op de hoogte. En het op de hoogte zijn van, het je op eenzelfde soort hoogte, op eenzelfde soort frequentie willen verkeren, is dat wat passend maakt.

Passend en bijbehorend maakt, doordat dit hetgeen is wat ervoor zorgt dat je als mens weer met iedereen die en alles wat naast jou in leven is kunt leven. Dit weer maakt dat je als mens kunt leven met iedereen die en alles wat (samen) met jou in leven is. In het leven is waar jij met heel je hart en ziel voor gekozen hebt. Je hart en ziel, die wanneer deze in overeenstemming zijn, alles zal kunnen weerstaan, alles zal kunnen doorstaan en waar mogelijk zelfs een overstijgende functie heeft, een overstijgende rol aan kan nemen als die van bemiddelaar. Waardoor je je als mens, je je als zelfstandig en onafhankelijk mens in leven kunt laten verrassen. Waardoor je zelf(s) in staat bent om alles wat er op je pad komt, alles wat zich aandient en alles wat jou aangeboden wordt op de juiste wijze te benutten. Ja benutten, doordat het benutten in wezen het gebruiken, het aannemen van is en tevens onvoorwaardelijk is. Dat wat je aangeboden wordt, dat waar jij gebruik van mag maken, je gegeven wordt, omdat het een passende en bijbehorende functie heeft. Een passende en bij jou horende functie zal mogen zijn, de functie die werkelijk functioneel is.

De functie die een allesbeslissende rol zal kunnen en mogen vertegenwoordigen. Een heuse, ware, daarbij allesbeslissende en vertegenwoordigende rol zal zijn die er werkelijk toe leidt dat ieder mens weer gelijke kansen krijgt. Weer de kansen krijgt die de mens op zich, ieder mens op zich en in het bijzonder verdient, omdat het leven iets is wat je verdient. Het kunnen en mogen leven iets is wat los staat van je basis, dat waar je geboren ben, waar je wieg heeft gestaan, wie of wat je bent. Het leven van jouw leven alles te maken heeft met wie jij gedurende het leven wat je leeft eert, wie en wat jij eert. Wanneer jij jezelf in ere houdt in ere laat, zal alles wat jij denkt, zegt en doet daar als vanzelf het gevolg van kunnen zijn.

Hoe zie jij dit voor je!

Hoe zie jij dit voor je, hoe weet jij zo zeker dat het leven wat je op een juiste wijze leeft, een passend vervolg zal krijgen? Jarenlang wordt er al naar gezocht, jarenlang wordt het ook al mensen te veel, onleefbaar, erover schrijven of zwijgen.

Zwijgen over van alles en nog wat, dat wat je als mens meemaakt en of meegemaakt hebt in jouw persoonlijk leven. Wie durft er zijn of haar vuile was nog buiten te hangen, te vertellen welke fouten daarbij zelf(s) gemaakt zijn, toegeven?

Ja, toegeven dat je als mens niet altijd feilloos bent, je dit ook via de harde weg hebt ontdekt en daardoor hebt mogen leren. Het is een beetje als de zak van Sinterklaas, gevuld met cadeautjes, maar ook met snippers, zogeheten pek en veren.

De pek en veren, dat waar je in vroegere tijden mee werd besmeurd, gestraft, een lijfstraf, in wezen geestelijk bedoeld. Omdat dit zowel de pijn die van binnen en van buiten zichtbaar was vertegenwoordigde, dit beoogde, werd gevoeld.

Ja, gevoeld met alles wat een mens in wezen is, de mens die net als een sensor, een vaak hoogsensitief wezen, bestaat. Tenzij deze zich laat leiden door negatieve emoties, angst, pijn, verdriet, haat of wrokgevoelens en hier niet over praat.

De mens die in zijn of haar leven druk is, druk lijkt en iedere dag dat doet wat van hem of haar gevraagd wordt, eigen rol. Deze mens, zal het naar mate de jaren verstrijken steeds lastiger krijgen, pijn en verdriet vreten letterlijk aan hem of haar, tot de koek op is, niet meer verder kunnen, leeg, hol.

Want de mens die in de eerste plaats liefdevol is, zal door alles wat ervaren wordt, het pad kiezen wat hem of haar past. Daardoor uiteindelijk de ervaring en herinneringen aan hetgeen wat zo duidelijk afwezig ipv aanwezig is voelen, last.

De last die steeds zwaarder is gaan wegen met het verstrijken van de jaren, maanden, weken, dagen en uiteindelijk uren. Waardoor er niets anders meer opzit dan te rusten, het leven over te laten aan, God, aartsengelen, naasten, hetere vuren.

De hetere vuren om alles wat nog enige vorm van negativiteit in zich draagt een halt toe te roepen, waardoor dit verdwijnt. Het idee dat het langzaam loslaten, het langzaam overgaan nog meer pijn meebrengt, zorgt dat een mens zelfs wegwijnt.

Want ideeën zijn gedachtes die ieder mens heeft, ieder mens in de eigen richting zal kunnen en mogen sturen, laten gaan. De richting die gekozen wordt, positief of negatief zorgt uiteraard voor spontaniteit, de lach of het verdriet, de traan.

We mogen als mens ons leven leven op de wijze waarop we dit voor ons zien, waarop dit ons het best past en voorbestemd is. Daarbij rekening houdend met ieder ander, alles wat anders is dan jij, geen mens, wie of wat maar ook tekort doen is gis.

Gis, bij de pinken, bij gissing, bij raming, bestandsformaat voor beeld, geografisch informatie systeem, gok en of kien. Een halve klanktrap, een met een halve toon verhoogde vijfde toon van de toonladder, muzieknoot, veronderstelling, pienter, raming, schatting, scherpzinnig, pienter, slim, vermoeden, handig, ges, leep, schrande, speculatie, uitgekookt, daarbij nog een mooie, ja uitgeslagen bovendien.

Uitgeslapen, ontwaakt, wetende wat er speelt in de wereld, waardoor je duidelijk ziet, wie de echte regie in handen heeft. En ach, je mag daar boos of verdrietig over zijn, er te lang in blijven hangen heeft naast nare gevolgen nog iets extra's, jij bepaalt of je er je leven door laat leiden of zelfs de geest geeft.

Ik ben ermee gestopt, natuurlijk heb ik nog wel verdriet wanneer ik weleens iets zie gebeuren wat in wezen niet mag. Door te danken voor dat wat ik heb mogen meemaken, het feit dat God er weer voor ons allen is geweest, daarbij te bidden voor dat wat goed is, vertrouw ik op de nieuwe dag.

Vertrouw ik erop dat God ook ieder ander de kans geeft om te ontwaken, iedereen weer de kans krijgt om te zien en weten. Alzheimer, dementie of elke ander geheugenvretende ziekte, vergeetachtig zijn, door op geen enkele wijze meer uit te zien naar de nieuwe dag, dat wat werkelijk goed is, gezond eten.

Ja de nieuwe dag en het tot je nemen van goede voeding, je inlaten met wat je blij maakt, verwerken van je verleden, dat wat werkelijk zinvol en nuttig is, waar we iets aan hebben. Doordat we er energie van krijgen, de juiste wel te verstaan, geen lustopwekkende gevoelens of wat kracht laat wegebben.

Want lust, is dat wat je opwekt, onderhevig aan modegrillen. In tegenstelling tot wat je nu denkt, doordat het zo vaak op de radio, tv en elke andere massamedia getoond wordt, geen enkele echte waarde, onderzoeken, bewust leven, willen.

Mensen in grote groepen en getalen, kiezen ervoor om te eten, drinken en of gebruiken van dat wat er voor handen is.

Terwijl bewust leven en voelen, ervaren door zelf meemaken, dat is wat zijn vruchten afwerpt, de gezonde belevenis.

Waarom zouden we ervoor kiezen om het anders te doen, het anders te willen, steeds maar afwachtend, om het resultaat? Het resultaat, van wat, dat wat onderzocht wordt, of de achterliggende gedachte erachter, wat het oplevert, het baat.

Het baat of de baten, de link met de kosten batenanalyse is op die wijze veel eerder bekend en zal sneller zijn gelegd. Wanneer we echter allemaal voor onszelf weer weten waar we profijt van hebben, door of mee geholpen zijn, gaan we dat wat niet goed voor ons is uit de weg, wordt het ons ontzegd.

Dat dit weer is waar we allemaal voor mogen gaan, honderd procent voor mogen kiezen is wat ik vanuit mijn hart weet. En zou er een deel van mij, een deel in mij hier nog onvoldoende van in kennis zijn, nog onvoldoende bewust, dan nog mag ik er zijn, doordat ik de ander daarbij niet vergeet.

Jawel de ander, ieder ander, de mens die en alle dieren die evenals alles wat leeft het recht op leven mag aannemen. Aannemen, door dit te aanvaarden, te accepteren en mogelijk zelf(s) waarderen, waardoor het zich vestigt, plaats claimen.

Plaats claimen of de verworven plek vormgeven, het passende stukje in de puzzel wat levensecht mag worden, door te zijn. Wat een totaal ander beeld zal dit scheppen, wat een totaal ander beeld zal dit geven, wanneer alle stukjes weer aangelegd worden, iedereen weer op gepaste wijze onderdeel mag vormen, van dat wat we in wezen als levend organisme mogen waarmaken, ja op geheel eigen wijze groot en klein.

Het levende organisme, het samenspel, of zoals de wetenschap zegt, “de machinerie van het leven, het systeem”. Wanneer we dit systeem echter na gaan bootsen en daarbij de verhoudingen anders indelen, kortom ingrijpen op het natuurlijk proces, zal dit altijd weerstand bieden. Zal dit vroeg of laat weerstand gaan bieden, het tijdstip waarop dit komt en de wijze waarop men met deze weerstand omgaat, bepaalt uiteraard de uitkomst. De wijze waarop er van uit ethologische of ecologische gronden mee omgegaan wordt bepaalt hoe het verdere verloop of wanneer het werkelijk onhoudbaar is de afloop zal zijn. Dat de afloop er helaas bij veel mensen voor zorgt dat het ook werkelijk afgelopen is, is wat helaas maar al te vaak bekend geworden is. Ja, veel te vaak, waar geworden is, waardoor men er vanuit is gegaan dat dit per definitie voor ieder mens, dier en dat wat leeft aan de orde is, wat natuurlijk allesbehalve het geval hoeft te zijn. Houden van, jezelf accepteren en van jezelf leren is dat wat vaak de ommekeer kan zijn, jezelf weer als waardevol en de moeite waard zien, omdat jij zelf wilt leven.

Omdat jij als mens, de zin en het nut van het leven, jouw leven en wat je nog wilt beleven als prioriteit stelt. De prioriteit die jij jezelf iedere dag gunt omdat het jouw leven is en jij elke dag weer mag bepalen in hoeverre jij jouw leven, het leven wat je leeft laat zijn. Het leven laat zijn waarbij elke dag telt, elke dag opnieuw telt doordat de dagen voorbij gaan voor je er erg in hebt. De dagen voorbij zijn voor je werkelijk beseft wat ze jou gegeven hebben. Het moment waarop je echter geen zin meer in de dagen hebt, de zin van jouw dag en leven op geen enkele wijze meer ziet, dan zal elke dag een hindernis worden, een hindernis worden, doordat deze als een hindernis voelt. Gun jezelf de tijd en de rust om jouw leven volledig van jou te laten zijn, het leven te laten zijn waar jij je dagelijks blij in voelt.

Zodat je elke dag alles eruit haalt wat erin zit, zodat je elke dag dat kunt doen wat jou voldoening geeft, wat jou voldoende geeft en dat geeft wat ervoor zorgt dat elke dag voor jou telt, je mogelijk zelfs een aanvulling voor de ander, voor ieder ander en of alles wat anders dan jij is kunt zijn. Het vonkje wat de ander nodig heeft, wat de ander kan en mag gebruiken om de waarde van zijn of haar leven weer te kunnen gaan zien en mogen ervaren, omdat het leven leven, het leven ten volst leven in wezen een aaneenschakeling van vonkjes of wel elektrische signaaltjes is. De energie die ons via de bron gegeven is, de energie die ervoor zorgt dat wij blijven leven, blijven functioneren en dat kunnen blijven doen wat ons in leven houdt, tot het moment waarop we ons overgeven aan, de beperkingen, het beperkt zijn, dat wat we onszelf opleggen. Onszelf opleggen en voorhouden omdat het ons verteld is, voorbeelden genoeg, voorbeelden te over. Voorbeelden die ons veelal een vertekend beeld geven van dat wat werkelijk zo is.

Wat werkelijk zo is, omdat de mens, de mens die iedere dag neemt zoals deze komt, doet wat hem of haar past, dit tot in lengte van dagen zal kunnen, mogen blijven doen. Zal kunnen mogen en blijven doen, zolang hij of zij in het eigen leven is. Zolang hij of zij de veroudering, dat wat werkelijk oud worden is als waardevol ervaart, doordat er rust volgt, doordat het moeten ontbreekt. Dat daarbij voor een aantal mensen en dieren geldt dat veroudering ervoor kan zorgen dat deze ook werkelijk functies zullen gaan verliezen is een feit. Een feit wat losstaand is omdat elk mens verschilt, elk mens anders is en dit allemaal het gevolg is van hoe men het ouder worden ervaart. Het ouder worden ervaart als een geschenk, omdat je heel wat ervaring rijker bent of een gevolg of in wezen het vervolg op dat je niet meer op eenzelfde wijze kunt functioneren als.....

Niet meer kunt functioneren op de wijze waarop je dit vroeger deed, de wijze waarop je de kracht van het ouder worden, op een andere wijze bent gaan ervaren, door dit zo te zien, door dit zo te beleven en door dit zo mee te maken.. Terwijl dit er in wezen, vanuit de grond, vanuit de basis op geen enkele wijze mee te maken heeft. Maar de wijze waarop er in wezen, met de grond, de basis en alles wat erop volgt omgesprongen wordt, alles zegt over het verloop en of de afloop ervan, de afloop die wanneer er op “de gebruikelijke wijze” mee omgesprongen wordt bepalend is. De uitleg op Wikipedia is wel heel bijzonder en passend, zeker wanneer je het geheel en met name of in wezen specifiek de woordkeuze van deze uitleg zorgvuldig of met een open mind bekijkt. Zorgvuldig en “openminded”, waarbij het laatste meer van deze tijd is, doordat iedereen op zoek is naar meer zingeving en dat wat nut heeft, waardoor “de tijd” goed besteed wordt. Dat goed dan in wezen weer niets te maken heeft met het ook werkelijk dienen van “het organisme”, is wat ik weet, en waar steeds meer mensen mee geconfronteerd worden. Steeds meer mensen ermee geconfronteerd en of bekend worden, omdat we in basis, in wezen, allemaal gelijk zijn, zelfs het kleinste levende wezen. Insecten, alle dieren, mensen maar ook planten uit dezelfde stof zijn opgebouwd, doordat we in basis werkelijk gelijk zijn, alles in wezen gelijkwaardig is, in wezen en op het diepste niveau bekeken, waardoor alleen de mens die zichzelf iets eigen maakt, zichzelf of vanuit zichzelf een bepaalde kwaliteit heeft, daarin zal verschillen, anders zijn dan de ander, ieder dag weer.

De volgende uitleg: “Organismen kunnen op verschillende niveaus worden onderzocht: moleculair, cellulair, histologisch, op het niveau van organen of orgaanstelsels, van een individu, populatie of ecosysteem”, zegt heel veel maar lang niet alles.

Wat erna volgt is zeker alleszeggend: “Als synoniem voor ‘organisme’ wordt ook de term *levensvorm* gebruikt. (Niet te verwarren met de botanische term: ‘levensvorm’).“ Wanneer je dan op “Betekenis bij uitbreiding” klikt, volgt de verklaring. In metaforische zin wordt een complex ‘geheel’ wel beschouwd als een organisme: ‘de politiek’; ‘het internationale telefoonnet’.” Ja, in Metaforische zin, doordat dit samenhangt met, vergelijkingen in, een vorm van beeldspraak is, waarbij tijd en afstand en vaak tijd door afstand werkelijk de link legt die nodig is om te begrijpen wat het voorbeeld, dat wat jij dan voor je ziet en werkelijk de verbinding legt jou te zeggen heeft.

Want het leven is een aaneenschakeling van events, gebeurtenissen en dat wat ervoor zorgt dat alle kwaliteiten die we als mens hebben en als mens mogen benutten voorhanden zijn wanneer nodig. De natuur, alles wat de hemel en de aarde ons dankzij God geven, is op een perfecte wijze voor ons bestemd, voor ieder van ons en alles wat leeft en in leven is.

Wanneer we ons over willen geven aan alles wat allesbehalve van waarde is, zullen we nooit de schoonheid van dat wat ons geboden wordt ervaren. Ja, dan zullen we ons hele leven zoekende blijven en zal iedere dag ingevuld worden met dat wat het leven of in wezen degene die het “complete leven” beheersen voor ogen hebben. En ik kan je nu op voorhand zeggen dat dit geen Hemel op aarde is, maar eerder de waarde die zij dagelijks zien groeien op hun bankscherm, hun rekening en dat waar zij iedere dag als eerste naar kijken. Ik heb voor de zon gekozen, de zon en dat wat de dag mij brengt. Dat ik daardoor dit mag schrijven, daarbij elke dag kan doen wat mij gelukkig laat zijn en de ander in de gelegenheid stelt om dit samen met mij te ervaren, is wat mij nu echt heel blij maakt.

Jazeker, wat mij blij maakt en waardoor ik nu zie! Ik nu weer zie wat ervoor zorgt, wat hiervoor zorgt en dat ondanks alle ellende, alles wat er nu speelt, alles wat nu leading is, alles wat de wereld in haar macht of greep heeft of lijkt te hebben, alle ellende die geprojecteerd wordt als zijnde de waarheid, steeds minder waarheid is. Voor mij steeds duidelijker zichtbaar als de facade, het toneelspel, de tragedie en of de komedie. Want lieve mensen, dat is toch wat werkelijk de bedoeling is of is het in wezen het gevolg van, dat wat de mens die “zijn of haar eigen ondergang” en de ondergang van velen met hem of haar eigenhandig creëert, doet. Ja eigenhandig doet, doordat er in wezen geen mens is, er op geen enkele wijze iets is, wat hem of haar ertoe aanzet om te handelen zoals hij of zij handelt, te denken, zeggen of laten zoals hij of zij doet. Het gaat inderdaad allemaal om ons gedrag en de wijze waarop we ons gedragen.

Terwijl, wanneer het gedrag iets zou zijn wat bij ons past, we er ook echt op de juiste wijze invulling aan zullen kunnen geven, want dat het dan een totaal andere uitkomst heeft is iets waar ik zeker van ben. Want dan zal iedereen zich ongeacht leeftijd, plaats of plek van herkomst en dat wat hij meekrijgt in het leven, thuis voelen, overal kunnen leven. Ja, door zichzelf te zijn, waardoor het aanpassen aan, het je schikken in dat wat de ander van je verlangt, wat je door de wet en regelgeving wordt opgelegd, totaal niet meer aan de orde is. Want dan zou er buiten dat wat er in ons hart geschreven staat gewoon één vertrouwde fatsoensnorm gelden. “Het fatsoen” dat iedereen een gelijk hoeveelheid energie inzet, om dat wat nodig is, het leiden van ons leven, op de meest ultieme wijze te bereiken. Dan zal het geven en nemen, het je schikken naar, waarbij je jezelf verliest, op geen enkele wijze aan de orde zijn, dan zal de mens zich gedragen voelen, zo nu en dan gedragen zijn.

Gedragen zijn, doordat ieder mens dan weer op handen gedragen wordt, ieder mens die en alles wat leeft, zal zich dan weer “ondergeschikt” maken aan de tijd, aanpassen aan de tijd die hij of zij heeft. Ieder mens zal dan weer in het ritme van zijn of haar hart leven en volgens het ritme van zijn of haar hart zijn, waardoor hij of zij in wezen voelbaar gedragen wordt. Op handen gedragen wordt, door God de Vader, via Jezus. En zelfs wanneer jij als mens geen binding of verbondenheid voelt met God, het luisteren naar je hart zal ertoe bijdragen dat ook jij gedragen wordt, dat ook jij zult kunnen en mogen genieten van dat wat het leven geeft en het leven je hier, nu te bieden heeft.

Want alleen wanneer onze hartslag in overeenstemming is met de hartslag van God Onze Vader in de hemel, gelijk is aan de hartslag die Jezus eveneens had, dan zal de frequentie weer intact zijn. Dan zal ieder mens zich weer op handen gedragen voelen. Dan worden we zelf(s) allemaal weer volledig op handen gedragen. Het enige verschil daarbij is, dat je bij de eerste zelf loopt en bij de tweede volledig ondersteund en of geleid wordt, zonder dat je daar in wezen zelf bewust bij hoeft te zijn. Ik vergelijk het een beetje met de automatische piloot functie waarin ik tot aan mijn 40ste levensjaar zat. Ik werkte, at, dronk, bewoog, sliep en dacht dat ik leefde, een herhaalproces waar ik me de eerste 40 jaar nagenoeg door heb laten leiden.. Het herhaalproces of spel waarin ik verwickeld was geraakt doordat ik me voorstelde dat ik net als ieder ander moest zijn, net als ieder ander het pad moest lopen wat geplaveid was, wat reeds geasfalteerd klaar lag, het pad wat leidde tot een “eentonig” bestaan tot aan mijn 67ste. Ja, of toch niet? Wellicht iets eerder wanneer mijn motor, mijn hart of enig ander daaraan gerelateerd orgaan of lichaamsdeel me op de rem zou zetten, me zou blokkeren, mijn leven over zou gaan nemen?

Want door de voorbeelden die ik overal om mij heen zie, de voorbeelden die herhaaldelijk zichtbaar worden en breed uitgemeten in allerlei tv programma's en op social media worden verkocht en gepresenteerd, zou ik bijna gaan denken dat dit de realiteit is, de realiteit is voor ieder mens. De vraag die je jezelf mag stellen en de vraag die ik mezelf stelde is geen open vraag maar de vraag waar alleen jij, (en ik in mijn geval) het antwoord op zullen (zal) kunnen en mogen geven. De vraag waar, ik ook het antwoord op gegeven heb: Is dit voor ieder mens of echt voor de mens die het geplaveide pad kiest? Is de mens die het geplaveide pad kiest goed af of zal hij of zij zich altijd en overal moeten verantwoorden aan de ander? Is de mens die het geplaveide kiest in staat om zijn of haar eigen mening, zijn of haar eigen ideeën en creaties te mogen hebben en mogen maken? Ja mogen hebben en of mogen maken door deze vorm te geven of gaat het nog net een stapje verder? Is het antwoord, het vervolg van jouw leven al net zo vormgegeven als de kleurplaat, de printplaat, het microchipje, de mal die in jouw hoofd huist, die in jouw hoofd geplant is en bewaterd en gevoed wordt en is vanaf het moment waarop jij bent gaan functioneren? Ja, functioneren als geen ander of gaan functioneren als ieder ander? Ja, als geen of ieder ander die op eenzelfde wijze aan zijn of haar eind komt? Door ouderdom, door een ziekte, een noodlottig ongeval of toch doordat hij of het risico genomen heeft om anders te zijn, anders te zijn dan?

Anders te zijn dan, , de ander of is het toch de rest? Ja, op een andere wijze ouder te worden dan ieder ander, iedereen in jouw omgeving en een totaal andere wijze ouder te worden, op de wijze waarop jij het allerliefst jouw leven leidt? Ja, jouw leven leidt, het leven waar jij bewust voor hebt mogen kiezen, in met en vanuit Onvoorwaardelijke Liefde, Gods wil en wens.

De Enige Liefde die zonder diploma's of schriftelijke overeenkomst en of vastlegging is. Ware Liefde en waardering die zonder enige daarvoor af te nemen test, voor ieder mens werkelijk gelijk is, wanneer hij of zij, zijn of haar eigen leven leeft. De enige wijze waarop of geldt deze specifiek voor mij en is dit de enige wijze waarop ik mijn eigen leven kan leiden? Wanneer ik bij mezelf te raden ga, naar mijn hart luister, weet ik dat dit voor iedereen geldt. Ja dat deze wijze van leven voor iedereen geldt en mogelijk is. Dat dit tevens de wijze is waarop ik, iedereen die en alles wat zijn of haar eigen leven wil leven, evenals ik, net als ik, maar meteen ook totaal gelijk aan hoe hij of zij, de mens zelf is, zijn of haar leven wil of kan leiden.

Omdat het antwoord, het echte antwoord op de vraag die ik eerder stelde alles te maken heeft met 1 woord: Is het antwoord, het vervolg van jouw leven al net zo vormgegeven als de kleurplaat, de printplaat, het microchipje, de mal die in jouw hoofd huist, die in jouw hoofd geplant is en bewaterd en gevoed wordt en is vanaf het moment waarop jij bent gaan functioneren werkelijk wel geplant of gepland? Omdat het antwoord, het antwoord wat op deze vraag volgt al net zo ingekleurd is als de kleurplaat, eveneens dezelfde defecten vertoond als de printplaat, het microchipje en alle versies ervan die ieder ander gekregen heeft. Die bij ieder ander zijn ingegeven en of ingebracht vanaf het moment waarop we zijn gaan denken, zijn gaan doen en zijn gaan handelen zoals alle generaties voor ons dit hebben gedaan, waardoor het zelf kunnen vormgeven of het zelf kunnen tekenen, steeds eerder vervangen wordt door de kleurplaat. De kleurplaat die ervoor zorgt dat jij binnen de lijntjes blijft en alleen jouw eigen kleurtje het verschil, jouw kenmerken en kwaliteiten prijsgeeft. Dat prijsgeeft wat toegestaan is, het toelaatbare prijsgeeft.

Prijsg geeft wat in de ogen van, in de gedachte van, in de zogenaamde verbeeldingskracht van de belanghebbende speelt. Ja, de belanghebbende(n). de belanghebbers, Be- Lang- Hebbers-, de mensen die nemen en dat deel prijsgeven, waarmee de mens, de mens die ogenschijnlijk tevreden is, ook tevreden lijkt. Of dat deze mens werkelijk tevreden blijkt en blijft zal alleen de tijd uit kunnen wijzen, zal alleen de tijd uit kunnen wijzen, omdat er geen enkel recht is wat daarover oordeelt, geen enkel ander recht dan het zelfbeschikkingsrecht.

Omdat het zelfbeschikkingsrecht het recht is wat in wezen altijd tot uiting komt. In wikipedia staat het als volgt omschreven: “Het zelfbeschikkingsrecht of recht op zelfbeschikking is een begrip in het Internationaal recht met twee betekenissen.

1. In de staatkunde betekent zelfbeschikkingsrecht dat volkeren van de hele wereld zelf mogen bepalen onder welke soevereiniteit ze willen vallen.

2. Met betrekking tot individuele mensenrechten betekent zelfbeschikkingsrecht dat men zelf mag bepalen hoe men zijn of haar leven wil leiden”.

Soevereiniteit het woord wat voorkomt in het stukje over de staatkunde en voor wie van geschiedenis houdt een terugkerend begrip. Dat de kracht van het woord echter verloren is gegaan is iets wat elk mens weer mag horen of weten. Soevereiniteit is het recht van een bestuursorgaan om het hoogste gezag uit te oefenen zonder dat verantwoording is verschuldigd aan een ander orgaan. Dat dit letterlijk en figuurlijk ook voor de mens geldt, voor wie de mens is geldt, is wat veel mensen nu zelf ervaren, daarbij nog weinig mensen zich echt volledig bewust van zijn.

Dat de wijze waarop men zijn of haar leven leidt, de wijze waarop de mens zijn of haar leven leeft, voor een groot deel samenhangt met de organen, de organen die ons als mens besturen, maar ook de organen die ons lichaam besturen, is dat wat nog vaak vergeten wordt. Wat nog vaak vergeten wordt, doordat men zich daar op geen enkele wijze bewust van is. Dat het onbewust zijn, het niet dagelijks bewust in het leven zijn waarin je bent en mag wezen daar een gevolg van is, feit is ook. Want de mens die is, de mens die volledig zichzelf is, zal te allen tijde soeverein zijn, zal soeverein blijven en daardoor zonder oordeel en zonder nadelige gevolgen zijn. De mens die met aandacht leeft, is in staat om overal mee om te gaan, doordat hij of zij dan eigen verantwoordelijkheid neemt.

Verantwoordelijkheid om zijn of haar eigen leven te leven. Het leven te leven waarvoor zelf gekozen is zonder enige vorm van opgelegde rechten, opgelegde plichten of opgelegde dwang. De mens die echter gedwongen wordt, zich te houden aan “rechten en plichten”, waarbij ook zeker het maken van een keuze hoort, velt een oordeel. En door het vellen van een oordeel doe je in wezen jezelf al tekort. Door het vellen van een oordeel belet je jezelf, hinder je jezelf, werp je voor jezelf een blokkade op die in wezen op geen enkele wijze te overbruggen valt. De mens die dit wel doet, de mens die zijn of haar eigen mening en of zijn of haar eigen waarde aanpast aan de waarde, de mening of in wezen het oordeel van de ander, zal zichzelf steeds op nieuw te kort blijven doen. Dat noemen ze ook wel, het zogeheten “water bij de wijn principe”. Maar wanneer je water in wijn veranderd, wanneer je water in wijn veranderd en je doet er vervolgens weer water bij verandert de samenstelling, verandert de inhoud. Dit zelfde geldt voor elke toevoeging in het water en de mens bestaat voor bijna 70 procent uit water.

Water en andere lichaamseigen stoffen, stoffen die een bijdrage leveren, de zogeheten behoeften om een levend organisme te kunnen zijn. Ja, stoffen die los van elkaar bestaan maar samengevoegd tot iets, tot (een) levend wezen, dat wat het werkelijke organisme vormt, dat wat nodig is om levend te zijn. Ja, levend en wel te zijn, dat het welzijn daarbij dan vooropstaat, dat het welzijn, het welbevinden en alles wat daaraan gerelateerd is dan ook de enige wijze is waarop iets vol te houden is, weet ik als geen ander. Ja, dat weet ik maar al te goed omdat we alleen dan verder kunnen, alleen dan kunnen doen wat we zelf nodig hebben maar ook de ander nodig heeft.

“Gewoon” onszelf zijn, ieder van ons mag zichzelf zijn, zo lang we in leven zijn, zolang we ons in ons leven begeven en dat doen wat ons zelf(s) kracht geeft. Want kracht, liefde, licht en voldoening zijn de resultaten van dat wat op zich geen ander iets, geen ander iets of iemand buiten jou, buiten het Goddelijke in en om je heen jou kan geven. Ja, alleen jouw Goddelijke vonkje, het vonkje wat ieder mens, ieder van ons, kan veroorzaken, aan ieder van ons is toevertrouwd, zal dan datgene bewerkstelligen wat al het andere, alles wat buiten ons om is en op verkeerde gronden gebaseerd is, voor eens en voor altijd uitsluiten door er te zijn. Daarbij door te laten zien hoe het hoort, hoe het ook kan zijn en hoe we er met ons allen voor kunnen zorgen dat de Hemel werkelijk weer op aarde is, zoals deze altijd was en tot in lengte van dagen zal zijn. En iedereen die en alles wat anders denkt, een andere mening heeft, er een andere mening op nahoudt, doet zichzelf tekort. Want een oordeel of een mening, over jou als mens, de mens die het beste met alles en iedereen voorheeft, zal altijd voelbaar en merkbaar aanwezig zijn wanneer deze niet gebaseerd is op de liefde, de onvoorwaardelijke liefde die jij tot nu toe altijd deelt.

De liefde, de onvoorwaardelijke liefde die jij als mens iedereen gunde doordat jij met iedereen die en alles wat leeft begaan bent. Op een dusdanige wijze begaan bent, dat je hen altijd zelf laat lopen, daarbij wel aangeeft wat jou geholpen heeft om jouw pad te gaan, jouw pad te belopen door onvoorwaardelijk jouw pad te zijn. Alleen wanneer je werkelijk het pad bewandeld wat voor jou bestemd is, komt alles op je pad wat daar een bijdrage toe levert, zullen hindernissen geen obstakels maar kansen zijn. Kansen die jij jezelf biedt en geeft om te groeien, je te ontwikkelen en dat te doen wat werkelijk leidt tot de vrijheid om in alle waardigheid te kunnen leven en zijn.

Jezelf zijn, jezelf blijven en overal en altijd voor jezelf kiezen, no matter what the other says, ongeacht wat de ander zegt of juist laat. Want ook wanneer de ander, wie maar ook niets zegt, voel jij je nog steeds waardig en zul jij altijd zachtmoedig blijven. De persoon blijven die het beste voorheeft met iedereen die en alles wat leeft, maar met name met jezelf. Ja helemaal waar, helemaal juist en dat wat ervoor zorgt dat de waarde die jij in het hier en nu vertegenwoordigt, tot aan het hier en nu vertegenwoordigd hebt, de waarde wordt waaraan iedereen die en alles wat leeft zich weer zal mogen gaan meten. Omdat je jouw fouten niet onder stoelen of banken geschoven hebt, de details alleen voor hen die het wilde horen geuit hebt. De details en dat wat ervoor zorgde dat jij weer lucht kreeg op de juiste wijze met iedereen die en alles wat leeft gedeeld hebt om er zo voor te zorgen dat er geen taboe meer is, geen blokkade meer is en daardoor ook geen strijd meer hoeft te zijn. Omdat de strijd die er ooit was, de strijd die je ooit gestreden hebt, de strijd die in vrede en liefde opgelost is, jou weer gemaakt heeft tot wat je bent, ervoor gezorgd heeft, dat jij jouw financiële waarde omgezet hebt in de heuse reële waarde.

Omdat jij als mens jouw financiële waarde, dat wat je waard was toen je alles losgelaten hebt en met een gerust hart achter je liet bent geworden. Jij bent de waarde geworden die letterlijk en figuurlijk, weer zichtbaar mocht zijn. Die zichtbaar mag zijn in alles wat je doet, die zichtbaar zal zijn in alles wat je doet en of laat. Doordat jij evenals ieder ander van waarde bent. Ieder mens, dier en dat wat leeft vertegenwoordigt een waarde wanneer hij of zij in het hier en nu is. En de mens die ervoor kiest om in de toekomst te leven, de mens die ervoor kiest om in het verleden te zijn, zal op geen enkel moment rust in het hier en nu vinden, tenzij hij of zij, zijn of haar eigenwaarde weer leert kennen. Hij of zij, de eigenwaarde leert kennen die ieder mens heeft maar specifiek met bepaalde kenmerken bij hem of haar passend is. Bij hem of haar passend is waardoor hij of zij letterlijk maar ook figuurlijk dat mogelijk maakt waar geen ander toe in staat is. Waar geen ander op exact dezelfde wijze toe in staat is, omdat het dat is wat past en hoort, eigen is.

Ieder mens, dier en of dat wat leeft mag zich dat wat hem of haar past en ligt volledig eigen maken. Mag dat wat hem of haar ligt volledig bewust eigen maken, omdat dat is wat het leven te bieden heeft. Wat het leven in wezen ieder mens te bieden heeft, de mens die vanuit het hart leeft en daardoor begaan is met iedereen die en alles wat leeft, met iedereen die en alles wat in leven is en evenveel rechten heeft om ook volledig in zijn of haar leven te kunnen en mogen zijn. Omdat het in je leven mogen zijn, het in je eigen leven mogen zijn dat is wat alleen aan jou is voorbehouden. Jij mag (z)onder voorbehoud, echt de uitzondering op de regel zijn. Jij mag, ieder ander mag, ieder ander zal zijn of haar eigen regel mogen zijn, mits hij zich houdt aan dat wat hem of haar vrij laat zijn, zonder beperkingen, zonder restricties, in (een) goede conditie.

Wat doe je ermee?

Wat doe je ermee, wanneer je weet dat de regels die voor jou gelden voor elk mens gelijk zijn, allesbehalve wettelijk, recht? Wat doe je ermee, wanneer je weet dat de regels die voor jou gelden voor elk mens gelijk zijn, in je hart geschreven, echt?

Echt, heus waar, de mensenrechten hangen samen met alles wat het leven is en ons allemaal zelfs weer te bieden heeft. Zelfs ja, omdat het voor ieder van ons zelf is, voor ieder van ons ook samen is, zelf en samen, omdat je dan pas echt leeft.

Wanneer jij ervoor kiest om alles wat van jou is, wat jou gegeven is voor jezelf te houden door dit maar niet te delen. Kun je uiteindelijk ten onder gaan aan het inhouden van je potentie, doordat je stopt met groeien, ontwikkelen, vervelen.

De mens die zich verveelt, zijn of haar leven laat leiden door alles wat buiten hem of haar is, zal geen bevrediging vinden. Zal altijd blijven zoeken naar, geluk, dat wat nodig is om het leuk te hebben, steeds meer verlangen, ja zelf ondervinden.

De mens die in armoede leeft zal eerst rijk willen zijn, eerst willen voelen hoe het is om in luxe te leven, weelde te baden. Wanneer dan het nieuwtje eraf is, hij of zij onbevredigd blijkt te zijn, opnieuw op zoek, ja, het laat zich vanzelf wel raden.

Ook dat was niet hetgeen gewenst was, hetgeen of soms zelfs degene die men (hij of zij) voor ogen had, toen dit startte. Waarom zou je nog langer verder zoeken, waarom zou je jouw leven, wat werkelijk van jou is niet omarmen, ervoor kiezen meer te willen, alsof het je lot is of juist wat je tartte?

Wat je tartte, wat je over jezelf afroept, door in onvrede te leven of iemand te plagen, te pesten, kwellen of evenaren? Door de gelijke van de ander, van ieder ander te willen zijn misschien wat ongewenst is, zitten op de zogeheten blaren.

De blaren die de ene mens krijgt door het doen van domme dingen, de ander door alsmaar door te gaan, hard te werken. De vraag is dan wat is er nu werkelijk dom, wie is er nu werkelijk dom, de Dombo, Door Ongeloof Minder Begaafd Ontwikkeld, niets te maken met God of juist wel, de kerken?

Voor de mens die naar de kerk gaat, spreekt het voor zich dat deze de 10 geboden in ere houden, ernaar leven niet altijd. Want ook de mens die volgens de 10 geboden leeft, kan dan wel gelovig zijn, het draait om goed fatsoen, zonder de spijt.

Zonde of zonder enige spijt, één letter verschil bepaalt in dit geval de uitleg en de omschrijving van dat wat wordt bedoeld. Dit is voor ieder mens verschillend, ieder mens anders, het is de wijze waarop je dit uiteindelijk begrijpt, van binnen voelt.

Ja, het van binnen voelen, weten wanneer je jouw grens hebt bereikt, nog ver voordat je deze werkelijk hebt overschreden. Natuurlijk kun je een hoop omzeilen, kun je ver gaan, tot het moment waarop je te ver gaat, jouw levenswetten overtreden.

Jouw levenswetten, jouw voorwaarden, degene die jij als geen ander zult beleven, meemaken dus ja ook voelen en ervaren. Er zijn geen twee mensen gelijk, daarbij vertonen we of in wezen velen wel wat overeenkomsten, degene die op geen enkele wijze zijn vastgelegd, zwart op wit staan, daarbij in ons hart gegraveerd, contactueel omschreven, zonder gevaren.

Contactueel vastgelegd ja, niet te verwarren met contractueel, dit zonder gevolg voor de mens die volgens z'n natuur leeft. Waardoor in een bepaalde nep flow zitten, de zogenaamde "geneugten des leven" geen issue zijn, los voor wie vergeeft.

Voor wie zichzelf en ieder ander vergeeft, het enige, dat wat werkelijk van belang is en wat werkelijk nodig is om te leven. Jouw eigen leven in ruil voor geld, status, overal op en in zitten, samenzijn met alle andere mensen, het pure overleven?

Overleven ja, want wanneer je de werkelijke toedracht kent, de ware achterliggende gedachte, zou trots ongepast zijn. Trots, gelukkig en het gevoel hebbend dat jouw leven op de rails zit, alles op rolletjes loopt, mooi zelfs, geen centje pijn.

Ja, geen centje pijn, geen donkere wolken aan de strakblauwe lucht, dit laatste is in Nederland sporadisch, weinig te zien. Wanneer het rasterwerk gecreëerd door de luchtvaart, één dag door watvoor reden dan ook niet aanwezig is bovendien.

Bovendien, als, benevens, bijwoord, buitendien, daarbenevens, daarbij, daarbij ook, daarenboven, daarnaast. We hebben als mens in wezen wanneer we ons leven volledig laten leiden, door de agenda geen extra tijd...., altijd haast.

Jawel, en, ook, extra, dat, nog, dan, zowel, alsook, temeer, tevens, verder, voorts, wijders, zomede, alsmede, behalve nu. Dit laatste woord staat niet in relatie tot bovendien, is geen vergelijking, zelfs en anderzijds wel, deze passeren de revue.

De revue, de voorstelling, een idee van iets of iemand,... Wie? Ja, dat blijft de vraag, want wie heeft nu werkelijk de regie?

Wanneer je als mens jouw leven wilt leven, het leven wat God voor jou bestemd heeft, dan zul je je aan jouw voorwaarden, aan jouw restricties en aan jouw regie moeten houden. Dan zul jij als enige kunnen en mogen bepalen wat je wel en niet wilt en in hoeverre jij meegaat in de regie die in handen van de ander is. De regie die door de ander geleid en of bepaald wordt, omdat jij altijd met jezelf moet kunnen leven. Met jezelf door de deur moet kunnen en wanneer je door het toegeven aan de wensen van de ander jezelf op geen enkele wijze tekort doet, jezelf of geen enkele wijze schaadt, is dat zelf(s) helemaal ok.

Wanneer je echter door dat wat je doet, door dat wat jij in wezen niet wilt, onmogelijk jezelf kunt zijn, dan is het de moeite, de moeite van dat wat je doet, dat wat je moet doen en dat waarover jij uiteindelijk geen eindregie hebt, op geen enkele wijze meer waard. Dan zou zelfs jouw leven eerder een moeten worden ipv van een willen zijn, dan zou een willen zijn, in wezen een gedwongen iets zijn. Een gedwongen iets worden omdat jij iets moet doen wat jou niet past. Wat jou niet past of ongepast voelt. En wanneer je daarbij ook nog moet beslissen over iets wat de ander aangaat de ander betreft, wordt je mogelijk zelfs gedwongen om een partij of een kant te kiezen, dat te doen wat niet door jouzelf gekozen is en waarin jij je op geen enkele wijze zou mengen, waar jij je op geen enkele wijze als bewust mens mee bezig zou houden of zou willen houden, omdat je als geen ander weet dat het ieders eigen verantwoordelijkheid is. Het leven van je eigen leven iets is wat door geen enkel ander dan jouzelf bepaald en of geregisseerd mag worden, door geen ander dan jouzelf. Want door jezelf te zijn, door jezelf te blijven, ben je in staat om de connectie en de verbinding met je hogere zelf, God, via Jezus die in je hart leeft met iedereen te delen, door nu jezelf te zijn.

Want nu jezelf zijn laat jou dat doen wat bij je past en bij je hoort, wat jij hoort en waarvan jij zelf zeker bent dat dit jouw wijze is. De wijze is waarop jij dit zal kunnen en mogen bereiken. Dit in tegenstelling tot iets te doen wat op geen enkele wijze bij jou past en of hoort, omdat je dan ook op geen enkele wijze voldoening zult vinden. De voldoening zult krijgen die je nodig hebt om te groeien, om je te ontwikkelen en om los te komen van dat waar alle andere mensen in de wereld nog steeds aan vast zitten. Nog steeds aan vast zitten doordat zij zich nog op geen enkele wijze hebben kunnen losmaken van dat wat in wezen het minst belangrijk is. Het minst belangrijk maar in verhouding, in de juiste verhouding wel een klein beetje nodig om van te kunnen leven. Jouw leven van te kunnen leven, waardoor jij er voor iedereen die en alles wat leeft kunt zijn die daar eveneens genoeg mee neemt.

Waardoor jij er kunt zijn voor de persoon die evenals jij leeft, denkt, doet en is. De mens die puur en zichzelf is, maar deels nog gevangen zit in een aangeleerd patroon wat allesbehalve natuurlijk is. Een aangeleerd patroon wat deels in stand gehouden wordt, omdat dit houvast geeft, de houvast geeft waaraan we gewend zijn geraakt. De houvast die allesbehalve houvast is maar in wezen ervoor zorgt dat we afhankelijk blijven van alles en iedereen, alles en iedereen die met geld leeft, het geld nodig heeft dus met geld te koop is. Wanneer we allemaal weer zonder geld zijn, wanneer iedereen weer zonder geld is, is iedereen weer gelijk. Is ieder mens weer in staat om de waarde van zichzelf te leren kennen, te leren zien en te leren waarderen. Wanneer iedereen weer voldoende geld heeft om te leven is de mens in staat om zijn of haar leven in een ander daglicht te zien. In het licht te zien wat nodig is om werkelijk te leven, het leven te leven wat passend en bijbehorend is, gepast.

Gepast omdat je dan vooral bezig bent met dat wat jou aangaat, dat wat jouw aandacht vereist en dat waar jij je mee bezig mag houden. Omdat dit is waar jij jouw levensinvulling vorm mee geeft. Omdat dit het enige is waar jij voldoening in zult vinden, de voldoening die voldoende is, doordat het Voldoen In Naam God is, de enige voldoening die nodig is om weer heel te zijn.

Weer heel te kunnen en mogen zijn, dat wat ieder mens weer zal mogen gaan ervaren. Ieder mens die het Algemeen Belang voorop stelt, het Algemeen Belang wat in ieders en alle belang is, waardoor het werkelijk elk mens, dier, alles wat leeft dient. Het dat dient waarvoor we geboren zijn, ieder leven, het leven wat we als mens allemaal met elkaar kunnen leven. Het leven wat we los van elkaar maar daarbij ook in verbondenheid zullen kunnen leven en mogen leven, omdat dit is wat God met de wereld voorhad, wat God de wereld gegeven heeft toen de hemel en de aarde geschapen werd. Ons leven leven, iedereen op geheel eigen wijze zijn of haar leven laten leven is dat wat dan wel de vereiste is. De enige vereiste en de regel waarnaar we weer zullen mogen gaan luisteren, omdat het jou aangaat. Omdat het iets is wat jou mogelijk nog dichter bij jezelf brengt, dat wat weer nodig is om je werkelijk gewaar te worden waar het leven om draait. Waar jouw leven om draait en dit in wezen het enige is wat jou, mij maar ook ieder ander de kans biedt om volledig te zijn. Dat je alle keuzes die jou aangaan ook werkelijk alleen zelf kunt en mag maken, de keuze aan jou is, is wat de persoon die toch nog voor de ander kiest, die een beslissende keuze voor de ander maakt, zal gaan ontdekken. Omdat de persoon door het maken van een keuze voor de ander vanaf dat moment zichzelf tekort doet, zichzelf uiteindelijk altijd tekort doet, is wat ik ervaren heb. Is wat ik in mijn leven al meerdere malen ervaren heb en waarvan ik heb geleerd.

Waardoor ik weet dat elke persoon, ieder mens die een keuze moet maken, ongeacht of hij of zij daarvoor “wettelijk of rechtmatig verantwoordelijk voor wordt gehouden, zelf mag kiezen, zelf zal kunnen en mogen kiezen. Omdat het leven wat de mens gekozen heeft, het leven wat de mens verkozen heeft te leven altijd in overeenstemming met God zal zijn. In overeenstemming zal zijn en is met iedereen die en alles wat gelijkgestemd is, wat in eenzelfde soort “flow” zit. Waardoor de frequentie, het ritme waarin ieder hart klopt en behoort te functioneren, gelijk is. Waardoor ieder hart als het ware in een gelijk ritme zit, het ritme waar God de afstelling van bepaald heeft, waardoor ieder mens, dier of alles wat leeft in staat is om zich aan te sluiten. Ja, aan te sluiten bij, waardoor ieder mens allereerst voor zichzelf kan beslissen. Wanneer dit hem of haar op geen enkele wijze schaadt, is het volledig verantwoord. Want wanneer deze persoon door watvoor reden dan ook niet volledig zichzelf kan zijn, zal deze zichzelf uiteraard of uiteindelijk tekort doen. Zal deze persoon zich in zijn of haar leven steeds meer moeten aanpassen. Aanpassen aan de ander, aan de regels en de wensen van de ander, van ieder ander, waardoor de mens die in wezen is, de persoon die ieder van ons in wezen is, het Goddelijke in ons, geen aansluiting meer kan vinden. En wanneer het Goddelijke in ons door veelal “negatieve emoties” geen aansluiting meer heeft, stopt het hart.

Daardoor stopt het hart met kloppen. Daardoor zal het hart geen aansluiting meer vinden en zal de frequentie langzaam wegebben. Dan zal de blauwdruk van de mens, die overeenkomstig de blauwdruk van God is, deels onafhankelijk, maar deels ook de gelijke van, geen keuze meer kunnen en mogen maken, omdat de keuze voor een menswaardig bestaan, het menswaardig zelf kunnen leven vanaf dat moment stopt.

Contactbreuk, vanuit “zakelijk oogpunt” gezien contractbreuk waardoor hij of zij geen keuze meer hoeft te maken. De mens op zich op geen enkele wijze een keuze meer hoeft te maken. doordat de lichamelijke bestuursfuncties, de functies die ons reguliere lichaam besturen, dan één voor één stoppen, waardoor God deze dan weer liefdevol van ons overneemt.

Waardoor we vanaf dat moment weer veilig in Gods nabijheid zullen mogen verkeren, veilig in Gods nabijheid mogen zijn. Tenzij we eerder bij bewustzijn komen, tenzij we eerder bewust zijn van de fouten die we zelf hebben gemaakt, waardoor we in een dergelijke, of in wezen in deze specifieke positie beland zijn. Dan zijn we in staat om ons leven alsnog te gaan leiden, dan zijn we in de gelegenheid en in de mogelijkheid om ons leven te gaan leiden zoals dit voorbestemd is, zoals het voorafgaand is voorzien. Ja voorzien, doordat God ons, evenals de “9 levens die de kat krijgt” ook nog wat extra tijd geeft. Ieder mens die juist handelt, die op een juiste wijze zijn of haar taak vervult, wat extra speeltijd krijgt. Wat extra speeltijd krijgt, om dit leven tot een goed einde te brengen. De speeltijd die de mens krijgt en de mens heeft die meerdere levens geleid heeft, die naast zijn of haar leven de ander, de mens, dier, maar ook al het andere wat leeft de kans gegeven heeft, om zijn of haar leven op een volwaardige wijze te leven. Op een volwaardige wijze te leven, omdat het aan ieder levend wezen gegund is, het in wezen ieder leven gegund is, onderdeel van het leerproces, nodig ook om meerde malen van zijn of haar pad af te wijken. Van het reguliere pad af te wijken wat in wezen op geen enkele wijze meer regulier is, doordat elk pad, ieder pad wat de mens loopt maar één doel heeft en dat is om de mens er flink aan te laten verdienen. Ja, te verdienen aan mensen, dieren, iedereen die en alles wat leeft.

Iedereen die en alles wat tevreden gehouden wordt met allerlei mooie en slim bedachte plannen. Allerlei slimme en vooropgezette plannen, die in geen enkel geval het algemeen belang dienen, maar er wel voor zorgen dat er één belang gediend wordt. Het staatsbelang, het belang van de grootste gemene deler, de kas, en de portemonnee van de persoon of de personen die het geld en daarmee ook alle andere liquide middelen beheren, omdat dit al sinds jaar en dag zo is geregeld.

Omdat dit al sinds jaar en dag zo is geregeld en iedereen die tevreden is, iedereen die tevreden gehouden wordt er in wezen akkoord mee gaat. Er in wezen vrede mee heeft, tenzij hem of haar iets overkomt, tenzij hem of haar familie en vrienden iets overkomt, waardoor alle puzzelstukjes, dat wat letterlijk het verhaal is en wat letterlijk waarheid is op zijn plaats valt, aan het licht komt. Deze mens zal dan exact zien waar de schoen wringt, waar het naadje van de kous zit, doordat alles in het leven een reden heeft en deze reden alleen zichtbaar is voor de persoon die weer bewust leeft. Zichtbaar is voor de persoon die bewust leeft en zichtbaar wordt, doordat de persoon dan inzicht krijgt. Inzicht of inzage in het eigen spel, in de eigen wijze waarop het leven geleefd is, geleefd wordt en zal kunnen zijn.

Want alleen de mens die weet wat het is en hoe het is om met beperkte middelen, een klein budget en dat wat nodig is om van te kunnen leven, hiermee ook kan leven zal begrijpen dat er nauwelijks iets nodig is om gelukkig te kunnen zijn. Ja, gelukkig te kunnen zijn en dit ook te blijven. Volledig en voldaan te blijven, door elke dag dat te doen wat voldoening geeft. Door elke dag dat te doen wat een bijdrage levert aan zijn of haar geluk, zijn of haar leven, het leven wat hij of zij het liefst met iedereen die en alles wat leeft wil kan en mag delen.

Dat de daarvoor benodigde skills, tools of middelen en mogelijkheden dan altijd voor handen zijn, altijd binnen handbereik zijn, zal geen verrassing zijn. Dat dit op geen enkel moment zal wijzigen of zal veranderen is wellicht het allermooiste. Want de mens die werkelijk en in wezen weer doet wat hem of haar voldoening geeft, de mens die werkelijk en in wezen weer doet wat zin heeft, doet dit in het algemeen belang. Doet alles wat hij of zij doet in het algemeen belang. Omdat er op geen enkele wijze plaats is, plaats zal zijn of plaats zal ontstaan, waar het algemeen belang niet bij gediend zou zijn. Er op geen enkel moment tijd en of plaats zal worden vrijgemaakt waar het algemeen belang op enig moment mee geschaad zal zijn, laat staan hinder van zal ondervinden.

Hinder in het kader van last, omdat dat wat last veroorzaakt heeft, voorgoed ten einde komt. Voorgoed, voor eens en altijd, voor nu en eeuwig, omdat de pijn, de lasten en alles wat ermee gepaard is gegaan op 15 maart 2017 een ommekeer heeft gemaakt. Een ommekeer tot stand heeft gebracht, de ommekeer die ervoor zorgde dat alles wat mag zijn weer op z'n plaats is gevallen. Alles weer op een dusdanige wijze op zijn plaats gevallen is, waardoor dat wat eens onmogelijk was, nu mogelijk is. Wat eens onmogelijk was, het in wezen onmogelijke, nu ineens wel mogelijk is, waardoor de mens, de mens die in wezen een evenbeeld van God is, ineens vol nieuwe ideeën is, vol nieuwe creaties is, vol is van dat wat nodig is om vooruit te kunnen. Vooruit te kunnen door vooruit te gaan, vooruit te stappen, door voor zich uit te zijn gaan kijken. Voor zich uit te zijn gaan kijken om de weg voor te bereiden voor iedereen die is en alles wat leeft. Voor iedereen die is en alles wat nodig is en wat leeft, om de wereld weer in het juiste perspectief, in de juiste verhoudingen te laten zijn.

Wat als het lukt?

Wat als het lukt om alles weer in de juiste verhoudingen te laten, ieder mens, dier en alles wat leeft weer een eigen leven. Ik vertrouw erop dat het lukt, dat het mogelijk is, doordat God werkelijk maar één Belang vooropstelt, het Algemeen, geven.

God geeft ons allemaal de kans om ons leven op volwaardige wijze te leven, met iedereen die en alles wat ook in leven is. Waarom zou Hij het anders willen, voor iets anders kiezen, al dat afscheid nemen en opnieuw leren kennen, is een gemis.

Een gemis, doordat ook God begrijpt en beseft dat een band opbouwen met mensen meer tijd kost dan een paar maanden. Ieders leven zo snel voorbij gaat, wanneer we geen kans meer krijgen om te leven, altijd druk, geen tijd, paden, gebaad en.

Gebaande paden, definitief, gelopen, reeds betreden, eerder gelegd, door hen die ons voorgingen, die al geleefd hebben. De mens die denkt dat hij de wijsheid in pacht heeft, die denkt dat wat hij of zij doet en gedaan heeft het enige juiste is, en.

We kennen het toch allemaal, dit is het regulier onderwijs en alles wat ons iedere dag tot nu toe, nog steeds wordt geleerd. Kijk, lezen, schrijven en rekenen zijn de basisbegrippen, dat is wat we allemaal als vastrecht mogen leren, echt niet verkeerd.

Maar lieve mensen, geschiedenis is, wanneer we dat voor waar aannemen, iets wat tot in lengte van dagen voortduurt. De vraag die ik daarbij vanuit mijn hart stel, is dat belangrijk, worden we er wijzer van of zorgt het ervoor dat dit je stuurt.

Stuurt in een richting waar jij als Liefdevol mens, kind van God en weldenkend wezen, op zich niet hoeft te wezen, zijn. Geschiedenis is het verleden, is ooit gebeurd, de gevolgen mogen vervagen, geen spijt, haat of wrok, vergeving van pijn.

Pijn die ieder mens voelt op het moment waarop we alles weer levendig voor ogen zien, het dag in dag uit blijven herhalen. Dan is het soms goed dat we onze zinnen op iets anders zetten, genieten van de natuur, een goed boek, de verhalen.

De verhalen die iets anders laten horen, iets anders laten weten, ons de andere kant van het leven tonen of laten zien. We kunnen ons profijt ermee doen, er gelukkig van worden, het zetje in de goede richting, dat wat ook helpt bovendien.

Wat ons ook helpt, want iets doen waar we persoonlijk op geen enkele wijze mee geholpen zijn of worden heeft geen zin. Daar kunnen we onszelf niet mee helpen, zorgt voor stress en frustratie bovendien, we zijn zelf de plus, zeker geen min.

In verhouding, meer of minder, de waarde die iedereen er zelf aan geeft, hecht, dat wat ieders waarde toekent, laat wezen. Wie echter blijft denken dat alles vanzelf gaat, heeft het fout, alles wat leeft is in beweging iedere dag, hoeft niet bewezen.

Het bewijs volgt namelijk wel vanzelf, ervaart een ieder door dat wat hij of zij onderneemt, zelf doet maar ook meemaakt. Tenzij de mens, persoon en of het individu ervoor kiest om alles aan de ander over te laten, Gods wil en wens verzaakt.

Verzaakt, te gelden maakt, maar wel inkomsten garandeert. De vraag is voor wie en wat, zorgt dit ervoor dat je zelf leert.

Zelf leert wat goed is, wat jou maar ook ieder en alles wat anders dan jij is ten goede komt, doordat het een ieder dient. Een ieder. dit betekent iedereen die en alles wat in leven is, omdat we in wezen “niets” zijn zonder de ander, onverdiend.

Wanneer we onszelf beter wanen dan de ander, vinden dat we meer rechten dan de ander hebben, doordat het ons toekomt. Dan zullen we deze rechten op de juiste wijze moeten inzetten, dat doen waar een ieder bij gebaat is, de voordelen opgesomd.

Iedereen die en alles wat werkelijk weer luistert naar de woorden die God via Jezus in ieders hart heeft geschreven. Woorden die ideeën over dat wat goed is en de wereld nu behoefte aan heeft, zullen mogen delen, vorm mogen geven.’

Vormgeven deed God al jaren lang, ver voordat de wereld veranderde, bron van hebzuchtigheid werd, vals in geschrift. Ja, want de enige die zich voor de gek laten houden zijn hen die op geen enkele wijze zelf nadenken, volkomen geschikt.

Geschrift ja, achterlijk, bedorven, bezeten, dwaas, gek, getikt, hoorndol, knots, maf, mal, mesjogge. stupide en gestoord. Waarom “er meer loslopen dan vastzitten”, een vraag die sommige mensen weleens opperen, ken jij ook het antwoord?

Omdat we ons als mens laten leiden, laten verleiden, door alles om ons heen wat ons aangeboden is, werd of wordt. Waardoor we overigens nergens moeite meer voor doen, voor willen doen, overal wel een oplossing voor wordt bedacht waardoor het probleem wat geen probleem is, tot uiting kan komen, ongestoord en ongehinderd het probleem zal zijn, vanzelfsprekend of absoluut onwaar we doen onszelf tekort.

Ja, verhoudingsgewijs doen we onszelf absoluut tekort, op elk vlak en elk gebied. Dit betreft de verhoudingen, die God ooit gemaakt en gecreëerd heeft, ver voor geld en alles wat de verzakelijking van het leven veroorzaakt heeft, ver voordat geld zijn intrede deed, met alle gevolgen, nu weer voor eens en altijd stopt. Gestopt met maar één doel, dat de mens, de mens die vooruit wil, de wijsheid terugkrijgt die nodig is om zelf weer vooruit te gaan. Zelf weer vooruit te gaan om ervoor te zorgen dat het leven, het leven zelf weer de wijze is waarop we vooruit kunnen, vooruit mogen en vooruit gaan, work in progress, vernieuwing. Ja vernieuwing, doordat alles wat ooit eens was, wat ooit eens is geweest en leerzaam was, de “dingen” die het behouden waard zijn blijven bestaan, de “dingen” die overbodig en onnodig zijn zelf(s) weer losgelaten mogen worden. Want geld heeft van ons vermogen, ons grootste onvermogen gemaakt. Zonder zijn we niet meer in staat om tevreden te zijn. Zonder zijn we niet meer in staat om in vrede te zijn. Hoe we hier mee om zullen kunnen en mogen gaan is dat wat nu weer mag komen, nu weer mag zijn doordat alles wat het overige, het overbodige en onnodige heeft laten ontstaan, weer zelfstandig mag staan en weer los mag wezen..

In wezen los mag zijn, in vrede losgelaten mag worden, waarbij de verbondenheid en verbinding blijft, maar dat daarbij alles wat verbonden is ook los mag zijn van, los mag zijn, is dat wat van waarde is. Dat wat van waarde is in het hier en nu, van waarde is in het heden. Want we leven hier en nu, we leven in het heden en iedereen die en alles wat ervoor kiest om in het verleden te leven, zal veelal ook de energie van het verleden, dat wat het verleden gekleurd heeft met zich meedragen. We mogen weer loslaten wat ooit was. We mogen loslaten, is in dit geval een heel groot en breed begrip, is zelfs hemelsbreed.

Breder dan je je ooit maar zult kunnen bedenken. Wikipedia omschrijft het perfect. “Materie, is de bouwsteen waaruit het (waarneembaar) Universum is opgebouwd. Het woord ‘materie’ komt van het Latijnse ‘mater’.” En ja dat zegt alles omdat dit woord in wezen moeder betekent. De moeder van alles wat is is materie. De moeder van alles wat is is ook dat waaruit dingen ontstaan zijn, maar is ook in dit geval meteen alles wat jij niet bent, alles en iedereen die jij niet bent, maar waar je doordat er ooit een verbinding is geweest altijd wel mee verbonden blijft, zelf(s) wanneer je ervoor kiest ergens volledig los van te zijn. Zelf(s) wanneer je ervoor kiest de persoon, het dier, dat wat leeft of levenloos is, te laten, is de verbinding die ooit was, die ooit eens is geweest dat wat ooit eens energie gaf, vroeg en of deelde altijd onderdeel van wie jij bent. En jij hebt de keuze om jezelf los te zien van of het zo te laten, zodat dit altijd deel is van wie jij bent. En ja, dat is wat heel veel mensen dagelijks met zich meedragen, dagelijks met zich mee mogen dragen, ervoor kiezen om dit op gepaste wijze te laten, dit op passende wijze te laten, af te sluiten, is wat werkelijk toekomst geeft. Is dat wat jouw toekomst werkelijk zeker stelt, de toekomst zeker stelt, doordat jij ervoor kiest om volledig jezelf te zijn en daarbij de positieve ervaringen van dat wat ooit eens was, de verbinding die er ooit eens was, voor honderd procent te willen herstellen door deze nu te laten zijn..

Want verbindingen die gelegd worden kunnen zowel positief als negatief zijn. De verbindingen die worden gelegd kunnen mooie maar ook zeker minder mooie dingen met zich meebrengen. Dat de minder mooie dingen eveneens hersteld kunnen en mogen worden, de minder mooie dingen op een positieve wijze afgesloten kunnen en mogen worden, is dat wat ik weet, voel en ervaren heb en graag deel, in liefde delen mag.

Dat het delen daarvan juist al de meerwaarde heeft, daarbij de meerwaarde geeft die het delen ervan waard maakt, is dat wat iedereen weer mag weten, is wat iedereen die positief vooruit wil zelf(s) al weet. Want we hebben allemaal weleens iets ervaren, iets beleefd, iets meegemaakt waarbij we wellicht in eerste instantie op een andere wijze gereageerd hebben dan we gebruikelijk doen. Noem het onzekerheid, noem het tijdelijk uit balans zijn, tijdelijk even wat minder standvastig zijn, doordat je het leven neemt zoals het komt of is het toch tot het moment dat je het leven neemt zoals het komt. Het leven neemt zoals het zich aandient en alles en iedereen die op je pad komt, doordat jij een bepaalde weg bent ingeslagen, die persoon of personen en alles wat daarmee gepaard gaat, helpt jou in de richting die je mag volgen. De richting die jij uit zult kunnen en mogen gaan, omdat het jouw goed recht is. Het het recht is waar iedereen die en alles wat leeft bij gebaat is doordat jij recht door zee bent, doordat jij het “what you see is what you get principe”, door jezelf te zijn, volledig waar maakt. Jij doet je niet anders voor dan je bent, jij bent. Jij bent jezelf en geeft iedereen die op jouw pad komt, iedereen die samen met jou deze mooie weg bewandelt, de kans om net als jij al het moois iedere dag opnieuw te gaan ervaren. Iedere dag opnieuw, waardoor dat wat was geweest is, dat wat is is, dat wat komen mag zich elke dag opnieuw in geheel eigen energie aandient.

Omdat het de energie is die evenals jij, iedereen die en alles wat leeft Liefdevol mag zijn, Liefdevol is en daardoor Liefdevol blijft. Liefdevol in leven blijft en op een vergelijkbare, doch geheel eigen wijze dat denkt, zegt en doet wat hem of haar heeft mogen helpen. Wat hem of haar voor het grootste deel van het leven geholpen heeft, om te kunnen zijn waar de mens die hij of zij is in wezen nu mag zijn en nu is.

Nu is ja en zal kunnen en mogen gaan. Mag zijn en zal kunnen en mogen gaan, zolang hij of zij dat doet wat hem of haar helpt zich te ontwikkelen, door te groeien en dat te doen wat er uiteindelijk toe leidt dat hij of zij zich iedere dag voldaan voelt. Iedere dag voldaan voelt en voldoening geeft. Want het gevoel van voldoening het je voldaan voelen is een vorm van tevreden zijn die op geen enkele wijze voorkomt, een gevoel wat met geen enkel ander iets te vergelijken is, doordat dit uniek is. Zo uniek als jij zelf bent, als ieder mens zelf is, de uniciteit die elk mens zelf zal ervaren die ook weer de stap zet om alles wat ooit eens in het leven geroepen is om de mens van zichzelf te verwijderen volledig aan zich voorbij te laten gaan. Volledig doordat je met de middelen die je hebt en die je door watvoor reden dan ook tot je beschikking hebt gekregen leert te leven.

Jouw leven leert te leven, waardoor je volledig bent. Je volledig de persoon bent die je zal kunnen en mogen zijn. Doordat jij als mens iedereen deze kans biedt, iedereen deze kans geeft door te laten zien hoe eenvoudig het is, hoe simpel en hoe goed het mogelijk is om je leven in liefde, geluk en gezondheid te leven, door liefde, geluk en je gezondheid te zijn. Dat te zijn waar heel veel mensen iedere dag naar verlangen alle mensen, iedere dag naar op zoek zijn, iedere dag dat voor doen om dat gevoel te evenaren. Ja lieve mensen, je eigen gevoel evenaren is weten waar jouw diepte maar ook hoogtepunten inzitten, waar jouw diepte en hoogtepunten over gaan. Omdat inzitten omschreven wordt als piekeren, omdat inzitten “omgeschreven” wordt, dat waar heel de wereld mee bezig is. De inzittende zijn van zijn of haar eigen levenstrein, de inzittende, passagier en of reiziger zijn, van de reis die jouw leven heet, die jouw leven is en die jij zelfs wanneer je ervoor kiest om op je plaats van bestemming te blijven, toch beleeft.

Ja, toch zelf beleeft, doordat je je levendig kunt verplaatsen in de ander, je je levendig in kunt voelen in hoe de ander zich voelt, je je werkelijk voor kunt stellen hoe blij de ander is wanneer hij of zij “de werkelijkheid”, die allesbehalve werkelijkheid is, even ontvlucht. Ja, want ontvluchten is dat wat we doen door ons te laten vervoeren, ons mee te laten slepen in alles wat we nodig “denken te” hebben, om een leuk, mooi en gezellig leven te leiden, omdat dit ons iedere dag voorgespiegeld wordt. Omdat ons dit iedere dag getoond wordt omdat iedereen er volop mee bezig is. Je wordt in wezen als abnormaal en ongezond beschouwd wanneer je ervoor kiest om niet op vakantie te willen, geen “grote” reis te willen maken of een nieuw huis, nieuwe auto, nieuwe inrichting, nieuwe kleding of ander kapsel of zelfs partner te kiezen. Want je bent al zo lang met, woont al zo lang in, doet al zo lang hetzelfde werk. Maar wat als je daar nu zielsgelukkig mee bent, je blij en gelukkig bent met alles wat je hebt, wat je kunt en mag doen, zonder dat je allerlei toeren uit de kast hoeft te halen om dat te doen wat jou gelukkig maakt? Wat jou gelukkig maakt en waar jij tevreden mee bent. Ja te willen, te denken, tevreden, alles waar te voor staat, te veel, te weinig, te groot, te klein, te goed, te gek, te..... is met recht dat wat de mens in wezen ontevreden maakt. Is dat wat ervoor zorgt dat de mens steeds meer gaat en laat verlangen. Verlangen en werken naar veel, meer, groter, kleiner, beter, normaal, terwijl zij het woord normaal zelf nog op geen enkele wijze hebben ervaren. Omdat normaal, gewoon of in wezen bescheiden is, dat is wat pas bereikt wordt wanneer je met beperkte middelen, met dat wat voor jou mogelijk is tevreden kunt zijn, tevreden bent. En de mens die dit kan, die dit op enige tijd en wijze bereikt, die zal dat gevoel zijn of haar hele leven met zich meedragen. De mens die dit gevoel heeft ervaren, zal dit op juiste wijze onder woorden kunnen brengen.

Op “juiste wijze”, de wijze waarop iedereen die en alles wat leeft dit begrijpt. Iedereen die en alles wat leeft dit weer zelf zal kunnen en mogen ervaren omdat het leven leven, het eigen leven leven, dat is wat ieder mens weer zal kunnen mogen doen die ervoor kiest om tevreden en gelukkig te zijn met dat wat hij of zij heeft, is, kan en mag doen, waardoor hij of zij er ook voor de ander kan zijn. Zodat hij of zij er zelfs voor de ander kan wezen, voor de persoon die boven alles wat het leven hem of haar te bieden heeft, net nog iets blijer wordt van de simpele dingen in het leven. De simpele dingen als een schoon huis, een lekker prakkie op zijn of haar bord, de rust om te doen wat hem of haar gelukkig maakt. De rust, die nodig is om te kunnen relativieren, de relatie te laten meedeinen met het ritme waarop het hart beweegt, het verend ritme waarin het hart beweegt, het werkelijke en wezenlijke enige ritme wat ervoor zorgt dat je als mens ervaart hoe het werkelijk in liefde, geluk en gezondheid leven ook kan zijn. Ja, ook kan en mag zijn doordat je het leeft.

Jouw leven leeft, het leven wat voorbestemd is en waar jij met heel je hart en ziel voor mag gaan. Met alles en iedereen die evenals jij het recht heeft om zijn of haar leven ook weer optimaal te mogen leven. Want optimaal staat voor: 1).Goed, 2).Gunstig, 3).Gunstigst, 4).Het best, 5).Het beste, 6).Het meest gunstig, 7).Hoogst, 8).Hoogstgunstig, 9).Hoogst gunstig, 10). Meest gunstig, 11).Op de beste manier, 12). Sterkst, 13). Uiterlijk, 14).Uiterst, 15).Zeer, 16).Zeer goed, 17).Zo goed mogelijk. Ja, zo goed als voor hem of haar mogelijk is, zo goed als voor hem of haar mogelijk is, gezien de omstandigheden, gezien dat wat er gebeurd is, gezien de totale situatie, de kwestie en dat wat ertoe heeft geleid dat hij of zij, maar beter nog hij en zij, zij beiden, in welke vorm dan ook de absolute rust van vrijheid zullen kunnen en mogen ervaren en beleven.

Kun je dan samen verder?

Wanneer je samen de absolute rust van vrijheid ervaren en beleefd hebt, kun je dan samen verder, kun je dan vooruit? Zeker wel, zeer zeker wel, doordat ook dat wat zonder “te” is, zonder “vrede” is, ook vredig zal mogen ervaren hoe mooi het is, de spiegel, het venster, de wijde wereld, of nu door de ruit.

Wanneer je iedere dag het mooiste van het mooiste ziet wanneer je naar buiten kijkt, de natuur, het groen en alles wat je als mens nodig hebt om vrij te kunnen ademen. Vrijheid te kunnen inademen, is vele malen belangrijker dan wat maar ook in de wereld wat in waarde nog harder daalt dan de waarde van de mens die zichzelf niet laat uitademen.

Uitademen ja, daardoor is ook werkelijk de uitdrukking, “een zucht geeft lucht aan een hart vol smart” letterlijk ontstaan. Letterlijk doordat het leven volgens alle regels en wetten, de “do’s en dont’s” leven, verplichtingen heten, blijven bestaan.

Plicht door plichtsbesef van de mens die in wezen van nature goed was, nog is, daarbij vaak een veel te groot hart heeft. Wie hier patent op heeft aangevraagd is op dit moment van geen enkel belang, het gaat erom hoe je je voelt, wat je geeft.

Geef je de geest of ben je door dat wat je doet het voorbeeld voor een ieder die in een moeilijke situatie zit en van jou leert. Dan kun en mag je jouw leven leven, dan mag je verder op het pad wat je ingeslagen bent, deel jij alles, nooit uitgeleerd.

Blijven leren van alles wat je meemaakt, de nieuwe kansen. Het is als met het leven, het hoort erbij, evenals het dansen.

Het dansen of deinen op de wind, de golven en alles wat ons als mens enigszins ondersteunt, helpt om rechtop te blijven. Want rechtop staan, ons staande houden, dat doen wat mogelijk is, lukt alleen wanneer je reëel bent, toch bedrijven?

We mogen delen, we mogen dat delen wat werkelijk van waarde is voor iedereen die en alles wat het leven heeft, leeft. Wanneer we daarbij onszelf, op de één of andere wijze buiten spel zetten, tekort doen, daarmee schaden, zorgt dit ervoor dat we gestopt worden, alsof daarbij onze aarde schudt en beeft.

Onze aarde, de stof waaruit wij als mens gemaakt zijn en bestaan, evenals alles wat leeft en gelijktijdig geschapen is. Het jaartal doet er in dit geval op geen enkele wijze toe, is daarbij zonder meerwaarde, een cijfertje zegt geschiedenis.

De geschiedenis herhaalt zich wordt vaker gezegd dan daadwerkelijk nodig is, als zodanig wordt gemeend, bedoeld. De mens die verdriet heeft beroept zich daar vaak op, zonder dat dit enige bijdrage levert, daardoor wel zo wordt gevoeld.

Gevoeld of de gedachte eraan, die evenals vele andere gedachten bewaarheid worden wanneer de energie ervoor is. De energie, de tijd en dat wat meerdere mensen eraan geven, aandacht is goed, de intensiteit en nuance blijkt echter mis.

Mis doordat we er als mens veel te gemakkelijk vanuit gaan dat alles wat gevoeld wordt negatief is, ipv een waarschuwing. Een waarschuwing, een signaal, dat wat ons hart ons middels een deel van ons lichaam laat weten, soms het hart zelf wanneer we weigeren naar onszelf te kijken, soms nodig, dat wat ons aandrijft, in leven houdt, de kracht en voorstuwning.

De vooruitgang die is, doordat we ons deze weer eigen mogen maken en daar zelf(s) de tijd, de energie maar daardoor vanzelf de mogelijkheden en de middelen krijgen, kunnen we ons leven in liefde, geluk en gezondheid leven. Wanneer wij maar blijven luisteren naar dat wat ons hart ons ingeeft. Dat wat ons hart ons zegt, omdat dit tot noch toe, tot nu toe de enige wijze is waarop dit mogelijk kan worden gemaakt. En wat de ander ook zegt, denkt of doet. Wat de ander er ook van denkt te weten, jij weet als geen ander hoe je dat wat nodig is, hoe je dat wat iedereen weer mag weten voort kunt brengen. Want het voortbrengen van dat wat de wereld nodig heeft, het voortbrengen van dat wat de wereld, iedereen die en alles wat leeft verdient is de vooruitgang in zichzelf weer te herkennen. De vooruitgang in zichzelf weer te erkennen en daarbij meteen te accepteren dat er in wezen altijd mensen zullen blijven die dit tegen willen gaan. De vraag die je daarbij kunt stellen, is dat opzet of is het de angst voor het onbekende? De angst voor dat wat in wezen nog geen mens ervaren heeft omdat zij zich door het gebrek aan tijd en de maar altijd voortdurende verplichtingen zijn gaan schikken aan het patroon wat onbewust of bewust in ons brein geplant is. Ja, onbewust of bewust want er zal ooit één mens geweest zijn, ooit één mens bedacht hebben dat dit wel een mooie manier zou kunnen zijn om ieder ander voor zijn of haar karretje te spannen. Ja, het karretje wat in geen geval rijdt wanneer deze persoon volledig op zichzelf aangewezen zou zijn. Wat op geen enkele wijze vooruit beweegt zonder daar op enige tijd en wijze, bepaalde tijd en wijze winst uit te behalen.

Winst, die in dit geval de geldelijke beloning betreft, maar allesbehalve de vrede brengt die het kosteloos en moeiteloos doen van de dingen die werkelijk belangrijk zijn opleveren, dat wat geldt wanneer de eenvoud en het respectvol handelen is.

Wanneer de persoon die in de ogen van velen simpel en eenvoudig is, maar daardoor wel kan doen wat hem of haar gelukkig maakt en zelfs nog beter, de ander, vele anderen gelukkig kan laten zijn, is in wezen het doel bereikt. Is het doel bereikt wat bereikt kan worden, waarna de vervolgstappen, de stappen die vanuit onvoorwaardelijke liefde genomen kunnen worden mogen gaan gelden. Voor iedereen die en voor al wat leeft mogen gaan gelden, omdat dit werkelijk het enige is waar de mensheid, iedereen die en alles wat leeft mee gediend is.

Deze wijze van leven werkelijk de enige wijze is waar elk mens, ongeacht zijn of haar achtergrond, keuzes en daarbij ook reeds geleefde leven mee gediend is en mee gediend mag zijn. En het mooie daarvan is, iedereen mag, kan en zal zich dit op zijn of haar eigen tijd gaan herinneren. Iedereen die en alles wat leeft zal dit op zijn of haar eigen tijd gaan ontdekken, zal zich dit op zijn of haar geheel eigen tijd en wijze volledig eigen mogen maken. Omdat dit het enige is wat we ons eigen hoeven te maken, omdat al het andere, alles wat ons anders laat denken, doen en geloven nu werkelijk op een einde loopt. Ten einde loopt omdat de mens, mede dankzij het internet en de Social Media die ingezet werd om de mens van zichzelf af te keren, nu in wezen het omgekeerde bereikt heeft. Er zijn steeds meer mensen die zich bewust zijn geworden van hun eigen gedrag. Er zijn steeds meer mensen die zich bewust zijn geworden van de reactie die zij bij zichzelf oproepen met het zien van het gedrag van anderen. Het gedrag van zichzelf en de wijze waarop de ander zich gedraagt. Want dat is nu precies wat er gebeurt. Dat is nu precies wat er gaande is en waar heel de wereld al sinds jaar en dag in verzeild is geraakt, in terecht is gekomen. En de vraag of dit terecht is? De vraag of er één of meer schuldigen aangewezen worden start en stopt bij jezelf.

Bij iedereen die zelf een reactie geeft op dat wat de ander denkt, zegt, doet en of laat. Wij zijn de makers en de brekers van ons eigen levensgeluk. We zijn letterlijk en figuurlijk de enige persoon die door de energie van de ander als ons eigen energie te beschouwen, gaan denken dat het toegestaan is om het leven van de ander te regelen, te regeren evenals wat er mee gepaard gaat. Omdat wij er, “vergeef me deze uitspraak”, voor hebben geleerd. Hoe weten we in hemelsnaam iets over het leven van de ander, wanneer we weigeren om tijd te nemen om onszelf te leren kennen. Hoe zouden we in hemelsnaam iets over de ander te weten moeten zien te komen wanneer we er alles aan doen om onszelf te ontlopen, van onszelf te vervreemden door alle gekte die de wereld al sinds jaar en dag draaiende houdt. Ik zag de één na de ander omvallen, ik zag letterlijk de één na de ander ten onder gaan aan de druk die het dagelijks leven met zich meebracht en besloot toen om voor één keer om mijn eigen pad te gaan lopen. Ja, God Zij Dank!

Dankuwel Lieve Heer, dat ik me nog zo gehecht voelde aan dat wat u mij ooit eens leerde, aan dat wat u mij vol liefde eens liet zien toen ik voor de keuze gesteld werd om mijn leven aan te nemen. Het leven aan te nemen waarvan u zeker wist dat ik het aankon. Het aankon en aan zou gaan gedurende het leven wat ik samen met vele anderen als mezelf op aarde zou gaan leiden. Dat het leiden en werkelijk zelf leven even op zich heeft laten wachten, tja, dat is niet anders. Dat is ongetwijfeld zo bedoeld geweest en zal zonder meer een bijdrage hebben geleverd aan de persoon, de versie van mezelf die ik nu ben. De versie van mezelf waar ik tot op heden nog iedere dag mee kan leven. Ja, Lieve Heer, want ook ik weet als geen ander dat ik aan het einde van de dag even terug mag zien en me mag herinneren wat er fout en wat er goed ging, waarna ik dit beide dan loslaat.

Los laat zijn in de wetenschap dat het geen vervolg hoeft te krijgen. Geen vervolg meer hoeft te krijgen doordat ik weet wat ik fout en goed heb gedaan maar ook goed en fout heb gedaan. Want ik ben werkelijk de laatste die zegt dat alles wat ik doe goed is, daarbij wel degene die zegt dat ik bij alles wat ik denk, zeg en doe wel de verantwoordelijkheid op me neem. Waardoor er geen mens, dier of wat maar ook is, die door de persoon die ik ben, die ik in wezen iedere dag van mijn leven ben, zal hoeven lijden. Ik kies er bewust voor om mijn verantwoordelijkheid te nemen en te dragen en besef daardoor ook als geen ander hoeveel verantwoordelijkheid ik wil, ik neem en wellicht nog vele malen belangrijker aankan. Dat ik mede dankzij dit verantwoordelijkheidsbesef en gevoel weer weet wat ik iedere dag mag doen, wat ik iedere dag kan doen en waar ik elke dag klaar voor ben, is dat wat ik in de afgelopen jaren heb mogen ontdekken. Is één van de voordelen van het feit dat ik zelf weer aan zet ben. Zelf aan zet waardoor ik nu doe wat mogelijk is en daar hoe bijzonder het klinkt ook werkelijk iedere dag bij geholpen wordt. Geholpen wordt om te leven met dat wat de dag mij te bieden heeft. Te leven met dat wat de dag mij brengt en voor mij in petto heeft. Want dat het leven alleen maar het goede voor mij en daarmee iedereen die en alles wat leeft in petto heeft, ervaar ik nu de afgelopen jaren iedere dag. Iedere dag waarin ik gehoor geef aan dat wat mijn hart me zegt en mijn hart me ingeeft en vertelt. Dat ik daar dan wel naar moet luisteren is iets wat ik als geen ander zelf weet.

Zelf als geen ander, doordat ik het tegendeel, het niet luisteren naar mijn hart en mijn gevoel en de gevolgen die dit met zich meebrengt al meerdere malen heb ervaren. En dat ik nog steeds besef dat het op me nemen van de verantwoordelijkheid voor mezelf en de ander dat is wat mij mij maakt is wat ik zo laat.

Wat ik tot op zekere hoogte zo laat, omdat ik de verantwoordelijkheid voor het leven en welzijn van iedereen die en alles wat leeft, nu zelf ook heel duidelijk bij de ander laat zijn. Want ik kan doen wat voor mij mogelijk is en de ander mag doen wat voor hem of haar mogelijk is, waardoor we elkaar, we de ander, ieder ander en alles wat anders is, aan mogen vullen. We mogen zelf(s) de aanvulling voor de ander zijn, zonder de invulling te willen wezen. Zonder al te veel energie op te eisen, maar gewoon de energie te geven en te delen die we hebben omdat deze de ander, ieder ander en alles wat anders is ook het recht geeft om zijn of haar energie te zijn.

Energievol te zijn, dat wat werkelijk ieder mens, dier en alles wat leeft pas ervaart op het moment waarop hij of zij het leven, het eigen leven weer volledig leeft. Weer volledig leeft ja, omdat het lange tijd zo is geweest dat wij als mens, vele mensen, zonder in detail of zonder aanzien des persoons te treden, het leven voor de ander hebben bepaald. Dat dit op grote schaal maar ook in kleinere kringen en gemeenschap nog steeds gebeurt en dit deze wijze van leven veranderen mag, is wat iedereen weer zal gaan ervaren. Is wat iedereen weer zal gaan ervaren, die zijn of haar eigen leven leidt en bereid is om open te staan voor wat de dag hem of haar brengt. Open te staan voor wat de dag hem of haar te bieden heeft. Een aanbod waar op geen enkele wijze vooraf van valt te zeggen hoe dit zal verlopen. Hoe dit zal verlopen en of hoe dit zal gaan, doordat ieder mens, iedereen die en alles wat leeft zijn of haar leven op de meest unieke wijze mag leven die er bestaat. Op de voor hem of haar meest unieke wijze. Dat ik door het delen van dat wat mij bezighoudt, dat waar ik mee bezig ben op schrift steeds meer van mezelf in relatie tot de ander ben gaan begrijpen, is dat wat ik weet en dat waar ik elke dag meer bewust wordt.

Want het bewust zijn, is iets waar je als mens elke dag voor kunt kiezen, evenals de wijze waarop je in het leven staat. Ben jij een persoon die alles alleen maar doet om zichzelf te plezieren of ben je iemand die ervoor openstaat om het geluk wat jij dankzij alles wat je meemaakt en meegemaakt hebt juist kunt delen met iedereen die en alles wat leeft? Met iedereen die en alles wat evenals jij het leven mag leven en evenals jij voort mag blijven bestaan door te geven en te nemen, en door dit te delen met iedereen die en alles wat er ook aan toe is om op deze wijze in zijn of haar leven te zijn? Want het in jouw leven zijn is blij zijn, is blij zijn en blij blijven, waardoor ook jij weer iederer dag in jouw leven kan zijn. Op de juiste wijze in jouw leven kan zijn. Dat er maar heel weinig mensen zijn die dit elke dag ervaren, die het blij zijn elke dag op de juiste wijze beleven, is dat wat steeds meer zichtbaar wordt. Omdat het er steeds meer op lijkt dat we iets groots, iets wat geld kost nodig hebben om gelukkig en blij te kunnen en mogen zijn, ja zelfs onze gezondheid alleen maar verzekerd is wanneer we voldoende centjes hebben om dit te kunnen betalen. De vraag is dan, kun je je gezondheid kopen of ga je er standaard vanuit dat deze verslechterd op een bepaald of gegeven moment?

Hoeveel mensen zijn er die tot het eind van hun leven dat kunnen blijven doen wat hen blij en gelukkig maakt, maar ook gezond blijven? Of is de volgende vraag beter? Hoeveel mensen zijn er die andere mensen met hun aanwezigheid, gave of wat maar ook blij maken en daarbij zelf ook nog het geluk en de blijdschap beleven? Beleven deze mensen nog steeds iedere dag het geluk en de blijdschap, dan zou dit weleens iets kunnen zijn waardoor het einde of het vertonen van gebreken nog steeds niet in beeld, c.q. zichtbaar aanwezig zijn? Ja, het einde of de gebreken die veel mensen als passend gaan zien.

Passend bij de leeftijd, bij de leeftijd behorend en daardoor ook iets waar we als mens allemaal vanuit gaan, want dit schijnt er bij te horen. Wanneer je dan zo nu en dan een oudere heer of dame ziet die op de wat uiterlijke kenmerken na nog steeds volop in het leven staat, danst, zingt en soms zelfs nog volop actief is in het verkeer, in het helpen van mensen, in alles wat hem of haar blij maakt, is de uitzondering op de regel bevestigd. Is de uitzondering op de regel daar en kunnen we er met ons allen nu eindelijk van uitgaan dat het mogelijk is om gezond en wel oud te worden. Ja zelf(s) gezond en wel te zijn.

Gezond en wel door het leven te gaan, waardoor je in wezen geen beperking hebt, waardoor er in wezen geen beperkingen zijn. Er geen beperkingen zijn waarmee je als mens rekening hoeft te houden, dit lukt wanneer je één met jouw gevoel bent. Eén met jouw gevoel blijft en de reactie van de ander, zonder daar zelf anders of een ander mens door te worden, bij de ander laat zijn. De reactie bij de ander te laten zonder er zelf anders door te worden, zonder daar anders dan jezelf door te zijn. Want de reactie die je geeft komt vanuit je hart, de reactie die je geeft komt voort uit je bereidheid om jezelf, maar er meteen, ook automatisch voor de ander te willen zijn, ook de persoon die dit nog op geen enkele wijze ervaren heeft. De persoon die dit op geen enkele wijze zal ervaren, zal de persoon zijn die in zijn of haar leven blokkeert. Die zichzelf in zijn of haar leven blokkeert, waardoor hij of zij beperkt wordt, mogelijk zelfs beperkt blijft. We worden namelijk allemaal geboren om onszelf te zijn, we worden ook allemaal geboren om de ander te helpen, ieder ander te helpen, waardoor ook hij of zij zichzelf kan zijn. Pas wanneer we het voor wat hoort wat principe gaan hanteren doen we onszelf te kort. Het gaat om het vrijwillig liefdevol in leven zijn, de Pay it forward formule!

Een mooie gedachte!

Een mooie gedachte de Pay it forward formule, jij helpt 3 mensen, deze 3 mensen helpen 3 andere mensen en zo verder. Wanneer je het goed bekijkt is dit mogelijk, kan iedereen die en alles wat leeft een fijn bestaan leiden, de goede herder.

De goede herder, Jezus voor hen die de Bijbel kennen en dat wat het geloof met zich meebrengt en ons dagelijks laat zien? Doordat we ons echt alleen blindstaren op de wat wel en niet mag, ons leven ten opzichte van..., volgt het besef bovendien.

Het besef dat ieder mens een andere behoefte heeft, het verlangen naar rust werkelijk de basis is voor een goed leven. Een leven waar werkelijk ieder mens weer van zal mogen genieten, het is meer nemen, zelf recht doen dan volgt geven.

Ja het geven of soms zelfs toegeven, dat jij fout zat er mensen zijn, die het leven op een heel andere wijze willen invullen. En er is geen mens die daar verandering in aanbrengt, die daarin iets wijzigt, het gaat niet over de waarheid verhullen.

Het leven is per persoon verschillend, ieders leven is daarbij ook werkelijk anders en toch in de basis nog volledig gelijk. Het maakt niet uit wat je binnenkrijgt per maand, hoeveel het saldo op je bankrekening is of je nu arm bent of heel rijk.

Ieder mens beleeft dat wat hem of haar tot een compleet individu maakt in feite op de wijze waarop hij of zij het leert. Daarbij de ander op geen enkele wijze schaden, is juist en iets wat je altijd in je achterhoofd moet houden, want de zin van de pijn die daardoor ontstaat, is echt overbodig, verkeerd.

Verkeerd bezig zijn, de dingen doen waar een ander mens verdriet van of verdriet om heeft, wie kent deze situatie niet? Wanneer wij allen zo als Jezus zouden zijn, waren we onmiskenbaar al zonder lasten, al het goede in het verschiet.

Toch mag je door te helpen, er voor de ander zijn, met een luisterend oor of soms zelfs wel de schouder om op te huilen. De mens zijn die in Jezus is, met fouten, soms falen, herstel, dat waar ik elke dag alles voor doe, zo nu en dan schuilen.

Schuilen, het je verbergen of verdekt opstellen, door niet al te veel op de voorgrond te treden of in de belangstelling te staan. Doordat jij een andere missie hebt in het leven dan ieder ander, jouw levensweg, het doel, de bestemming, ervoor gaan.

Gaan en dat doen wat de ander, ieder ander ook dit keer op geheel eigen wijze zal kunnen en mogen doen, bereiken. Waardoor werkelijk alles op z'n plek valt, ieder mens weer zijn of haar ware zelf mag zijn, niemand mag zich verrijken.

Verrijken, door je tegoed te doen aan, dat wat de ander heeft, mankeert of soms ook zonder medeweten van deelt. Hetgeen velen te wachten staat, die nog geen eigen leven leiden, die nog te veel twijfelen, wat als, misschien, verdeeld.

Verdeeld zijn, in onzekerheid leven, over alles wat het leven nog steeds niet op juiste wijze geeft en of ook niet biedt. Waarom er zoveel om ons heen gebeurt, waarom er zoveel minder mooie ervaringen en gedachten zijn, ik kan het niet.

Ik kan en wil alleen de mooie dingen in het leven laten zijn. Daarbij iedereen de kans geven om te bestaan, zonder pijn.

Pijn, die de toenmalige taal, dat wat ooit het werkelijk beloningsstelsel was, ons bijgebracht heeft, nu laat vergeten. We doen het onszelf allemaal aan, iedereen die en alles wat leeft, wat ten onder gaat is gebaseerd op de goodwill, 't weten.

De goodwill of goede wil, de positieve instelling, dat wat in wezen velen van huis uit hebben meegekregen en begrijpen. Wanneer we echter in het leven fouten maken, gaan we ons een houding aanmeten, verklaringen zoeken waarom we doen wat we doen, het goed praten, zonder te vergeven, te rijpen.

Jazeker, we rijpen, we worden ouder en durven dan onze fouten op geen enkele wijze meer toe te geven aan de ander. Behalve de persoon die werkelijk zichzelf is, deze betuigt spijt, geeft toe dat hij of zij fout zat, onjuist, zegt ook ik verander.

Ja, ik verander en laat dat wat ik allereerst wilde doen, wat ik al toegezegd hebt, gewoon doorgang vinden en ook krijgen. Help ieder ander die jouw hulp nodig heeft, daar geen misbruik van maakt, zonder opgave van redenen, het zwijgen.

We kennen vaak de ware toedracht niet, weten op geen enkele wijze wat de ander die lijdt meemaakt of zelf(s) beweegt. Waardoor we ons het best neutraal op kunnen stellen, dat doen wat gevraagd wordt, goedgehartig zijn, schoon geveegd.

Met een schone lei beginnen, wanneer er iets is wat ooit tot enige vorm van onmin of ruzie heeft geleid, eens ontstaan. Ieder mens leeft zijn of haar leven het gaat over ons bestaan.

Wie elke dag de dag eindigt met een mooie gedachte of wens. Die zal werkelijk het geluk mogen kennen, Gods wil, de mens.

Gods wil, de mens als zijn metgezel. De mens als zijn metgezel en iemand waarmee hij over van alles en nog wat zou kunnen praten en brainstormen. Het rare is dat het brainstormen vaak in één richting denken is geworden, vanuit één oogpunt gezien wordt, waardoor het van dienst kunnen en mogen zijn, allesbehalve waarheid wordt maar eerder iets waardoor we het geldelijk belang vooropstellen. Hoe kunnen we dat doen wat ook werkelijk een duurzaam resultaat heeft, dat doen wat mens, dier en alles wat leeft weer volledig zelfredzaam laat zijn? In mijn beleving de vraag der vragen, in het kader van zelfredzaamheid, dat wat volgt wanneer we bij de basis beginnen, zonder enig oordeel zijn, dan volgt er ook geen spijt.

We zijn al zoveel jaren van het pad van ons leven af gegaan, hebben het pad wat ons leven is en mag zijn bijna voorgoed verlaten, mits we weer nadenken het doorgronden start bij onszelf. Want alleen dan kunnen we zijn wie we zijn en alles wat anders is, iedereen die anders is, ook werkelijk op een juiste wijze waarderen. Waarderen ja, omdat het goed voor ons is, wanneer we de ander en alles wat anders is in ere laten zijn, hen en alles wat is laten bestaan, zonder iets te willen veranderen, gewoon zoals het mag zijn en onszelf en de ander weer leren accepteren. We zijn onszelf, zijn als eb en vloed, dag en nacht, maar daarbij ook zeer zeker onszelf. Wanneer we echter jarenlang hebben geleefd naar de zin, de wens en de wil van de ander, is het heel erg moeilijk en lastig om onszelf weer terug te vinden. Ja, terug te vinden, omdat het verstoppertje, het je verschuilen en het werkelijk zijn wie je bent dan in feite iets wordt waarmee jij allereerst zelf moet kunnen leven. Jij allereerst zelf mee moet kunnen omgaan en de omgang die jij met jezelf hebt is de basis voor alles wat er volgt, alles wat er komt en ook alles wat er plaats mag vinden en plaats krijgt. . .

De plaatst krijgt die jij en hij of zij mag vervullen ten opzichte van de Zon, de Maan en de sterren. Omdat we allemaal een persoonlijke plaats in mogen nemen naast de Zon, de Maan en de sterren. Wij als mens zelfs weer mogen stralen, alsof het aan ons gevraagd wordt, doordat we deel van het Universum zijn.

Wij zijn deel van het Universum, daarom is het de werkelijke zonbeleving, het op één lijn met de zon staan. Daarom is de zonbeleving in alle rust ervaren in wezen dat wat de energie geeft om door te mogen gaan met wat jij kunt, mag en zal doen en is alles voor handen om dit ook daadwerkelijk te kunnen realiseren. Omdat het realiseren van dat wat bij je past en hoort, wat voor handen is, dat is wat wij iedere dag mogen doen. Wat ieder mens iedere dag zal mogen doen, omdat het voorbestemd is. Zoals gezegd, a sure thing, een zekerheid, het of de enige echte zekerheid die bestaat. Deze zekerheid, deze kracht deze energie op de juiste wijze laten zijn is wat ik weer op me genomen heb. En dat dit daadwerkelijk mogelijk is, plaats vindt, plaats krijgt en gebeuren mag, is iets wat ieder mens vanzelf zal gaan ervaren. Pas wanneer de ervaring zodanig is dat hij of zij er zelf weer mee kan leven, zal de ommekeer komen, zal de ommekeer er mogen zijn en zal ook deze persoon, dit mens, dit dier, dat wat leeft besluiten om het leven over een andere boeg te gooien, een andere koers te laten varen, zelf(s) anders te laten verlopen, vanuit vrede en liefde.

Maar dit kan pas wanneer hij of zij, deze persoon, dit mens, het dier of dat wat leeft weer een nieuw stukje levenskracht vanuit zichzelf krijgt of vindt, in zichzelf krijgt of vindt, want alleen dan zal deze weer vooruit willen, de vrede en liefde er weer zijn. Alleen dan zal deze mens, het dier, dat wat leeft zich weer ontwikkelen, door te groeien, te bloeien, te leven, vol overgave.

Vol overgave opnieuw weer de gezonde versie van jezelf willen zijn en dat ook elk moment van de dag doen. Ja de gezonde versie van jezelf willen zijn, weer willen ontwikkelen en dit ook gaan doen met alles wat daarnaast genoemd is. Want ook nu geldt, dat wanneer de ander jou als mens ontwikkelt, wanneer de ander jou op een ander pad brengt dan dat jij zelf wilt, is dit het doen en laten van de ander. Dan is dit het doen en laten van de persoon die zich met jou bemoeit, die zich mengt in dat wat hem of haar niets aangaat, tenzij je er zelf om vraagt, tenzij jij het zelf accepteert en dit zelf ook wilt, want alleen dan is het het leven leven en waarmaken weer waard. Datgene waard wat deze persoon, deze mens, dit dier of wat maar ook wat in leven is je dan aanbiedt en of van je verlangt. Gegarandeerd, zeker en alleen wanneer dit verlangen voortkomend is uit het feit dat jij je weer in je eerste levensbehoefte zult kunnen voorzien, dan is het dat wat zeker ook nodig is en nog meer sure (zeker) dan wat maar ook, dan wat maar ook wat op enige tijd en wijze met geld gekocht kan worden of te koop is. Dat wat door een ieder gekocht kan worden maar alleen voor jou bestemd is, ja, voorbestemd is.

Voorbestemd om waarheid te worden, voorbestemd om waarheid te zijn, realiteit, omdat dit de enige tijd is die wij in eigen hand hebben. Dit de enige tijd is waardoor we de “gegeven tijd”, de tijd die God ons allen gegeven heeft, weer op de juiste wijze mogen invullen. Ja, in mogen vullen doordat we er zelf de juiste invulling aan geven. De invulling die in overeenstemming is met dat wat God voor ogen had. En het klinkt wellicht heel cliché, wederom een woord wat vele betekenissen kent, maar het woord fotografisch negatief, fotografische drukplaat is wat werkelijk betekenis geeft aan dat wat God in wezen bedoelde, toen hij ons ons leven liet zien.

Het tijdens het leven herkennen, erkennen en weer leren accepteren is dat waar we alleen in alle rust aan zullen kunnen werken. Alleen in alle rust mee aan de slag kunnen gaan omdat dit de werkelijke zin en bestemming van ons leven is. De werkelijke zin en bestemming die voorbestemd is. Nu begrijp je ook meteen waarom er maar zo weinig mensen bezig zijn met het werkelijk leven van het leven wat bedoeld is en daarbij zelfs de reden van het feit dat iedereen vlucht in het maar niet met zichzelf bezig hoeven zijn. De uitdrukking, wanneer je er niet aan denkt hoef je er ook niet mee bezig te zijn werkt zolang je lichaam je geen halt toe roept. Dit werkt tot jouw lichaam je via je hart laat weten dat er iets veranderen moet, veranderen mag, want jij bent nog altijd eindverantwoordelijk.

Jij bent en blijft te allen tijde de persoon die ergens of nergens mee aan de slag gaat. En dat het aan de slag gaan dan te maken heeft met aan jezelf werken, jouw business, jouw eigen druk zijn, jouw eigen druk nodig zijn of in wezen jouw eigen drukke behoefte, is dat wat ieder mens weer mag weten en iedereen weer zal mogen ervaren die er werkelijk voor kiest om het leven te leven wat bij hem of haar past en hoort. Want geloof je echt dat God zijn Eniggeboren Zoon zou geven wanneer Hij wilde dat we allemaal ten onder zouden gaan? We geen van allen met Hem in het Paradijs zouden kunnen zijn of komen? De vraag is en blijft natuurlijk wil jij in de hemel de Paradijsbeleving zijn of kies je er toch voor om op aarde al dat te doen waardoor je vrij van zonde en vrij van pijn kunt leven. Vrij van de pijn die God op geen enkele wijze voor ons voorzien heeft, maar door het negeren van de signalen die hij ons iedere dag wel geeft, de zon, de natuur in al haar pacht en de mogelijkheden die we hebben gekregen in het hier en nu volledig te negeren, zelf door ons negatief gedrag veroorzaken.

Ja, we veroorzaken onze eigen pijn, wanneer we door blijven gaan met het op voorhand al starten met weerstand, weerstand tegen, ja waartegen eigenlijk? Niet iets wat positief is maar altijd tegen iets wat negatief is, negatief kan worden en negatief zal zijn wanneer we erin geloven. Wanneer we geloven dat het negatieve zal winnen, terwijl we diep in ons hart weten dat het goede, dat wat liefdevol is en de beste bedoelingen heeft geen tegenstand biedt, in wezen altijd wint. Ja, wint omdat het liefdevol in leven zijn, het liefdevol leven zijn de wijze is waarop we allemaal met en naast elkaar kunnen leven. Dit de wijze is waarop we allemaal met en naast elk kunnen bestaan, wanneer we ons bestaansrecht weer opeisen, wanneer we weer zijn wie we in wezen en werkelijkheid zijn.

We zijn allemaal kinderen van God, doordat Hij ieder van ons de adem heeft ingeblazen, de levensadem, het enige wat ervoor zorgt dat iets of iemand levensvatbaar is. Iets of iemand het leven krijgt en het leven aan mag gaan. Aan mag nemen zolang hij of zij, dat wat leeft, het juiste doet. Dat doet wat hem of haar voor 100% zichzelf laat zijn, door voor 100% zichzelf te wezen. Overal en altijd jezelf zijn, overal en altijd met iedereen die en alles wat in leven is jezelf zijn is dat wat het leven biedt, brengt en geeft. Dat wat het leven volgens de bestemming die God bedoeld heeft geven. De vraag is alleen, kan dit nog op deze Aarde? Is het leven van jouw leven nog mogelijk in een wereld waar alles van je wieg tot aan je overlijden geregeld en vastgelegd is? Hoe humaan is dit? Hoe liefdevol is dit? Hoe lang duurt het voor een mens of dier of dat wat leeft wat puur en zichzelf is hier hinder van gaat ondervinden? Want lieve mensen, dit is de enige echte reden waardoor pijn, leed en verdriet ontstaat. Dit is de reden waarom de mens, een dier of dat wat leeft, stukje bij beetje afsterft, geen lucht meer krijgt.

De lucht en levensadem die God hem of haar op geen enkele wijze ontnemt, maar hem of haar wel ontnomen wordt, doordat de mens, de mens die geleerd heeft om zich aan te passen aan dat wat de maatschappij van hem of haar verlangt, het dier wat zich aangepast heeft, de natuur die zich iedere dag aanpast, geen eigen kracht meer over heeft. De levenskracht en de levensenergie die nodig is om het leven volwaardig te leven volledig beperkt wordt. En de gedachte dat de mens die lol en plezier beleeft, de mens en het dier wat zich tegoed doet aan, alle geneugten des levens het langer volhoudt dan de mens of het dier wat dit moet ontberen, zonder deze geneugten leeft, is mijns inziens al jaren achterhaald, is mijns inziens totaal niet meer van deze wereld. Tenzij we mee blijven gaan in deze gekte of zal ik maar zeggen alle gekte, die verkocht wordt als waarheid maar allesbehalve waarheid, maar wel realiteit is.

Door dit te promoten en te verkopen als waarheid, als feit, is dit hier nu realiteit geworden. En alle mensen, dieren of de natuur in z'n geheel die zich hier op geen enkele meer mee kan vereenzelvigen die (ver)laat(en) het leven, op "gepaste wijze". De vraag is, wat is er zo gepast aan het feit dat zij, ongeacht wie ze zijn of wat ze zijn, geen recht op leven hebben gekregen? Geen enkel recht op het werkelijk leven van hun leven hebben gekregen? Het economisch belang? Het belang van het draaiende houden van dat wat alle leed veroorzaakt heeft, blijft veroorzaken en dit tot in lengte van dagen laat voortduren tenzij we ons eigen leven weer gaan leven. En wie er nu nog voor kiest om het economisch belang voorop te stellen. Wie er nu nog voor kiest om het economisch belang voor het belang van Deze Wereld, Moeder Aarde en Moeder Natuur te zien, die is daadwerkelijk verantwoordelijk voor alle gevolgen die dit met zich meebrengt. IK PAS, ik laat het erbij.

Liefdevol in leven jezelf zijn!

“Lieve God, Lieve Jezus, iedereen die en alles wat zijn of haar leven gegeven heeft voor al het goede om ons heen. Weet U hoe dankbaar ik U allen ben, U allen in wezen ben, doordat ik mezelf mag zijn, verbonden niet alleen.

Dank U Wel, dat ik iedere dag de verbinding voel, weet wat goed is en waar ik mee verder mag gaan in mijn eigen leven. Want dankzij u alleen u allen, ben ik in staat om te doen wat voorbestemd is, wat voor iedereen bestemd is, delen, geven.”

Ja, delen en geven, doordat ik de waarde die ik economisch vertegenwoordig minimaal is, in wezen op de nullijn staat. Waardoor ik weer weet wat werkelijk van belang is, welke waarde mij waardig laat zijn en niets te wensen over laat.

Doordat ik werkelijk dagelijks in staat ben te doen wat nodig is, waar een ieder die ik ken mee gediend mag worden, is. Geen maatschappijleer of statistiek bij nodig, compleet overbodig, de ware les is het begrijpen van de geschiedenis.

De geschiedenis, die ongeacht of deze Vaderlands is, veel leed heeft doen ontstaan, heeft laten gebeuren en of geschieden. Wanneer ik aan zet ben, het aan mij zou zijn, zou ik zeggen, leer een kind lezen en schrijven, wat noodzaak is, al het overbodige onnodig, zonder enige waarde, dus verbieden.

Verbieden of laten, waarom zou je er aandacht aan geven? Wetende dat er in de wereld waarin we leven veel meer van belang is, het zorgen voor jezelf, denken aan de ander, rekening houden met, een ieder die en alles wat mag leven.

Mag leven ja, zijn of haar eigen leven mag leven en zijn of haar eigen leven in alle volledigheid liefdevol zal mogen zijn. Iedere dag waarin hij of zij het eigen leven leeft, de lessen en alles wat dit meebrengt accepteert, heel in leven, zonder pijn.

Want pijn en leed is niets meer of minder dan dat wat iemand zichzelf aandoet, onbewust of bewust aan laat doen of praten. Het hebben van een verwachtingspatroon, het teleurgesteld worden of raken, in wezen zichzelf of de ander gaan haten.

Zichzelf of de ander, de persoon die hem of haar in een nadelige positie brengt en of desgewenst laat komen, wezen. We leven met heel veel mensen samen, worden elke dag getriggerd, onszelf zijn blijft de basis, gezond zonder vrezen.

Wie vreest en angst heeft voor, legt de basis voor dat wat zich ontwikkelt, dat wat zich aandient en zich dan geroepen voelt. Dan, ja DNA in een andere volgorde, eerste De Ander NA jou, de reden waardoor jij jezelf vergeet, het vervolg bedoeld.

Bedoeld als waarschuwing om ervan te leren, jij mag weten wat goed is en wat allesbehalve van waarde is in het heden. Wie veel te ver vooruitkijkt, gaat zijn of haar leven er zonder dat hij of zij hier stil bij staat op inrichten, uit het verleden.

De toekomst die vanuit het verleden wordt gecreëerd slaat een aantal stappen over, vergeet dat er leven is, in het hier en nu. Wil je of kun je dit op geen enkele wijze, dan zal op een bepaald moment de angst toeslaan, passeer jij de revue.

Dan wordt je lijdend voorwerp, wordt er over je gesproken. Er is geen mens gebaat bij angst en of onrust stoken.

Werkelijk alleen de mens die het onderzoek leidt, de mens die leert van dat wat jij hebt of wat jou overkomt, is dan aan zet. Hij of zij promoveert, schrijft een proefschrift, weet van de hoed en de rand, doordat jij hem of haar laat en niet belet.

Beletten ja, een barrage, belemmering, letsel, niet vrij, rem, verhindering en of versperring, door dat wat jou beweegt. Degene die dit weet, kan dan samen met jou aan alle obstakels werken, mits jij dit wilt, alsof jij jezelf schoonveegt.

Jij, ik, maar ook ieder ander die in leven is mag zijn of haar eigen behandelaar zijn, willen leven de sleutel voor geluk. Wie dit weer zelf ervaren heeft, zal er keer op keer voor kiezen, dat doen wat mogelijk is, blijft heel, aan één stuk..

Deze zal op geen enkele wijze te beïnvloeden of onder invloed zijn, zich laten afleiden van dat wat hem of haar gegeven is. Ook het werkelijk led, zal naast hem of haar zijn, laat deze mens in vrede bestaan, de rem, herinnering en vergiffenis.

Het vergeven van zichzelf en de ander, voor alle tijden waarin dit nog niet duidelijk was, hij of zijn nog onvoldoende bewust. Er is geen mens schuldig aan, we hebben allemaal schuld, de mens is van nature een meeloper, behalve degene met rust.

De mens die door, in en met alle rust de tijd neemt om dat te doen waar een ieder bij geholpen is, zich blijft verwonderen. Deze mens is in staat om het lek te dichtten, de waarheid boven tafel krijgen en zich niet langer te laten bedonderen.

God is en de mens mag zijn, te allen tijde het evenbeeld. Liefdevol in leven, zorgt dat je jezelf bent en je niets verbeeldt.

De mens die zichzelf is stelt allereerst zichzelf voorop door goed voor zichzelf of haarzelf te zorgen op een juiste wijze. Realistisch i.p.v. egocentrisch, met zoveel mogelijk gezond eten, in beweging zijn met voldoende rustmomenten en slaap, want ook dat hoort erbij, geen zwartkijker zijn, wel de grijze.

De grijze, doordat hij of zij het grijze gebied in beeld brengt, waardoor iedereen zelf weer zal kunnen begrijpen en zien. Dat wat werkelijk van belang en nodig is, noodzaak is, omdat het het delen waard is, meer dan dat zelf(s) bovendien.

Bovendien ja, doordat de mens die op geen enkele wijze in staat is om de waarheid te leren kennen, niet meer weet. Onwetendheid door het zich of haar op geen enkele wijze te herinneren, “Wist jij dat dit mogelijk was, de mens die zo druk is met ‘t van en naar hollen, het leven daarbij vergeet?”

Zouden we beter gaan onthouden wanneer we ons werkelijk onthouden van dat wat ons laat hollen, weer doen wat mag? Jazeker, ik ben er zeker van, omdat wat mag mogelijk is in de tijd die we dagelijks krijgen, realiteit is voor elke nieuwe dag.

Elke nieuwe dag die we aannemen en leven zoals deze ons aangeboden wordt, waarin we dat doen wat ons blij maakt. En werkelijk hier is weinig voor nodig, wanneer jij doet wat mogelijk is, waarbij je jezelf in ere houdt, het hollen staakt.

Het hollen van hot naar her, waardoor je in wezen jouw lichaam witholt en dat doet wat in het leven geen weg vindt. Geen weg of geen rust op de weg die je gaat, iedere dag moe en nooit klaar met hetgeen je wilt, liefdevol jouw leven zijn, jezelf zijn, is wat nodig is, Gods wil en wens lief mensenkind!

Want alleen wanneer jij iedere dag dat doet wat jou jezelf laat zijn, ben je in staat om het leven wat je leeft te waarderen. Alleen wanneer jij iedere dag doet wat jou jezelf laat zijn, ben je in de gelegenheid om dat te doen waar je werkelijk blij van wordt, sterker nog kun je van iedereen die en alles wat naast jou in leven is leren. Daarbij genieten van dat wat de dag je brengt en dat wat elk moment van de nieuwe dag jou nog elke keer geeft. Omdat het leven bedoeld is om optimaal te kunnen zijn, te kunnen en mogen genieten, zonder daar iets, iemand of watvoor middelen voor nodig te hebben. Dat doen wat mogelijk is en wat jou gelukkig maakt, waar jij blij van wordt, doordat jij in staat ben geweest om je hele leven al te delen. Ik voel me werkelijk bevoorrecht, ik voel me zo bevoorrecht dat ik in wezen alleen maar kan wensen dat ieder mens dit gevoel weer mag ervaren. En mocht ik daar de kans, de middelen en de mogelijkheden voor aan kunnen en mogen reiken. Wanneer ik daar de middelen en de mogelijkheden toe heb, dan zal ik dit ook zeker gebruiken om iedereen het mooie gevoel te laten ervaren wat ik dagelijks ervaar. Waar ik dagelijks mee behept ben. En ook nu kan ik het niet laten om te kijken wat het “behept zijn met” betekent. “Lijdend aan een zedelijk gebrek”.

Welk zedelijk gebrek dit is, is mij een raadsel. Daarnaast een andere omschrijving, “Lijdend aan een onaangename eigenschap”. Wat ik me daarbij voor kan stellen is dat het zelfverzekerd zijn, mijn gevoel van zeker en vastberaden zijn op sommige mensen best wel onaangenaam over kan komen. Tenzij de persoon mij beter kent en weet dat dit voortkomt uit een bepaalde vorm van vertrouwen. Een vorm van vertrouwen die in de ogen van een vreemde vaker als arrogantie bestempeld wordt. Dat wat in de ogen van wie mij kent gezien wordt als duidelijkheid, de wijze waarop ik mezelf uit.

Duidelijkheid kun je ook wel zeggen, door hoe ik iets zeg of vertel. Door duidelijk te zijn over hoe ik ergens over denk en of over hoe ik ergens in sta, mijn mening. Of deze mening gelijk is aan de jouwe, de mening van de ander, dat maakt het verschil, waardoor de ene persoon mij als zelfverzekerd en vertrouwd beschouwt en de ander kiest voor arrogant en daaraan gekoppeld een iets minder positief woord of zelfs onbetrouwbaar. Hoe dit ook zij, wat iemand er ook van denkt, of dit ook werkelijk zo is, dat is aan een ieder die daar een oordeel over wil hebben. Dat mag en accepteer ik, is geheel aan de ander, daarover heb ik geen oordeel. Ik heb daar geen oordeel over, omdat ik inmiddels weet dat bijna iedereen die op voorhand een oordeel klaar heeft, daar zelf de gevolgen van draagt. Iedereen die een oordeel heeft, zichzelf als persoon in wezen een oordeel oplegt. Het oordeel oplegt wat hem of haar daardoor kan belasten. Tenzij deze persoon er net als ik op geen enkele wijze iets mee doet, maar de persoon de persoon laat zijn, de ander de ander laat zijn met en of zonder gebreken.

Dat iemand die zonder oordeel is belast wordt betwijfel ik, want wie zonder oordeel is, is in het voordeel. De persoon die zonder oordeel is verdient het voordeel van de twijfel. En nog even terugkomend op “mijn zelfverzekerdheid en of arrogantie”, ook ik ben weleens niet zeker van iets, ook ik wik en weeg weleens, daar ben en blijf ik mens voor. Dat dit over het algemeen iets is waar ik zelf mee aan de slag moet, dit iets is waar ik ook fouten in kan maken is voor mij duidelijk. Is mij de afgelopen jaren steeds meer duidelijk geworden, omdat ook ik de nodige confrontaties met mezelf heb mogen aangaan en doormaken. Mijn lijdend aan wat onaangename aangeleerde eigenschappen me werkelijk op een punt hebben gebracht waardoor “lijden mijn last werd”, letterlijk en figuurlijk belast.

Dankzij deze belasting weet ik inmiddels ook heel goed hoe ik mezelf kan verbeteren. Hoe ik als instabiel persoon op lichamelijk vlak weer stabiel kan zijn. Want door deze instabiliteit, door het gevoel van onstabieleit werd ik ineens een minder vastberaden persoon. Werd ik ineens de onzekere vrouw die ook oordeelde over bepaalde zaken waar ik geen oordeel over hoefde te hebben omdat het mij op geen enkele wijze aanging. Ik werd letterlijk met mezelf geconfronteerd en zag daardoor heel goed dat ik fout bezig was. Dat ik mede daardoor mijn ongelijk kan bekennen wanneer dit aan de orde is, is mijn leerpunt geworden, is mijn verbeterpunt geweest. Het verbeterpunt waar ik God Dank, alleen mezelf mee heb hoeven belasten, omdat ik als geen ander weet dat ik wanneer ik daar geen oor of oog voor heb, ik mezelf maar ook de ander zwaar tekort doe. Ik mezelf, de ander, ieder ander en alles wat anders is dan mij meteen tekort doe, door maar niet te luisteren. Jazeker, door niet te luisteren naar de signalen die ik krijg, de signalen die mijn lichaam me geven. Want mijn lichaam, hoe ik me voel en of ik ergens door belast wordt, (pijn of beperkt in mijn bewegingsvrijheid), dat is mijn graadmeter, dat is waar ik me naast de woorden die mijn hart me ingeven altijd rekening mee houdt, doordat ik weet dat ik zelf verantwoordelijk ben.

Zelf de verantwoordelijkheid draag voor mijn welbevinden en mijn gezond en welzijn. Dat wat ik doordat ik me het leed van de hele wereld “aantrok”. Ik letterlijk en figuurlijk ieders leed en verdriet aanvoelde. Of dat dit een slechte of goede eigenschap is of dit iets is waar ik onder lijd, nee! Of dat dit iets is waar de persoon die met mij samen is onder lijdt, dat kan ik alleen aan de persoon zelf vragen. In mijn beleving lijdt de mens het meest van het lijden dat hij vreest. En vrees is iets wat de mens zelf heeft en ook alleen daar gestopt kan worden.

Alleen gestopt kan worden door de persoon die vreest, die doemdenkt die zich laat leiden door de mens die allesbehalve bij zichzelf is maar met name kijkt naar de ander, naar ieder ander en alles wat anders is dan..... Daarbij alles wat de ander heeft, waar de ander profijt, voordeel of nadeel bij of van heeft op zichzelf betreft. Op zichzelf betreft als zijnde het feit dat hij of zij slachtoffer is, minder heeft dan, meer moet dan en noem nog maar een aantal varianten op. Dat iemand minder heeft of krijgt, iemand meer heeft of krijgt hangt van de persoon in kwestie af. De persoon die zich ergens of nergens in mengt, de persoon die bij zichzelf blijft en of zonder oordeel is. Door vragen te stellen aan de ander krijg je duidelijkheid, door vragen aan de ander te stellen volgt er respect. Oprechte aandacht, respect voor iemands anders zijn en tijd helpen ieder mens. Wanneer één van deze dingen ontbreekt, er geen aandacht, respect of tijd is zal iemand altijd zoekende blijven.

Wanneer de mens die met deze mens samen is en of woont hem of haar er zo nu en dan mee confronteert kan dit heel verhelderend zijn. Of dit hetzelfde is als behept zijn met iets positiefs of toch nog hetzelfde is als het lijden in last dragen, is wat ik in het midden laat. Is wat ik laat zijn voor wat het is, doordat het leven iedere dag weer nieuwe kansen biedt en er God Zij Dank ook elke dag weer een moment is om te starten met dat wat van belang is. Van belang, nodig op de betreffende en bewuste dag, op de dag waarop het één het ander niet uitsluit, er zelfs een oplossing volgt voor alles wat er op dat specifieke moment speelt. Wat er speelt en wat er dan nodig is, het liefst op tijd. Bij voorkeur op tijd omdat de tijd die is, de tijd die ergens voor staat ook altijd passend en gepast is, behorend bij de betreffende situatie, omstandigheid en aangelegenheid, op de juiste tijd op de juiste plaats zijn bijv.

Want behept zijn staat tegenwoordig volgens de Dikke van Dale ook voor wat positieve woorden, geeft een positieve uitleg, kan geassocieerd worden met een goede eigenschap en idealisme wordt daarbij in één zin genoemd. Wanneer een aantal mensen in de wereld behept zijn met het gebrek of juiste deze gave, dan vertrouw ik erop dat de ommekeer, dat wat nodig is om in de vooruitgang te komen vanzelfsprekend is. Wat is het mooi dat de wereld behept is met een mogelijke vorm van idealisme, waar iedereen die en alles wat leeft mee gediend is. Wat is het mooi dat de wereld behept is met een vorm van idealisme waar alle mensen, dieren en de natuur op een gepaste wijze mee gediend zullen, zal zijn. Ja gediend zijn, doordat het gewenst is, er op dit moment zoveel mensen in de wereld zijn die het graag anders willen zien. Die de strijd die al jaren gaande is en zelfs ontvlucht wordt, ophoudt te bestaan en de mens die ooit eens op de vlucht was, zelf weer de terugkeer inzet. De terukeer en daarbij de stappen weer gaat zetten om de hele wereld weer als het Paradijs op Aarde te laten zijn.

Tegelijkertijd ja, door zowel de terugkeer in te zetten, door de waarheid aan te nemen en stappen te zetten en alles wat het behept zijn met “het gebrek” of zoals ik het liever noem “het voordeel” idealisme genaamd, waar ik aan lijd, het hebben van deel en geef vermogen, met zich meebrengt. Dan zouden er zonder enige twijfel binnen afzienbare tijd geen verdwaalde mensen meer bijkomen. Dan zullen de verdwaalde mensen weer bewust zijn en begrijpen dat ook zij in de mogelijkheid zijn om de situatie te wijzigen en te veranderen zonder dat zij er voor op de vlucht hoeven slaan. Want verdwaald is niets meer of minder dan verdeeld zijn. En ik heb natuurlijk geen recht van spreken wanneer ik zie wat andere mensen in de wereld doormaken, er is voor mij geen vergelijkingsmateriaal.

Want een mens als product zien, een mens als bruto binnenlands product zien, dat weiger ik. De mens als mens zien is wat mij heeft geleerd om werkelijk de waarde van iedereen die en alles wat leeft weer te zien, te voelen, te horen en te ervaren. Ik zie, ik voel, ik hoor en weet daardoor letterlijk en figuurlijk wat goed voor mij is. Wat goed voor mij is en eventueel, wanneer de ander ervoor open staat, mogelijk ook een weg voor de ander kan zijn. Een weg of wijze, de wijze waarop het mij gelukt is om mijn leven weer op de rails te krijgen. De wijze waarop het mij gelukt is om mijn stabiele zelf weer terug te vinden. En ja, mijn stabiele zelf heeft de rust en de energie nodig die ik mezelf dagelijks geef. De rust en de energie die in mijn beleving en uit eigen ervaring ook andere mensen ten goede komt. De rust en energie zijn namelijk de enige belevingen en ervaringen die we met ons allen kunnen delen zonder dat daar één iemand onder lijdt. De rust en de energie delen, is mijns inziens de wijze waarop iedereen weer zijn of haar eigen weg en wijze zal kunnen en mogen beleven en ervaren. Ja, de mens, de instantie of wie dit tegengaat, neemt daarmee de verantwoordelijkheid op zich voor alles wat er goed maar ook fout gaat in de wereld. Ik wil niet ruilen.

Ik zou voor geen goud de wereldleiding zoals deze nu is ingericht op me willen nemen. Wat ik wel graag zou willen is de mens, ieder mens, ieder dier en alles wat leeft, de tijd en ruimte bieden om zichzelf weer te leren kennen, zichzelf en daarmee ook zijn of haar eigenwaarde weer te vinden. Want lieve mensen dat het ontbreken van eigenwaarde en kwaliteiten ontstaat door gebrek aan zelfkennis, is wat de Economie en met name de Kennis Economie in de hand heeft gewerkt. Ik heb me daar al heel lang van afgescheiden en ben daar mede door mezelf te ontwikkelen, mezelf los te maken van, nu heel door.

Ik heb me met alles wat mijn hart me ingegeven heeft ingezet om mezelf weer te kunnen zijn. Ja, mezelf te zijn, doordat ik het gevoel had dat ik ergens onderweg tekort geschoten was. Ergens onderweg in mijn leven een fout had gemaakt en ja dat ik die fout gemaakt had, weet ik, dit heb ik moeten bekopen met een val van de trap. Alles wat eruit voortgekomen is, mijn vechtlust en daarbij behorende energieslurpende jaren heb ik nu inmiddels 9 jaar geleden volledig losgelaten. Ik leef weer, ik leid mijn leven en geniet van elk moment waarin ik samen kan zijn met de mensen en dieren en alles wat mij lief is. Degene die ik lief heb en waar ik door er voor hen te zijn wanneer dit gewenst is, alles voor doe. Dat voor doe wat binnen mijn bereik ligt en mogelijk is. Want ik weet nu heel duidelijk dat er geen mens bestaat die de ander kan helpen, wanneer de ander dit op geen enkele wijze toestaat. Er geen mens, dier of wat maar is die geholpen of genezen zal worden wanneer de wil, de kracht, de energie of in wezen de zin daarbij ontbreekt, de zin ervan ontbreekt om weer heel in leven te willen zijn. Dat ik dit nu zeker weet, komt niet voort uit mijn opleiding Psychologie waar ik in 2000 en 2001 voor geleerd heb. Dat alle onwaarheden waarmee ik geconfronteerd werd mij wel hebben aangezet tot het uitzoeken van de werkelijke waarheid, de toedracht en achterliggende reden, is wat mij geholpen heeft begrip op te brengen voor iedereen die en alles wat leeft. Begrip op te brengen voor is de sleutel tot het oordeelsvrij zijn. Want alleen wanneer ik me kan verplaatsen in de ander, daarbij wel te allen tijde volledig mezelf blijf, kan en mag ik er weer voor iedereen die en alles wat leeft zijn, kan en mag ik zelf(s) de dingen doen waar ik blij van word, die mij gelukkig maken en wellicht nog vele malen belangrijker, gelukkig laten zijn. De gemoedstoestand die mij de rust, de energie en de tijd geeft om te doen wat nodig is en minstens zo belangrijk ook zinvol zijn.

Nawoord!

Zinvol zijn, is alles wat je weet, voelt, ziet, hoort en ervaart op een zo duidelijk mogelijke wijze kunnen delen. Mijn grootste geschenk, communicatievaardig, waardoor ik met iedereen die en alles wat leeft in contact sta, in contact ben en contact heb. Of dit mijn vermogen of onvermogen is, ach dat is in wezen hetzelfde als heb behept zijn met, het gebrek of het voordeel. Ik zie het als vermogend zijn, het vermogen hebben om met iedereen die en alles wat leeft te communiceren. Daardoor weet ik ook dat alleen wanneer de ander, de mens, het dier of dat wat eveneens in leven is, bereid is om te communiceren de opening te vinden. Mijn mogelijkheid is om het vermogen van, de kwaliteiten van deze andere energie, zoals ik het maar voor het gemak noem, aan te raken. De aanraking van mijn hart naar het hart van de ander is wat de energie en mij tot één geheel maakt. Ik voel me één met alle energie, waardoor ik weet, voel, zie, hoor en ervaar wat deze andere energie beroert, beweegt en soms zelfs te gronde richt. Dat het te gronden richten van deze energie vaak voortkomt uit onvermogen, onmacht, door pijn en verdriet, pijn en onverwerkt verdriet is wat voor mij duidelijk is. Dat tijd en ruimte om de echte energie weer energie te laten zijn nodig is, is dat waar ik zeker van ben. Zeker doordat ik het zelf heb ervaren, ik dit op het punt van breken, heel diep in de put zittende heb bereikt, er mede dankzij een wijs mens, jurist toe aangezet ben om mijn vermogen/kwaliteit in te zetten om mezelf te bevrijden van dat wat mij geschaad had en pijn deed. Bevrijd van pijn en verdriet door het nemen van rust en tijd ben ik werkelijk weer de energie geworden die ik behoor te zijn, Ik.

Ik voel me werkelijk de Koning te rijk, ben zielsgelukkig en dankbaar voor iedere nieuwe dag die ik weer mee mag maken.

Iedere nieuwe dag waarop en waarin ik kan doen wat voor mij mogelijk is. Waardoor ik voldoening en voldoende middelen heb om te kunnen leven. Samen te kunnen leven met Ulrich en iedereen die en alles wat ons nodig heeft. Alles voor handen is wat Ulrich en ik nodig hebben. De tijd en de ruimte die met geen geld te koop is, ons beide geholpen heeft te herstellen. In mijn beleving, het goede is wat er is voortgekomen uit het ontslag. Ontslagen en daardoor even vrij van verplichtingen dat wat door onvermogen van iets of iemand ingevoerd en of ontstaan is. Ongewenst werd gewenst, onbewust weer bewust.

Dat ik niet meer verder zou kunnen op dezelfde voet, onder dezelfde voorwaarden en regels, is voor mij duidelijk omdat dit letterlijk en figuurlijk mijn redding is geweest. Want evenals alles wat er in mijn leven gebeurt en geweest is, weet ik zeker dat ik dankzij mijn geloof en vertrouwen geholpen en geholpen word om elke dag het juiste te doen. Ik heb letterlijk en figuurlijk de handreiking begrepen en ben hierna dan ook bewust met mezelf aan de slag gegaan. Dit heeft geresulteerd in het kunnen leven van mijn leven, waardoor ik er zelfs mocht zijn voor wie mij nodig had en nog heeft. Mijn leven nu in alle rust leven en zijn, is wel het mooiste geschenk wat iemand mij ooit heeft gegeven. Dat ik iedereen minstens zo'n mooi en waardevol geschenk gun, spreekt voor zich. Dit is dan ook meteen mijn wens, doordat dit in mijn beleving iedereen die en alles wat leeft toekomt. Daar een mooie bijdrage toe leveren, daar aanvullend in kunnen en mogen zijn, maakt mij dankbaar en laat mij met alle mogelijke liefde die in mij is, dat doen wat nodig is, omdat ik de mogelijkheid heb, dit gratis is en ik dit daarom kan geven. Vrijwillig kan geven, zonder verplichting. Dit is wat er in de wereld van nu ontbreekt. Het gratis iets doen voor de ander, voor ieder ander, doordat echt alles geld kost.

Geld wat ingezet wordt om geld te maken en mijns inziens beter ingezet zou kunnen worden om dat wat werkelijk armoede is, “het onvermogen zijn”, zonder eigen of in wezen zelfkennis zijn, te bestrijden. Want zonder zelfkennis, is elk mens afhankelijk van de goodwill van de ander. Dat het woord goodwill en goede wil ook in elkaars verlengde liggen is dat wat je pas ontdekt wanneer je jezelf voldoende kent, wanneer jij weet wie jij zelf bent en waartoe jij zelf in staat bent. In staat bent in het hier en nu, maar wanneer je nooit de gelegenheid krijgt om in het hier en nu te leven, wanneer je in wezen niet of nauwelijks nog tijd krijgt om in het hier en nu te zijn, één met jezelf te zijn, dan zul je altijd zoekende blijven, afhankelijk blijven van en ja wat je daarbij invult kan voor iedereen verschillend zijn. Het gaat om de goede wil, jouw geweten.

Laat jij je leiden door geld of enig ander verslavend iets, “een middel”, een manier, een bepaald soort gedrag, dat wat je je als mens eigen hebt gemaakt, als vanzelfsprekend aangenomen, omdat het al jaren op die wijze verkocht is, aangenomen als dat wat waarheid is? De waarheid ja, die maar één doel kent en dat is geld maken. Wat vervolgens weer nodig is om te kunnen functioneren in de maatschappij, om onderdeel te zijn van de samenleving. In de wereld waarin we samen kunnen leven, maar de definitie van het woord pas zullen herkennen wanneer we ons ontdaan hebben, letterlijk losgemaakt hebben van alles waar het leven ons in vastgezogen heeft. Toen ik vanmorgen op Instagram een mooie foto langs zag komen bij één van mijn vrienden, kon ik het niet laten om te reageren. De foto zoog me letterlijk mee in het moment en ik werd daar heel blij van. Heb haar dit ook meteen gemeld. Haar foto's geven net iets extra's laten net dat zien wat nodig is. In de ogen van velen totaal onbelangrijk is, maar zoals ik het zie het delen meer dan waard.

Ja, lieve mensen daar draait het om in dit leven, het draait om het delen van wat je meemaakt, wat je ziet en voelt. En alles wat je ziet, voelt en ervaart op positieve wijze delen is zoveel meer waard dan alles wat je met al het geld van de wereld kunt kopen. Omdat geld je niet in het moment laat zijn, maar momenten laat creëren waar voornamelijk derden aan verdienen. Derden aan verdienen en de persoon of wanneer je over een tweetal mensen of partijen praat, er in geen enkel geval bij gediend zijn. Het algemeen belang er in veel gevallen op geen enkele wijze mee gediend is, allesbehalve dat. Hoe blij zal de mens die vanuit het Ikke Ikke of eigenbelang principe leeft in wezen zijn? Hoeveel blijdschap ervaart iemand die het eigenbelang vooropstelt daarbij ook al het geld van de wereld heeft, maar de ervaring van in het moment leven, in het moment zijn, dankbaar zijn voor wat je hebt, jouw leven kunnen leven en delen met anderen mist? Ja, jouw leven kunnen leven en delen met andere nog niet hebt ervaren, doordat je nog niet alles hebt kunnen delen met de ander? Ik ken deze ervaring niet, doordat ik vrijwel altijd alles heb gedeeld. Daarbij ben ik me er niet bewust van of ik een dergelijke ervaring ooit eerder gehad heb. Wat ik wel weet, dat ik door het delen van mijn leven, mijn kwaliteiten, talenten, evenals dat wat ik weet, voel, zie, hoor, ervaar en onvoorwaardelijk met de ander wil delen, ook weer met de wereld mag delen. Doodat ik daar echt blij van word, nog altijd blij door ben, zelfs nog extra omdat ik nu mijn persoonlijke levenlessen kan delen, kan delen wat werkelijk in mijn beleving goed was en is. Iets wat ieder mens zelf weer kan doen, doen en ervaren. Waarom zou ik dit voor me houden en eraan willen verdienen? Waarom? Wat zegt het “van goede komaf zijn” of “het van goeden huize komen”, nu hierover? Iets of niets? Ik kies voor het laatste, ik heb geleerd en weet.

Weet hoe belangrijk het is om alle relaties die je aangaat in ere te houden en dit kan mijns inziens alleen wanneer je de ander laat zijn, respecteert en waardeert. Dat deze waardering dan ook inhoudt dat je hem of haar jouw verhaal vertelt, dat deze waardering dan ook inhoudt dat jij hem of haar laat weten wie jij bent en waar jij voor staat is wat mij werkelijk heeft leren zien hoe ik zelf ben, hoe ik als mens zelf overkom op de ander.

Daarbij dat de ander, de ander die evenals ik zichzelf of haarzelf is, dat altijd vanuit zijn of haar hart zal uiten. Iets waar ik evenals de mooie foto die ik langs zag komen heel dankbaar voor ben. Omdat ik wil blijven leren, leren van de wijze waarop ik als mens functioneer. Ja, want ik leef in een wereld met meer dan 7 miljard mensen. Denken dat ik de enige ben met een gave of denken dat ik de enige ben die alle wijsheid in pacht heeft zou mij minstens zo eenzaam maken als de mens die al het aardse vermogen bezit, of nee, herstel, daar doe ik geen uitspraak over. Ik laat die verantwoordelijkheid met liefde bij degene die dit zelf aangaat. Ik wens ieder mens en in het bijzonder de mens die vermogend is, maar ook de mens die onvermogend is alle wijsheid en kracht om dat te ontdekken wat hen gelukkig maakt. Ik heb mijn geluk, leef mijn leven, in het moment met iedereen die en alles wat naast mij in leven is. In het leven waarvan ik de regie in samenspraak met God mag beheren. Want lieve mensen, mijn moeder zei altijd, wanneer ik weer eens riep dat iets van mij was, “je kont is nog niet eens van jezelf, want die heb je alleen maar te leen gekregen”. En ze had gelijk want het enige wat wij kunnen en mogen doen is er in alle dagen dat we ons leven leven van genieten, goed voor zorgen en dat doen wat ons helpt om zo lang mogelijk te genieten van dat wat het leven ons iedere dag brengt, in liefde. Doordat we iedere dag mogen leven, mogen leren, mogen zijn.

Wanneer je leven jouw leven is.

Wanneer je leven jouw leven is, dan dient iedere dag zich als vanzelf aan, komt alles wat je nodig hebt natuurlijk op je pad. Wanneer je leven jouw leven is, dan dient iedere dag zichzelf, kun je doen en laten wat past, goed en dat waarvoor je bad.

De mens die werkelijk zijn of haar leven leeft, zal van iedereen die en alles wat samen met hem of haar leeft leren. Deze mens zal daarbij de goede maar ook minder mooie momenten en gebeurtenissen op een zelfde wijze waarderen.

Op eenzelfde wijze als alles wat hem of haar in het leven op toevallige of gepaste wijze overkomt en of zelf(s) gebeurt. Deze mens kent de waarde van de gebeurtenis, weet waarom dit zo mocht zijn, heeft de juiste richtlijn gevolgd, gekleurd.

We mogen ons mens allemaal ons eigen leven vormgeven, in grote lijnen is dit reeds aanwezig, wij bepalen het verschil. Het gaat dan in geen enkel geval om wat wel of niet de winst oplevert, maar te meer om wat ons hart ons zegt, Gods wil.

Gods wil en wens, in het Algemeen Belang, dat wat ons in wezen deel van hem maakt en altijd zo zal laten wezen, zijn. Tenzij we er een eigen agenda op na houden, we totaal geen rekening houden met de ander, egocentrisme leidt tot pijn.

Pijn die de mens die vol van zijn of haar vermogen is, ongeacht het financieel gewin altijd zal moeten ontbereren, Want lieve mensen, dat wat je als talent en gave gekregen hebt, is echt alleen om te delen, barmhartigheid, levend eren.

Wie het grote niet eert is het kleine niet waard, weerd in de volksmond genaamd en sinds jaar en dag genoemd, geheten. Wat bijna geen mens meer weet, is dat je alleen maar kunt eren en waarden, wanneer je de waarde kent, niet vergeten.

Ik ben op geen enkel vlak meer dan de ander, ook zeker niet minder, houd daarom altijd de ander voor me bij wat ik doe. Ondervind ik er zelf hinder van, dan weet ik dat dit onjuist is, dat voelt niet goed, ik weet het heel zeker, vraag me niet hoe.

Hoe ik ertoe gekomen ben om dat zo zeker te weten of juist te leren dat ik alleen dat mag doen wat de ander niet schaaft. Doordat ik weet hoe het voelt wanneer je vergeten wordt, men je overslaat, doordat je onbelangrijk bent, verdriet geen haat.

Onbelangrijk of niet genoemd op de momenten dat ieder ander geroemd en geëerd werd, in verschillende situaties. Rare en soms nare gewaarwording maar gelukkig ook meteen wat er voor zorgde dat ik mezelf ging waarden, frustraties?

Nee geen frustraties maar wel de vraag hoe dit dan kwam, wat ik fout deed, bij mezelf startend in elke gelegenheid. Daardoor begreep ik al snel dat het me op de achtergrond houden, rustig kijken en afwachten beter werkte, alle tijd.

Jazeker ik kreeg alle tijd en rust om me te ontwikkelen, los te maken van dat wat ik al jaren had gedaan en mezelf aandeed. Er is geen mens die je aardiger vindt wanneer je behulpzaam bent, omdat hij of zij dan voorbij zijn eigen wil en doen glee.

Glijden ja, de aardverschuiving, wanneer je iets doet wat je niet gewend bent, doordat het jou niet is meegegeven, geleerd.

Ieder mens is anders, ieder mens heeft normen en waarden van thuis uit meegekregen, gezien, voorbeeld of verkeerd.

Verkeerd wanneer je alles wat naar is evenals de goede dingen overgenomen hebt, dit vervolgens weer doorgeeft. Mede de reden waarom ik bewust niet aan kinderen wilde beginnen, ik kende de gevolgen al, voor wie na mij leeft.

Wanneer je heldervoelend bent, helderwetend en zelfs een beetje helderziend, ben je driemaal belast, een mooie gave. Deze overbrengen op de ander, de ander laten luisteren naar wat jij weet, ook hoort en kan uiten, dat doe ik vol overgave.

Dit is mijn levensroeping, mijn doel en mijn bestemming, al sinds ik een heel klein meisje was, toen nog zonder de rem. Wanneer ik weer eens een woedeaanval had, me luidruchtig uitte, werd ik weggestuurd, naar mijn kamer, vergat ik Hem.

Ja, ik leerde God en Jezus pas weer kennen, toen mijn moeder voor mij het juiste deed, trouwen, een gezin vormen. Daar leerde ik de werkelijke waarden van het leven, zelf doen, sparen, hard werken, geen fratsen of leugens maar normen.

Doe maar normaal dan doe je al gek genoeg, jij bent als mens op geen enkel vlak beter, maar ook zeker niet minder dan. Jawel, dat leerde ik later op het werk, een vrouw is maar een vrouw en zal zeker nooit worden gemeten aan een echte man.

Een echte man, degene die over het algemeen kostwinner is, centen verdient en aan het einde van de maand binnenbrengt. De vraag die je daarbij kunt en mag stellen, is dat wat hij of zij doet verantwoord of moet dit ook aan worden gelengd.

Aan worden gelengd, verdund of aan worden gevuld, met dat wat werkelijk leidt tot de juiste verantwoorde wijze van leven. Hoe zeker zijn we daarvan, hoe zeker ben jij als mens van wat je doet, voel je je goed, ben je gezond, dan is het je gegeven.

Dan heb je toevallig of toch geheel naar wens jouw leven in alle facetten op de juiste wijze vorm gegeven of zelf(s) geleid. Zelf(s) ja, wat staat voor zelf en samen, God hield jou via Jezus bij de hand, de 10 geboden in je hart, zorgden voor tijd.

De tijd, de juiste tijdsindicatie, het ritme waarin jij één mocht zijn met Onze Vader die in de Hemel zijt, het besef van Ja, goed en kwaad, dat waar nog maar heel weinig mensen zich mee bezighouden, de zorg des te meer, iets wat ik laat.

Door elke dag het juiste te doen, dat te doen wat mij helpt en ik de ander mag laten zien met wat er allemaal mogelijk is. Daardoor heb ik tijd gekregen, zeeën van tijd, herschrijf ik zelfs in overleg met God die mij via Jezus leidt, geschiedenis.

God wat ben ik U beide dankbaar voor alle dagen waarop u mij wederom heeft geleid, samen met allen die daar bij u zijn. Want ik weet als geen ander dat mijn moeder, Pa, Ma (tante Mien), inclusief Joke, Monique en Tante Riet helpen, fijn.

Allemaal lieve mensen, die in hun leven heel wat hebben moeten laten, altijd goed voor de ander geweest en nog steeds. Wanneer ik daar alleen al iets voor zou kunnen doen, mijn leven leiden, mijn leven leven, er voor ieder ander kunnen en mogen zijn die mij nodig heeft, dan is mijn missie geslaagd, ben ik in mijn leven beland, heb ik de bestemming bereikt, kan ik weer de hemel op aarde ervaren, dat doe ik al, reeds!

*Dank u allen nogmaals voor al de hulp, liefde en waardering.
Ik doe wat voor mij mogelijk is, soms ben ik moe, verering.*

*Jazeker ik eer mezelf, ieder ander en alles wat leeft en in 't
leven is, hem of haar gegeven ja, net als ik op eigen wijze.
Laat ieder mens weer zijn of haar leven wezen, laat ieder
mens weer zijn of haar leven zijn, van jong tot oud, de grijze.*

*De mens die zijn of haar sporen heeft verdiend, in zijn of
haar leven door schade en schande heeft ontdekt, geleerd.
Die mens verdient een beetje van mijn tijd, wat extra
aandacht, daaraan mag ik hulp bieden, hulp ja niet verleerd.*

*Deze mensen doen zelf ook nog mee, ook zij stellen de wijze
waarop ik werk en dat wat ik voor hen doe nog steeds op prijs.
Daarbij hoef ik niet zo nodig op vakantie, mijn leven is een
beleving op zich, iedere dag waarin ik ben mijn levensreis.*

*Jawel de enige reis die mij geen tijd meer kost, de enige reis
die ik haast zonder moeite, van nature dagelijks leven mag.
Wanneer ik bij alles wat ik doe bewust ben en blijf, mag ik zo
door blijven gaan, is iedere dag er één, leef ik met ontzag.*

*Met ontzag voor mijn eigen leven, daarbij voor het leven van
ieder ander en alles wat anders is, naast mij in dit leven leeft.
Het gaat er niet om wat ik op mijn bank heb staan, hoeveel
mijn aardse waarde is, welke status en of titels ik heb behaald
in het leven, het gaat om de tijd en om wat ik ermee doe,
doordat ik dit deel, zodat iedereen die evenals ik zijn of haar
leven ook wil leven, er op geheel eigen kracht, op geheel
eigen initiatief, op geheel eigen tijd en wijze ook zelf weer iets
mee kan, mee mag, mee doet of laat, er iets aan heeft.*